

காக்கை கரவா கரைந்துணையும்

இறக்கை: 9 இறகு: 4

காக்கைகள்

இலக்கிய மாத இதழ்

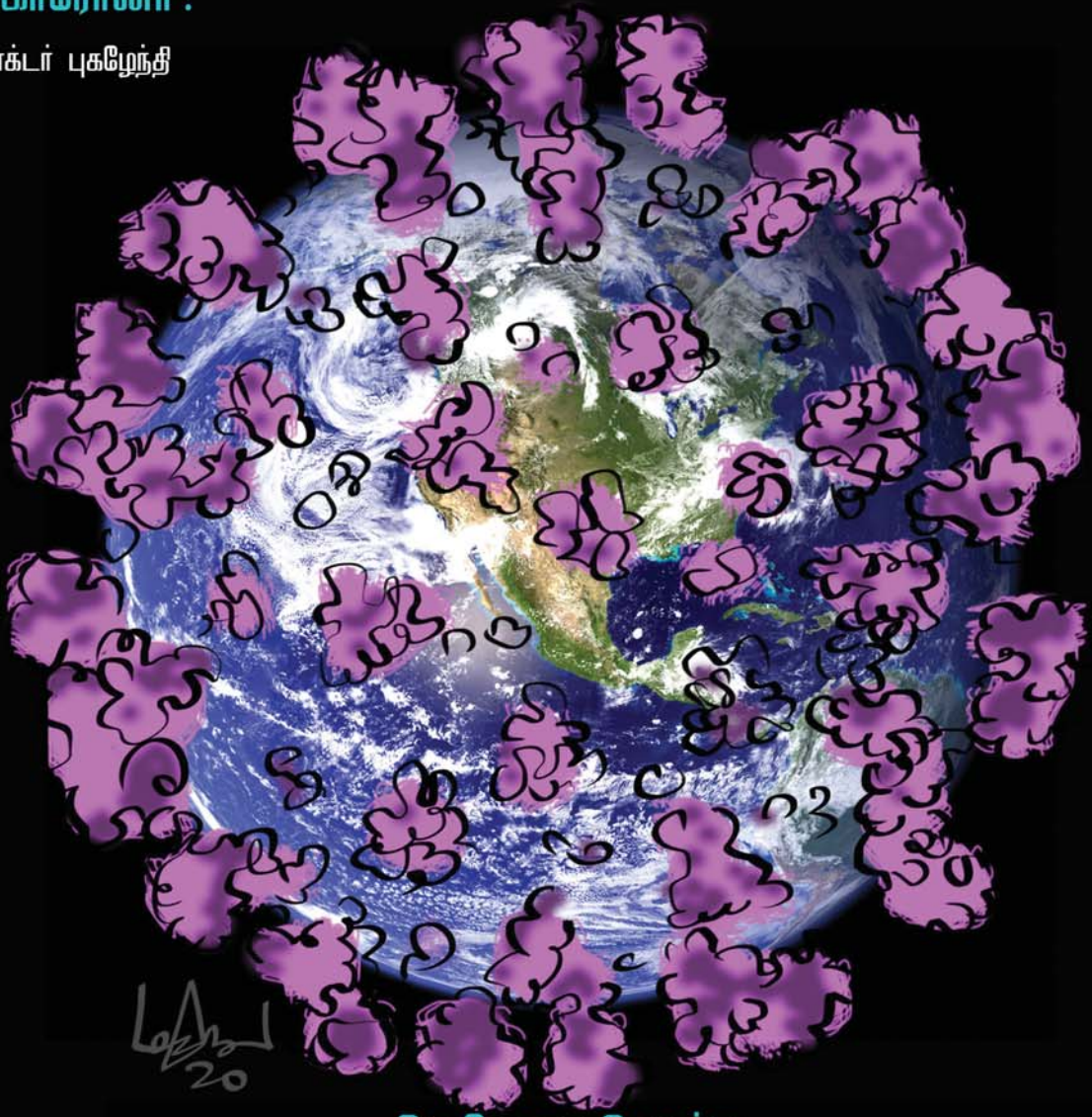
சுருளி

ஏப்ரல்
2020

விலை
₹ 25

வந்து போகும் நோயல்ல
கொரோனா!

டாக்டர் புகழேந்தி

கொரோனா நெருக்கடி:
உலகை மீளமைக்கும் மாற்றத்திற்கான வாய்ப்பு?

தோமஸ் ஹில்லாக் எரிக்கன்

கவிஞர் கி.பி.அரவிந்தன் நினைவு தமிழ் இலக்கியப் பரிசு 2020

ஈழத்து நாவல் இலக்கியம் (2009 - 2019)

போட்டி முடிவுகள் 8.3.2020

காக்கைச் சிறகினிலே குழும் முன்னெடுத்த கவிஞர் கி.பி.அரவிந்தன் அவர்களின் ஐந்தாவது ஆண்டு நினைவு தமிழ் இலக்கியப் பரிசுப் போட்டி 2020 - முடிவுகள்:

தமிழினத்தின் ஆறாத்துயராக முடிந்த முள்ளிவாய்க்கால் பேரிழப்பின் இலக்கிய சாட்சியங்களாக கடந்த 10 ஆண்டுகளில் (2009 - 2019) வெளிவந்த புதினங்கள் 'கி.பி.அரவிந்தன் ஐந்தாவது ஆண்டு நினைவுப் பரிசு' போட்டிக்கு உரியவையாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த பத்து ஆண்டுகளில் தீரமிக்க ஈழத்தமிழ் மக்கள் வல்லரசுகளின் புவிசார் அரசியல் சூழ்ச்சிகளால் கொடூரமாக, வஞ்சனையாக அடித்து வீழ்த்தப்பட்டதை எதிர்கால தலைமுறையினர் அறியும் வண்ணம் புதினங்களாக எழுதப்பட்ட படைப்புகளை அங்கீகரிக்கும் முகமாகவும் இந்தப் போட்டி அமையப் பெற்றது.

- 1) ஈழத் தமிழரின் வீரஞ்செறிந்த போராட்டம்
- 2) போர்ப் பின்னணியில் மாறிப்போன தமிழர் வாழ்வு
- 3) தாயகம் இழந்து புலம்பெயர்ந்து அன்னியப்பட்டு வாழும் வாழ்க்கை

குறித்த பதிவுகளாக வெளிவந்த படைப்புகள் குறித்து வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள், விமர்சகர்கள், சமூக செயல்பாட்டாளர்கள் என நூற்றுக்கும் மேற்பட்டோரின் வாசிப்பு அனுபவங்கள் பெறப்பட்டிருந்தன. அதேபோல தீவிர வாசிப்பும் நேரிய விமர்சனமும் சமூக அக்கறையும் கொண்ட படைப்பாளிகள் 15 பேரை தொடர்பு கொண்டு அவர்களது வாசிப்பு அனுபவத்தையும் பெற்றோம்.

எனவே, உலகளாவிய அளவில் வாசகர்களிடமிருந்தும் படைப்பாளிகளிடமிருந்தும் பெறப்பட்ட பரிந்துரைகளின் அடிப்படையிலும், அவை பெற்ற புள்ளிகளின் அடிப்படையிலும் பின்வருமாறு தேர்வின் பொருத்தப்பாடு உறுதி செய்யப்பட்டது.

அந்த வகையில் திரு. குணா கவியழகன் எழுதிய 'அய்யால் ஒரு நிலம்', தமிழினி வெளியீடு, 2016 கி.பி.அரவிந்தன் ஐந்தாவது ஆண்டு நினைவு இலக்கியப் பரிசுக்கு உரியதாக காக்கை ஆசிரியர் குழு தெரிவு செய்கிறது.

பரிசுத் தொகை ரூ. 25,000 (இந்திய ரூபாய்)

இதில் நூலை எழுதியவருக்கும் வெளியிட்ட பதிப்பகத்திற்கும் சிறப்புச் சான்றிதழும் போட்டி விதிமுறைகளின்படி பரிசுத் தொகையில் ரூ. 20,000 நூலை எழுதியவருக்கும் ரூ. 5,000 பதிப்பகத்தினருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கும்படி குழு பரிந்துரைக்கிறது.

அதேபோல பின்வரும் புதினங்களை எழுதிய நூலாசிரியர்களுக்கும் பதிப்பகங்களுக்கும் சிறப்புச் சான்றிதழும்

சயந்தன் எழுதிய 'ஆதிரை', தமிழினி, 2015

தமிழ்க் கவி எழுதிய 'ஊழிக்காலம்', தமிழினி, 2014

தமிழ்நதி எழுதிய 'பார்த்தீனியம்', நற்றிணை, 2016

ஷோபா சக்தி எழுதிய 'பாக்ஸ் கதைப் புத்தகம்', கருப்புப் பிரதிகள், 2015

தேவகாந்தன் எழுதிய 'கனவுச்சிறை', காலச்சுவடு, 2014

சய்யத் ஷர்மிளா எழுதிய 'உம்மத்', காலச்சுவடு, 2012

நன்றியுடன்,
காக்கை ஆசிரியர் குழு
நெறியாளர்: பத்மநாப ஐயர்
(இங்கிலாந்து)

திருவள்ளூர்வராண்டு 2051
சித்திரை
ஏப்ரல் 2020

ஆசிரியர்
வி.முத்தையா
9841457503

பொறுப்பாசிரியர்
க.சந்திரசேகரன்
9715146652

ஆசிரியர் குழு
இரா.எட்வின்
முகிலன்
அமரந்தா
கசன்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி.பி.அரவிந்தன்
வீர.சந்தானம்
நெறியாளர்கள்
டிராட்ஸ்கி மருது
க.பஞ்சாங்கம்
கே.எம்.வேணுகோபால்

புலம்பெயர் நாடுகளுக்கான
தொடர்புக்கு:

கனடா :
வி.மகேந்திரன்

V. Mahenthiran
Mahenthiran_v@hotmail.com

ஐரோப்பா:
க.முகுந்தன்
K.Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

காக்கையில் வெளியாகும் கதை,
கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின்
கருத்துகள், கட்டுரையாளர்களின்
கருத்தாகும். காக்கையின்
கருத்தாகாது.

தூரத்து ளளி

சீனாவில் தொடங்கிய கொரோனாவின் கொடூரக் கொலையத் தாண்டவம், உலகையே தன் உள்ளங்கைக்குள் அடக்கியபிறகும் அடங்கவில்லை.

நாடுவிட்டு நாடு, கண்டம் விட்டுக் கண்டம் தாவும் ஏவுகணைகளும் எரிகணைகளும் கொரோனாவின்முன் வெறும் இரும்புத் துண்டங்களாகவும் மருந்துப் பிண்டங்களாகவும் சிதைந்து கிடக்கின்றன.

கடவுள், மதம், சாதி, உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் ஆண்ட பரம்பரை, மீண்ட பரம்பரை என்கிற சவடால்களையெல்லாம் சுழற்றியடித்துக் கொண்டிருக்கிறது கொரோனா.

யாரும் யாரையும் தொட்டுக் கூடப் பேசமுடியாத நிலையில், மனிதகுலத்தையே தீண்டத்தகாதவர்களாக மாற்றிப் போட்டிருப்பதன் மூலம், தீண்டாமையின் பொருளை புதிதுபுதிதாய் துலக்கிக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

உலகின் மனிதசமூகமே நிலைகுலைந்து நிற்கின்ற இந்தத் தருணம், ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்வனுபவத்தின் துயரத்திலும் துயரமானது.

யார் மனிதன், யார் விலங்கு, யார் தலைவன், யார் தொண்டன், யார் நண்பன், யார் தோழன், யார் உறவினன் என்பதற்குப் புதுப்புது பொருள்களைக் கண்டடைய வைத்திருக்கிறது.

எது பரிவு, எது கருணை, எது பாசம், எது நேசம், எது இன்பம், எது துன்பம், எது ஈகை, எது அன்பு, எது பண்பு என்பதை ஒவ்வொரு துளி நிமிடமும் உணர்த்திக் கொண்டிருக்கிறது.

எது கடவுள், எது தெய்வம், எது அரசியல், எது அரசாட்சி, எது வல்லரசு, எது நல்லரசு, எது பசி, எது உணவு, எது விருந்து, எது மருந்து, எது அவசியம், எது அநாவசியம், எது விவசாயம், ஏன் விவசாயம், எது மனிதம், எது புனிதம் என்பதையெல்லாம் புரிபட வைத்திருக்கிறது.

உலக மக்கள் தற்போது முகம் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பது வைரஸ் கிருமி என்கிற தொற்று நோய்த் தாக்குதலுக்கா? அல்லது நோய்க்கிருமி போன்ற ஒரு போர்த் தாக்குதலுக்கா? என்கிற கேள்விகள் துளைத்து எடுக்கின்றன.

மாபெரும் மனிதப் பேரழிவு ஒன்றை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் கொரோனா, எவ்வளவு மாதங்களுக்குத் தங்கி இருக்கும்? எத்தனை ஆயிரம் உயிர்களைப் பிடித்துக் குடிக்கும் என்பதை அளவிட்டுச் சொல்லும் அறிவியல் வசதி நம்மிடத்தில் இல்லை.

இந்த நிலையில், மத்தாலும் சாதியாலும் தனிமைப்படுத்திவந்த துயரம் போய், வைரஸ் தொற்றால் பாதிக்கப்பட்ட நோயாளியையும் அவர்தம் குடும்பத்தையும் தனிமைப்படுத்தவும் அப்பறப்படுத்தவும் கொலைப்படுத்தவும் வீதிக்குவந்து அணிசேரும் மனம் என்ன மனம்? அவர்கள் என்ன மக்கள்?

கொரோனாவுக்குப் பிந்திய உலகம் எப்படி இருக்கும்? என்னவாக மாறும் என்பதை எவராலும் கணித்திட முடியாத துயரத்தின் விளிம்பில் மனித சமூகம் இப்பொழுது நின்றிகொண்டிருக்கிறது.

“இவ்வளவுக்குப் பிறகும் நாம் எதையாவது சுற்றுக் கொண்டிருக்கிறோமா என்றால் மக்களை வழிநடத்தும் சரியான தலைமை உலகில் இல்லை என்பதைத்தான்” என ஜெர்மன் நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் POLITICO என்கிற இதழ் கொட்டியிருப்பது, ஒவ்வொரு நாட்டுக் குடிமகனையும் கூனிக் குறுக வைக்கும் மதிப்பீடு.

இது பொத்தாம் பொதுவாய் செய்யப்பட்ட மதிப்பீடு அல்ல. ஒவ்வொரு குடிமகனின் உள்ளத்திலும் உறைந்துகிடக்கும் இருட்டை விலக்கிக் காட்டும் தூரத்து ளளி.

ஓவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி உங்கள் கைகளில்

ஓவ்வொரு மாதமும் 29 அல்லது 30ஆம் தேதியில் 'காக்கைச் சிறகினிலே' அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது. 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ் கிடைக்கப்பெறாதவர்கள் தொடர்புகொள்ள வேண்டிய செல்பேசி எண்: 98414 57503.

உறுப்பினர் கட்டணம்

தனி இதழ் விலை	ரூ.	25
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	1250
மாணவர் சந்தா	ரூ.	200

(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றிதழோடு விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

காசோலைகள், வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும் KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660. SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. IFSC: Synb0006011) என்ற பெயருக்கு, சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும். பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

வெளிநாட்டு உறுப்பினர் கட்டணம்

ஆண்டுக் கட்டணம்	\$	30
-----------------	----	----

உறுப்பினர் கட்டணத்தை KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660. SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. Shift Code : SYNBINBB 031) என்ற பெயருக்கு, சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை

288, டாக்டர் நடேசன் சாலை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.

செல்பேசி: 98414 57503,

தொலைபேசி : 044-28471890,

மின்னஞ்சல்:

kaakkaicirakinile@gmail.com

முகநூல்:

[https://www.facebook.com/](https://www.facebook.com/kaakkai.cirakinile)

kaakkai.cirakinile

சிறகுக்குள்ளே...

- 5 கொரோனா நெருக்கடி உலகை மீளமைக்கும் மாற்றத்திற்கான வாய்ப்பு? - தமிழில்: ரூபன் சிவராஜா
- 9 கொரோனா பளுதா? பாம்பா? - சு.இராமசுப்பிரமணியன்
- 15 கொரோனா: தொற்றுநோயின் சமூக அரசியல்! - இரா.மோகன்ராஜன்
- 20 கியூபா - வெனிசுவேலா நேற்று - இன்று - அமரந்தா
- 26 கொரோனா வைரஸ்: வந்துபோகும் நோயல்ல, நிரந்தரமாய் தங்க விரும்பும் விருந்தினர் - டாக்டர் புகழேந்தி
- 30 கபூர்களின் தேசமும் கொரோனா வைரஸும் - டாக்டர் ச.மருது துரை
- 34 இராமநாதனை நாவலர் அரசியலுக்கு கொண்டுவந்த கதை - என்.சரவணன்
- 44 போலிகளாலான இலக்கிய உலகமும் நல்லது கெட்டதுகளும் - க.பஞ்சாங்கம்
- 47 ஈழத் தமிழருக்கு கருணாநிதி என்ன செய்தார்? - இரா.மோகன்ராஜன்
- 53 கிட - க.கலாமோகன்
- 58 ஒரு மொழிபெயர்ப்பும் முற்றுப்புள்ளியும் - கே.எம்.வேணுகோபால்
- 64 பொழுதுபோக்கிகளின் காலத்தில் தேசமாகத் திரள்வது - நிலாந்தன்

■ Thomas Hylland Eriksen

நோர்வேஜிய சமூக மானிடவியல் பேராசிரியர்

கொரோனா நெருக்கடி உலகை மீளமைக்கும் மாற்றத்திற்கான வாய்ப்பு? ஒரு சமூக மானிடவியல் பார்வை!

தமிழில்: ரூபன் சீவராஜா

பொருத்தமான தெரிவுகள் மேற்கொள்ளப்படும் பட்சத்தில், கொரோனா நெருக்கடிக்குள்ளிருந்து சில நன்மைகள்; வெளிவர வாய்ப்புள்ளது. வேலை, நுகர்வு என்பவற்றால் தீர்மானிக்கப்படும் வாழ்வைத் தாண்டிய விழுமியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் நிதானமான வாழ்வைத் தெரிவுசெய்வதற்கான வாய்ப்பினை இந்த நெருக்கடி வழங்கக்கூடும் என நோர்வேஜிய சமூக மானிடவியல் பேராசிரியர் Thomas Hylland Eriksen அண்மைய கட்டுரை ஒன்றில் தெரிவித்துள்ளார்.

வியத்தகு குறுகிய காலத்திற்குள் நாம் அறியப்படாத ஒரு நிலைக்குள் தள்ளப்பட்டுள்ளோம். நோர்வேயில் பெரும் பான்மையான விடயங்கள் தண்டவாளத்தில் நேர்த்தியாகப் போய்கொண்டிருந்த நிலைக்குப் பழகிவிட்டோம். தடம்புரள்வ தென்பது எமக்கு மிக அரிதாக நேர்வது. அதனைச் சரிப்படுத்துவ தென்பது சவாலானது.

இப்பொழுது ஒரு கண்ணுக்குத் தெரியாத எதிரிக்கு முகம் கொடுக்கின்றோம். இனி இருக்கப்போகும் சமூகம் முன்னர் இருந்ததைப் போல் இருக்கப்போவதில்லை. நோர்வே மக்களைவிட மோசமான நெருக்கடியை ஏனைய மக்கள் எதிர்கொண்டிருக்கின்றனர். எனவே முறைப்பாடு செய்வதற்குரிய உரிமை எமக்கில்லை. மொஹ்சியஸ் தனது ஒரேயொரு விமான நிலையத்தினையும் மூடநேர்ந்திருக்கிறது. வெளியுலகத்துடனான நடமாட்டத் தொடர்புக்கு விமானப் போக்குவரத்தில் தங்கியிருக்கும் ஒரு சிறிய தீவுத்தேசத்திற்கு இதுவொரு பாரிய விளைவு. அமெரிக்காவின் சமூக சமத்துவமின்மை மிகப்பெரியது. மில்லியன் கணக்கான அமெரிக்கர்கள் - அவர்கள் சுகதேகிகளோ அன்றி நோய்வாய்ப்பட்டவர்களோ வெறுந்தரையில் நிற்க வேண்டி ஏற்படும்.

விஞ்ஞானிகளும் அரசியல்வாதிகளும் முப்பது ஆண்டுகளாக எந்தவொரு குறிப்பிடத் தக்க தீர்வுகளையும் கண்டடையாமல் காலநிலை நெருக்கடியைப் பற்றிப் பேசி வந்திருக்கும் புறநிலையில், மாறுபட்ட வழிமுறைகளை தெரிவுசெய்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பாக இந்த நெருக்கடி இருக்கக் கூடும். வேலை, நுகர்வு என்பவற்றால் தீர்மானிக்கப்படும் வாழ்வைத் தாண்டிய விழுமியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் நிதானமான வாழ்வைத் தெரிவுசெய்வதற்கான வாய்ப்பினை இந்த நெருக்கடி வழங்கக்கூடும்.

ஹொங்கோ போன்ற நாடுகளில் இத்தகைய தொற்றுப்பரம்பல்களைக் கையாள்வதற்குரிய வளங்கள் குறைபாடாகவுள்ளன. வறிய நாடுகளில் அனைத்துச் சமூகத் தொழிற்பாடுகளையும் வியாபாரத்தையும் நிறுத்துவது கடினமானது. இருந்தும் கிழக் காசிய நாடுகள் இது விடயத்தில் செயற் திறனைக் காட்டியுள்ளன.

உலகமயமாக்கலின் முகம்

இருந்தும் கூட நோர்வே நிலமைகள் ஏனைய பல நாடுகளை விட வியப்பிற்குரியதாய் ஆகியிருக்கிறது. காரணம் இத்தகையதொரு நெருக்கடி வருமென்ற முன்தயாரிப்பு எம்மிடம் இருந்திருக்கவில்லை. இதன் விளைவு எல்லா வற்றிலும் பிரதிபலிக்கிறது. எண்ணெய் விலை சரிவடைந்துவருகிறது. விமானசேவை நிறுவனங்கள் கிட்டத்தட்ட திவாலாகியுள்ளன. தலைவர்கள் தடுமாறுகின்றனர். கப்பந்துறை பணியாளர்கள் தற்காலிக வேலைநிறுத்தம் செய்யப் பட்டுள்ளனர். இது வெறும் ஆரம்பம் மட்டுமே. இசைக்குழுவுடன் பயிற்சி செய்ய முடியவில்லை. உடற்பயிற்சிக் கூடம் செல்லமுடியவில்லை. விமானங்கள் பறக்க முடியவில்லை. இத்தகைய ஏன். மலை ஏறக்கூட எங்களுக்கு அனுமதி இல்லை எனும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

ஒரு உலகளாவிய தொற்றுப்பரம்பல் நிகழும் என்பது உலக சுகாதார அமைப்பினாலும் மருத்துவ ஆய்வாளர்களாலும் பல ஆண்டுகளாகக் கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆயினும் எப்பொழுது எந்த வழியில் அது பரவுமென்பதை எவரும் முன்னறிந்திருக்கவில்லை. இப்பொழுது அது வந்திருக்கிறது.

உதைபந்தாட்ட ஐரோப்பியக் கிண்ணப் போட்டிகள் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. அரசாங்கங்கள் தம்மிடம் இல்லாத நிதியை 'நெருக்கடிப் பொதி'களாக ஒதுக்குகின்றன. விடுதிகளும் உணவகங்களும் பணியாளர்களை தற்காலிகமாகவும் நிரந்தரமாகவும் நீக்குகின்றன. வெறுமையான தேவாலயங்களில் இறுதிச் சடங்குகள் நடைபெறுகின்றன. பேருந்துகளும் தொடருந்துகளும் பயணிகள் இல்லாமல் ஓடித்திரிகின்றன. இசைநிகழ்வு மண்டபங்கள் வெறிச்சோடிக்கிடக்கின்றன. பங்குச்சந்தை சரிந்துகிடக்கிறது. வீடுகளுக்குள் இருக்குமாறு மக்கள் கோரப்பட்டுள்ளனர். ஊடகச் செய்திகள் கொரோனாத் தகவல்களால் நிரம்பி வழிகின்றன.

அதிகார சக்கிகளுக்கு ஆபத்து

விரைவில் அல்லது தாமதமாகவேனும் தொற்றுப்பரம்பல் ஒருகட்டத்தில் தணிந்து

விடும். உணவகங்கள் திறக்கப்படும். மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் திரும்புவர். மீண்டும் அயலில் உள்ள கடைகளில் மாவும் ரொய்லெற் பேப்பரும் வாங்கும் நிலமை வரும். ஆனால் இந்த இடைநிலைக் காலத்திற்குள் (liminal phase) ஏதோ ஒன்று மாறியிருக்கும். அதாவது இரண்டு சம்பவக் காலங்களுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தைக் குறிப்பதை liminal phase என சமூக மானிடவியலாளர்கள் அழைப்பர். இந்தக் காலகட்டம் பருவமடைதல் காலத்திற்கு ஒப்பானது. எதுவும் நடக்கலாம். இது சமூகத்தின் அதிகார சக்திகளுக்கு ஆபத்தமானது. உலகமயமாக்கல் எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றது என்பது முதற்தடவையாக நோர்வேஜியர்கள் உட்பட்ட பெரும்பான்மை உலக மக்களுக்கு நினைவூட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

உலகமயமாக்கல் சந்தைப்பொருளாதாரத்தில் பெருநிறுவனங்கள் மேலும் வலுவடைவன வாகவும் சிறுநிறுவனங்கள் திவாலாகுதற்குக் காரணமாக அதிகரித்துவரும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் தொடர்பாகப் பலரும் அறிவர். போதை ஊசி ஏற்றுபவர்கள் போல நாம் புதைபடிவ எரிபொருளுக்கு (Fossil Fuel) நாளாந்த அடிமைகளாகியுள்ளதையும் இன்னும் பலர் அறிவர். ஆனால் ஐரோப்பியர்கள் பாதுகாப்பாகவும் சவுகரியமாகவும் வாழ்வதற்கு வழிவகுத்த அமைப்புமுறைமையை இயங்கவைக்கும் நேர்த்தியாக மறைக்கப்பட்ட, அடர்த்தியான வலைப்பின்னல் பற்றிய அறிதல் அரிதாகவே உள்ளது.

மின்சாரம் துண்டிக்கப்படும் போது மட்டுமே மின்உற்பத்தி நிலையங்கள் விசைச் சுழல்கள் பற்றிய நினைப்பு உங்களுக்கு வருகிறது (சில வேளைகளில் அப்பொழுதுகூட வருவ தில்லை).

நிலத்திற்குக் கீழ் ஒரு சில மீற்றர் ஆழத்தில் தம் வேலையைச் செய்யும் நீர் குழாய்களின் வலையமைப்பைக் கடந்து நாளாந்தம் செல்கிறீர்கள். அப்படியொரு தொழிற்பாடு உள்ளதெனத் தெரியாமலே அதன் மேல் நடக்கின்றீர்கள். வீட்டின் நீர்க்குழாய் வறண்டு போகும்போது தான் தண்ணீர் எங்கிருந்து வருகிறது என்பதில் ஆர்வம் உண்டாகுகிறது.

அமைப்பியல் பாதிப்பு

இதனைப் போன்றதுதான் உலகமய மாக்கப்பட்ட பொருளாதாரமும். அது வேகம், விளையுத்திறன், நேரம்தவறாமமை, முன்கணிக்கப்பட்ட நாடுகடந்த உறவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பிரேசிலில் சோயா விவசாயிகள் இல்லாமல் நோர்வேயில் மாட்டிறைச்சி

இல்லை. ஆசியத் தொழிற்சாலைகளில் மிகை நேர உழைப்பாளர்கள், குறைந்த சம்பளத் தொழிலாளர்கள் இல்லாமல் நோர்வேயில் பெருநுகர்வுக் கடைகள் (XXL Eller Elkjop) இல்லை. கொன்ரைனர் கப்பல்கள் இல்லாமல் சீன பொருளாதார அதிசயம் நிகழ்ந்திருக்காது.

எல்லாமும் 'உரிய நேரத்திற்குள் - just in time' எனும் நடைமுறையே இங்கு முதன்மையானது: கோதுமை முதல் நோர்வேயின் ஆலைகள் - சோயாத்தூள் முதல் நோர்வே சால்மன் மீன் - அவுஸ்ரேலிய இரும்புத்தாது மற்றும் சீனாவிலிருந்து வரும் இயந்திரப் பாகங்கள் வரை அனைத்தும் விரைவாகவும் நேரம்தவறாமலும் கிடைக்கவேண்டுமென்ற அமைப்பியல் நிலவுகின்றது. தாமதங்கள் என்பது சந்தைப் பெறுமானச்சங்கிலியில் தளம்பலை ஏற்படுத்தும். வழங்கல் நிறுத்தப்படும் போது உற்பத்தியும் நிறுத்தப்படுகிறது.

முதலாளித்துவமானது வாங்குவதையும் விற்பதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. பெரும்பாலும் சிறிய அளவிலானது. உதாரணத்திற்கு, உங்களிடம் விற்பதற்குரிய பொருட்கள் சில உள்ளன. நான் வேறுபொருட்களை விற்பதனால் வேறு சில பொருட்களை வாங்குவதற்குரிய பணம் என்னிடம் உள்ளது.

பொருட்களாகவோ அல்லது சேவையாகவோ இருக்கலாம் - வாங்குபவர் எண்ணிக்கை குறையும் போது மொத்தக்கணக்கு மோசமானதாக இருக்கும்.

உலகமயமாக்கலின் பரஸ்பரம் ஒன்றில் ஒன்று தங்கியிருக்கும் நிலை 1500 களிலிருந்து மெதுவாக வளர்ந்து வந்துள்ளது. ஆனால் இறுதித் தசாப்தங்களில் அதீத வளர்ச்சி கண்டுள்ளமை, ஒரு நாடு தனித்துநின்று சமாளிப்பதென்பதை சாத்தியமற்றதாக்கியுள்ளது. சுருங்கச் சொன்னால் இது மிகப் பெரும் அமைப்பியல் பாதிப்பு.

இத்தகைய ஒரு அமைப்பியலுக்குள் சிறிய துரும்பினால் பெரிய பாரத்தைச் சரிக்க முடியும். 'இலாடம் இல்லாத குதிரை' என்று தொடங்கும் பழைய குழந்தைகளுக்கான கதை ஒன்று உள்ளது. அந்தக் கதையின் ஐந்தாவது வரியில்; அரசாட்சி பறிபோகிறது. இந்த காரணகாரிய உறவுகள் பட்டாம்பூச்சி விளைவுகள் (butterfly effect) என அழைக்கப்படுகின்றன: இரியோ டி செனீரோவில் தன் சிறிய சிறகுகளை விரிக்கும் பட்டாம்பூச்சி பலவீனமான காற்றுச்சுழல்களை உருவாக்குகிறது, இது ஏனைய காற்றுச்சுழல்களைச் சந்திக்கிறது, அவை வலிமையடைந்து திசை மாறுகின்றன. அதன் அர்த்தத்தை நீங்கள்

நிலத்திற்குக் கீழ் ஒரு சில மீற்றர் ஆழத்தில் தம் வேலையைச் செய்யும் நீர் குழாய்களின் வலையமைப்பைக் கடந்து நாளாந்தம் செல்கிறீர் கள். அப்படியொரு தொழிற்பாடு உள்ளதெனத் தெரியாமலே அதன் மேல் நடக்கின்றீர்கள். வீட்டின் நீர்க்குழாய் வறண்டு போகும்போது தான் தண்ணீர் எங்கிருந்து வருகிறது என்பதில் ஆர்வம் உண்டாகுகிறது.

அறிவதற்கு முன்பு, கரீபியனில் ஒரு குறாவளி ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இந்த விளைவுகளைத்தான் தற்போது தாராளமாகக் காண்கிறோம்.

இதன் உண்மையான விளைவுகள் மிக வெளிப்படையானவை. அதன் வடிவம் வேலைவாய்ப்பற்றோர் அதிகரிப்பு, பொருட்களுக்கான தேவை வீழ்ச்சி, உற்பத்திச் சரிவு என்பதாக எதிர்மறைப் பரிமாணங்களை அடையும்.

மாற்றத்திற்கான வாய்ப்பு

இன்றைய நாட்களில் பல நோர்வேஜியர்களுக்கு சடுதியாக அதிகளவு நேரம் கிடைத்துள்ளது. போகப்போக இன்னும் பலருக்கு இன்னும் அதிக நேரம் கிடைக்கப்பெறும். அந்த நேரத்தினை விமர்சனபூர்வமான மீள் சிந்தனைக்கு பயன்படுத்தமுடியும். உலகப் பொருளாதாரத்தைத் தாங்கியிருக்கும் கண்ணுக்குத் தெரியாத இழைகளையும் அதன் அமைப்பியல் பாதிப்பு பற்றியும் உணர்ந்திருக்கின்றோம். இந்த நுண்ணறிதலை ஆரோக்கியமானதாக மாற்ற முடியும்.

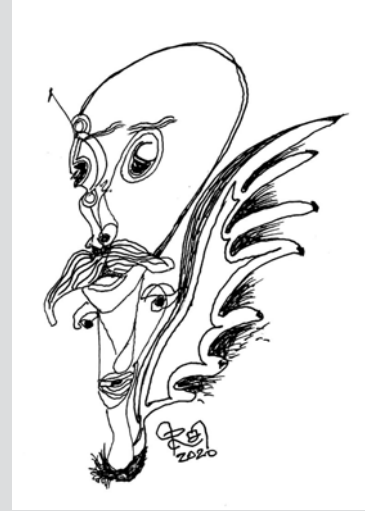
நிச்சயமாக கொரோனா நெருக்கடி என்பது சந்தேகம், இனவாதம், தேசியவாதம் என்பவற்றைத் தூண்டி வளர்க்கவும் தளங்களை அமைத்துக்கொடுக்கக்கூடும். வழமைபோல அமெரிக்க ஜனாதிபதி இந்தப்போக்கில் முன்னுக்குச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார். ஆயினும் அதற்கு நேரெதிராகக்கூட இந்நெருக்கடியைக் கையாள முடியும்.

விஞ்ஞானிகளும் அரசியல்வாதிகளும் முப்பது ஆண்டுகளாக எந்தவொரு குறிப்பிடத்தக்க தீர்வுகளையும் கண்டடையாமல் காலநிலை நெருக்கடியைப் பற்றிப் பேசி வந்திருக்கும் புறநிலையில், மாறுபட்ட வழிமுறைகளை தெரிவுசெய்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பாக இந்த நெருக்கடி இருக்கக்கூடும்.

வேலை, நுகர்வு என்பவற்றால் தீர்மானிக்கப்படும் வாழ்வைத் தாண்டிய விழுமியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் நிதானமான வாழ்வைத் தெரிவுசெய்வதற்கான வாய்ப்பினை இந்த நெருக்கடி வழங்கக்கூடும்.

அமேசான் காடுகள் அழிக்கப்படுவதற்கு நோர்வேயிலுள்ள மாட்டிறைச்சி உண்பவர்கள் பொறுப்பேற்க நிர்ப்பந்திக்கப்படாத, பங்குச் சந்தை நிர்ணயவணிகர்கள் மற்றும் கொழுத்த பணக்காரர்கள் இனியும் இயற்கை அழிவு மற்றும் சமூக சமத்துவமின்மையிலிருந்து இலாபம் பெற வாய்ப்பற்ற தெரிவுகளுக்கு இந்த நெருக்கடி வழிகோலக்கூடும்.

மு.முயார்க் கவிதை

மலர்தலின் மகிழ்ச்சியை
ஒரு செடியும்,
உதிர்ந்தலின் வேதனையை
இன்னொரு செடியும்
எனக்களித்து
கொண்டிருக்கிறது..
ஒரு
அதிகாலை
பொழுதொன்றில்
எங்கள் வீட்டுத்தோட்டம்!

000

சாலையில்
விரைந்து
பயணிக்கையில்
மெதுவாய்
பயணிக்கச் சொல்கிறது..
பெயர் தெரியா குழந்தைகளின்
புன்னகைகள்!

000

ஓவ்வொரு நாளும்
என்னிடம்
தேவதைகளைப் பற்றிய
கதைகளை
விரும்பி கேட்கும்
மகளுக்குத் தெரிவதில்லை..
நான்
சொல்லும் கதைகள்
எல்லாம் அவளைப் பற்றியது
தான் என!

■ சு.இராமசுப்பிரமணியன்
srsthovalai@gmail.com

கொரோனா பளுதா? பாம்பா?

மூன்றாம் உலகப்போர் வருமானால், அது அணு ஆயுதப் போராகத்தான் இருக்கும் என்று வல்லுநர்கள் தொடர்ந்து சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்போது புதிதாக உருவாகி, வேகமாகப் பரவிவரும் கொரோனா வைரஸ், மூன்றாம் உலகப்போர் என்பது, அணு ஆயுதப்போர் என்பதிலிருந்து, 'உயிரிப் போராக' (bio-war) புதுவடிவம் பெறக்கூடும் என்னும் சிந்தனையைத் தோற்றுவித் திருக்கிறது.

இந்த கொரோனா வைரஸ் பரவும் வேகமும், கட்டுப்படுத்த முடியாமல் திணறும் நாடுகளும், போதுமான விழிப்புணர்வு இல்லாத பொதுமக்களும், பொறுப்பற்ற ஊடகங்களும் 'உயிரிப்போர்' என்னும் கருத்தியலுக்கு வலுசேர்க்கின்றன. சீனாவில், 'உயிரித் தொழிற்சாலை' (bio-industry) அமைந் திருக்கும் வுஹான் (Wuhan) நகரில் இந்த கொரோனா வைரஸ் முதன்முதலாகக் கண்டறியப்பட்டிருப்பது, அதற்கு மேலும் வலுசேர்க்கிறது.

வைரஸ் என்பது, ஒரு நுண்ணுயிரி. அது, தானாகவே இனப்பெருக்கம் செய்யமுடியாதது, உயிருள்ள ஏதேனும் ஒரு உடம்பில் ஒட்டிக்கொண்டால், அந்த உடம்பில் உள்ள 'செல்' (cell) ஒன்றை ஆக்கிரமிப்பு செய்து, அதனைப் பயன்படுத்திப் பல்கிப் பெருகிவிடும். நுண்ணோக்கியில் பார்க்கும்போது கூர்முனைகளைக் கொண்ட கிரீடம்போலத் தோன்றியதாலும், சூரியனைச்சுற்றித் தெரியும் ஒளிக்கதிர்களின் தோற்றம் 'கொரோனா' (Corona) என்று அழைக்கப்படுவதாலும், இந்த வைரஸ் 'கொரோனா' என்று அழைக்கப்பட்டது.

கொரோனா வைரஸ் என்றல்ல, அது ஒரு குடும்பம். சில கொரோனா வைரசுகள் பாலூட்டிகளையும், வேறுசில பறவைகளையும் தாக்கக்கூடியவை. மனிதர்களைத் தாக்கும் கொரோனா வைரஸ் குடும்பத்தில் ஏற்கனவே 229E, NL63, OC43, HKU1, MERS-COV, SARS-COV என்று 6 வைரஸ்கள் உள்ளன. இவற்றில் முதல் நான்கும், உயிராபத் தில்லாத, சாதாரண நோய்களை ஏற்படுத்துவன. MERS-COV, SARS-COV ஆகிய இரண்டும், ஓரள விற்கு உயிராபத்தை ஏற்படுத்தும் நோய்களை உருவாக்கக்கூடியவை. இந்தக் கொரோனா வைரஸ் குடும்பத்தில்,

உலகெங்கும் உள்ள நாடுகளின் தலைவர்கள், அவர்களுக்கிடையிலான முரண்பாடு, வெறுப்பு, ஆகியவற்றின் காரணமாக உண்மையை கண்டுகொள்ள மறுத்ததன் விளைவாகவே, இன்று ஏராளமான உயிர்ப்பலிகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. வைரஸ் ஆய்வாளர்கள் முன்கூட்டியே எச்சரித்த பின்பும், உலகத் தலைவர்கள், உடனடியாகச் செயல்பட்டு தேவையான நோய்த்தடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்கத்தவறிவிட்டனர் என்று 'பொலிடிகோ' இதழ், உலக நாடுகளின் தலைவர்களைக் குற்றம்சாட்டுகிறது.

ஏழாவது உறுப்பினராகச் சேர்ந்துள்ளது, இப்போதைய கோவிட்-19 (COVID-19)

கோவிட்-19 பற்றி, சமூக வலைத்தளங்களில், உண்மையும், புனைவுமாக, ஒவ்வொரு நொடியும் பல கருத்துகள் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. கோவிட்-19 எப்படிப் பரவுகிறது, பாதிப்பின் குறிகள் என்னென்ன, என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன செய்யக்கூடாது என்பது போன்ற அனைத்தும் இணையத்திலும், அச்ச ஊடகங்களிலும் கொட்டிக் கிடக்கின்றன அவற்றைக் கடந்து, கோவிட் - 19 உருவாகிப் பரவியதன் பின்னால் உள்ள அரசியலையும் பேசவேண்டியுள்ளது. கோவிட்-19 இயல்பாகவே உருவானதா, அல்லது உருவாக்கப்பட்டதா என்பதையும் ஆராய வேண்டியுள்ளது. இயல்பாக உருவாகியிருந்தாலும், உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும், வேகமாகப் பரவிவரும் கோவிட் - 19ஐக் கையாளும் மற்றும் கட்டுப்படுத்தும் அடிப்படை மருத்துவக் கட்டமைப்புகளை நம் அரசுகள் உருவாக்கியுள்ளனவா என்னும் கேள்வியையும் எழுப்ப வேண்டியுள்ளது.

சீனாவில் முதன்முதலாகக் கண்டறியப்பட்டு, பெரிய அளவில் உயிர்ச்சேதங்களையும் ஏற்படுத்தியிருந்தாலும், அந்த நாடு கோவிட்-19 ஏற்படுத்தியுள்ள சூழலைக் கையாளும் விதம் நம்மை வியக்கவைக்கிறது. குறுகிய காலத்தில், போர்க்கால நடவடிக்கைகள்போல், மருத்துவப் பணிகளை முன்னெடுத்து, பாதிப்புகளைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவந்து மகத்தான சாதனை புரிந்துள்ளது. கோவிட் - 19 அறிகுறிகள் உள்ளவர்களை அடையாளம் கண்டு, அவர்களை மற்றவர்களிடம் இருந்து பிரித்து மருத்துவம் செய்வதற்காக, ஒதுக்குப்புறமாகத் தற்காலிக மருத்துவமனைகளையும் கட்டியுள்ளது. மற்ற நாடுகளில், கோவிட் - 19 இறப்பு விகிதம் கூடிக்கொண்டிருக்கும்போது, சீனாவில் அது குறைந்து வருகிறது. முதன்முதலாக, கோவிட்-19 கண்டறியப்பட்ட, மக்கள் அடர்த்தியாக வசிக்கும் வுஹான் நகரிலேயே, யாருமே பாதிப்பிற்குள்ளாகாத சூழல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது, பெரும் சாதனையே.

ரஷ்யாவில், மக்கள் அவரவர் வீடுகளில் தனிமையாக இருக்குமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர். மீறுபவர்களுக்கு ஐந்தாண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை கிடைக்கும் என்றும் எச்சரித்துள்ள அரசு, அந்நாட்டின் அனைத்து எல்லைகளையும் மூடிவிட்டது. மாத்திரமல்ல, மாஸ்கோவிலிருந்து 60 கி.மீ. கிழக்கில் 4,30,000 ச.மீ. பரப்பில் 500 படுக்கை வசதிகளுடன் ஒரு

தற்காலிக மருத்துவமனையைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளை ஒப்பிடும்போது, ரஷ்யாவில், கோவிட்-19 பாதிப்பு, மிகவும் குறைவு.

மற்றொரு கம்யூனிஸ்ட் நாடான கியூபா, கோவிட்-19 பிரச்சினையை, எவ்வித பதட்டமும் இன்றி கையாள்கிறது. சொந்த நாடே கைவிட்ட நிலையிலும், கோவிட் - 19 ஆல் பாதிக்கப்பட்ட பிரிட்டன் மக்களைத் தங்கள் நாட்டில் அனுமதித்து அவர்களுக்கு மருத்துவம் செய்யும் மனிதநேயத்தையும் வளர்த்திருக்கிறது. கியூபாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட Interferon Alpha 2B என்னும் மருந்து, கொரோனா வைரசால் பாதிக்கப்பட்ட ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்களின் உயிரைக் காப்பாற்றியிருக்கிறது. கியூபாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அந்த மருந்து, சீனாவில் 2019 ஜனவரி 25 முதல் தயாரிக்கப்பட்டுவருகிறது. சீனா, பயன்படுத்தும் 30 மருந்துகளில், இது முதன்மையானது. வல்லாதிக்க அமெரிக்கா, பொருளாதாரத் தடை உள்பட எத்தனையோ இடையூறுகளை ஏற்படுத்தியபிறகும், கியூபா நாட்டிற்கு இது எப்படி சாத்தியமானது? கொஞ்சம் சிந்தித்தால், சித்தாந்தம்சார்ந்த அரசு, மக்கள் நலனில் அக்கறைகொண்டு, அடிப்படைக் கட்டமைப்புகளைக் கட்டி எழுப்பியதே காரணம் என்பது புரியும்.

கியூபா-வில் ஒரு இயற்கைப்பேரிடர் ஏற்பட்டபோது, தனக்கு மருத்துவ உதவிகளைச் செய்யுமாறு உலக நாடுகளை அந்நாடு வேண்டியது. அந்த நாட்டின்மீது பொருளாதாரத்தடை இருந்ததால், எந்த ஒரு நாடும் திரும்பிக்கூடப் பார்க்கவில்லை. அப்போது கற்றுக்கொண்ட பாடத்தில், கியூபா மருத்துவ வசதிகளையும், அதற்கான கட்டமைப்பையும், உருவாக்கியது. மருந்து மற்றும் மருத்துவம், அனைத்து மக்களுக்கும் இலவசமாகத் தரப்படவேண்டும் என்னும் ஃபிடல் கேஸ்ட்ரோவின் கனவு, நனவாக்கப்பட்டது.

ஜெர்மனி, இத்தாலி போன்ற ஐரோப்பிய நாடுகளில், சீனா மற்றும் கியூபாவைச் சேர்ந்த மருத்துவர்கள் நேரில் சென்று, இக்கட்டான கொரோனா பாதிப்புச் சூழலில் களப்பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது பெருமையுடன் குறிப்பிடப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். இன்றைய கொரோனா பாதிப்புச் சூழலில், பொருளாதாரத்தடை காரணமாக, முன்பு கியூபா இருந்த அதே நிலையில் ஈரான் நாடு உள்ளது. அதற்கு அமெரிக்காவின் சுயநலம் சார்ந்த பழிவாங்கும் குணமே காரணம்

என்பதையும் சொல்லவேண்டியுள்ளது. இது வரை ஈரானில் 1,683 பேர் மரணமடைந்திருக்கின்றனர். ஈரானியத் தலைமையின் அலட்சியப் போக்கும் அதற்கான காரணம் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

கொரோனா வைரஸ் சோதனை மற்றும் கட்டுப்படுத்துதலில் சீனா, கியூபாவை அடுத்து தென்கொரியாவும் சாதனை புரிந்துவருகிறது. சீனாவுக்கு மிக அருகில் இருந்தாலும், தைவான், ஹாங்காங் வடகொரியா ஆகிய நாடுகளில் ஒரு நபர்கூட கொரோனா வைரசால் பாதிக்கப்படவில்லை என்னும் செய்தி உலக நாடுகளை வியக்கவைத்திருக்கிறது. சரியான தருணத்தில், எல்லைகளை மூடி முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை எடுத்ததே அதற்குக் காரணம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

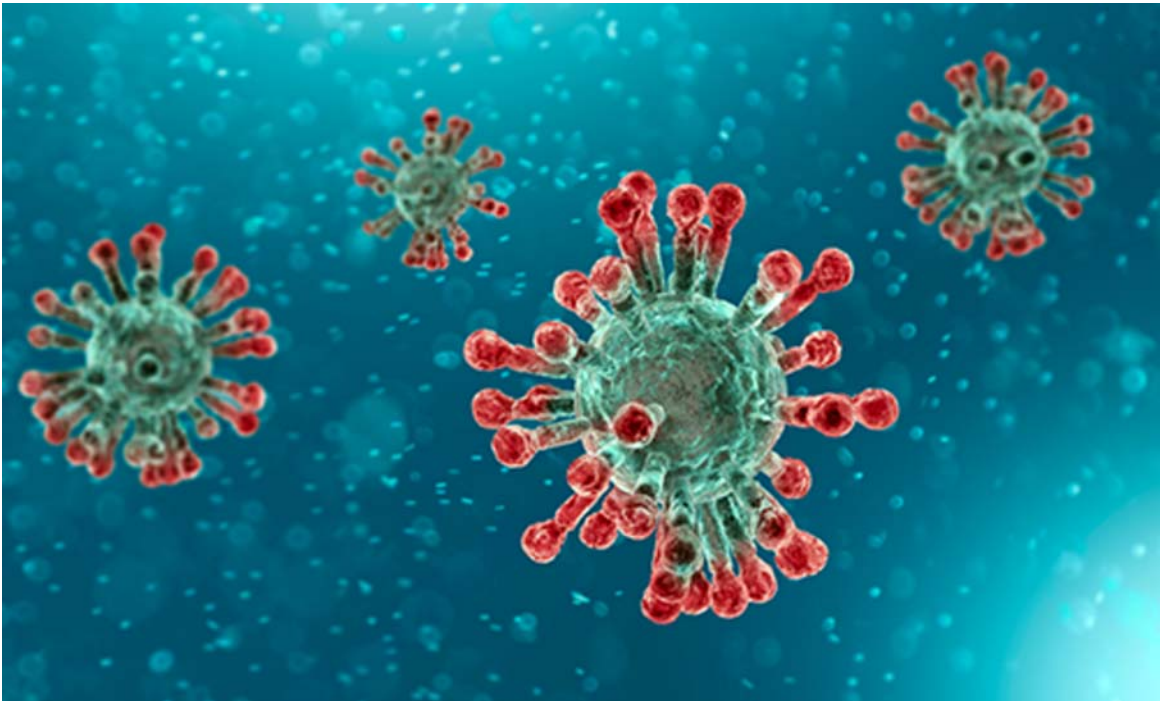
ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலுள்ள ஸ்பெயின், அனைத்துத் தனியார் மருத்துவ மனைகளையும் அரசுடமை ஆக்கியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றைய நிலையில்,

நாங்கள்தான், அனைத்திலும் நம்பர் ஒன் என்று மார்தட்டும் அமெரிக்கா, கோவிட்-19 தாக்கத்தை எதிர் கொள்ள முடியாமல் திணறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

ஜெர்மனியில் கண்டுபிடிக்கப்படும் கொரோனா தடுப்பு மருந்திற்கான உரிமையை என்ன விலை கொடுத்தாவது வாங்கிவிட வேண்டும் என்னும் ட்ரம்பின் கீழ்த்தரமான ஆசைகாட்டலுக்கு, அந்த ஜெர்மன் ஆய்வாளர் மயங்கவில்லை. “ஜெர்மன் நாடு விற்பனைப் பொருளல்ல” என்று ஜெர்மன் நாட்டின் பொருளாதாரத்துறை அமைச்சர் அல்ட்மேயர், ட்ரம்பின் முகத்தில் அறைந்தாற்போல் பேசியிருக்கிறார்.

இதற்கு நேர்மாறான திசையில் செல்லும் நாடாக நம் இந்தியா இருக்கிறது. கடந்த சில ஆண்டுகளாகவே, அனைத்தும் வேதங்களில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது என்றும் புதிய மருத்துவம் எல்லாம் தேவையில்லை என்றும்,

நுண்ணோக்கியில் பார்க்கும்போது கூர்முனைகளைக்கொண்ட கிரீடம்போலத் தோன்றியதாலும், சூரியனைச்சுற்றித் தெரியும் ஒளிக்கதிர்களின் தோற்றம் ‘கரோனா’ (Corona) என்று அழைக்கப்படுவதாலும், இந்த வைரஸ் ‘கரோனா’ என்று அழைக்கப்பட்டது.

கோமூத்திரம் அனைத்து நோய்களையும் குணப்படுத்தும் என்றும் சொல்லிவருபவர்கள் ஒருபுறம் என்றால், சமஸ்கிருத மொழியில் வழிபாடுசெய்தால், யாகம் வளர்த்தால், கைகளில் பல நிறங்களில் கயிறுகட்டினால் எந்த ஒரு நோயையும் குணப்படுத்திவிடலாம் என்னும் போலிச் சாமியார்களின் முழக்கமும் மற்றும் மதபோதகர்களின் இடிமுழக்கமும் இன்னொருபுறமாக இருந்துவருகிறது.

கோவிட்-19 தொடுகையாலும், மூச்சுக் காற்றாலும் பரவுகிறது என்று அறிந்தபிறகு திருப்பதிக்கு வரவேண்டாம், சபரிமலைக்கு வரவேண்டாம் என்று கொரோனாவின் வேகத்தை மிஞ்சும் அறிக்கைகளை நாம் பார்க்கிறோம். போப்பாண்டவரைப் பார்க்கவும், மெக்கா மற்றும் ஜெருசலத்திற்கும் மக்கள் வருவதும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. ஆயிரக்கணக்கில் மக்களைக்கூட்டிவைத்து, முடவர்களை நடக்கவும், குருடர்களைப் பார்க்கவும் வைத்த 'இறைதூதர்கள்' எங்கே போனார்கள் என்றே தெரியவில்லை.

ஆன்மிகம் என்பது அவரவர் நம்பிக்கை. அதனைக் குறைசொல்வதோ, கேலிசெய்வதோ அல்ல நம் நோக்கம். ஆன்மிகத்தை, அரசியலில் இருந்தும், அறிவியலில் இருந்தும் பிரித்துப் பார்க்கும் மனநிலையை மக்களிடம் வளர்க்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது, கொரோனா வைரஸ் ஏற்படுத்தியிருக்கும் சூழல், அதனைக் கட்டாயம் ஆக்கியிருக்கிறது. எந்த மதமும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. ஆட்சியாளர் களுக்கும், சில அரசியல் வாதிகளுக்கும், மதவாதிகளுக்கும் இருக்கும் பெரும்பானமை X சிறுபானமை என்னும் வேறுபாடெல்லாம் கோவிட் -19க்குக் கிடையாது. இது ஆட்சி யாளர்களுக்கும், ஆள நினைப்பவர்களுக்கமான பாடம்.

கோவிட் -19, கண், மூக்கு, வாய்வழி யாகப் பரவி, நுரையீரலைப் பாதித்து, முற்றிய நிலையில் மரணத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியது. அதனால்தான், இந்த உறுப்புகளைத் தொடும் கைகளை அடிக்கடி கழுவச் சொல்கிறார்கள். கைகளால், கண், மூக்கு, வாயைத் தொட வேண்டாம் என்றும் அறிவுறுத்துகிறார்கள். கோவிட் -19 நோயை, 'கொள்ளை நோய்' (pan-

demic) என்று 'உலக சுகாதார அமைப்பு' அறிவித்திருக்கிறது.

இதற்கு முன்பு வந்த ஸ்பானியக் காய்ச்சல், ஆசியக் காய்ச்சல், ஹாங்காங்க் காய்ச்சல், பன்றிக்காய்ச்சல் எல்லாமே கோடிக்கணக்கி லான மரணங்களை ஏற்படுத்தியவை. அவற்றைக் கொள்ளைநோய்கள் என்று அறிவிக்கப் பட்டதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆனால், மிகவும் குறைவான உயிரிழப்பை ஏற்படுத்தி யிருக்கும் கோவிட்-19 ஐ 'கொள்ளை நோய்' என்று அழைப்பது சரியா என்னும் கேள்வி இயல்பாகவே எழுகிறது.

மரணங்களின் எண்ணிக்கையை மட்டும் வைத்து அல்லது மரணங்களின் விகிதங்களை மட்டுமே வைத்து, கொள்ளை நோய்கள் வரையறுக்கப்படுவதில்லை. மாறாக, நோய் பரவும் வேகமும் கணக்கில் எடுக்கப்படுகிறது. மாத்திரமல்ல, இதுவரை நாம் பார்த்திராத வகையில், பல்வேறு உயிர்வாழ்ந்து, கோவிட்-19 பரவும் விதமும் முற்றிலும் புதிதாகவும், புதிராகவும் இருக்கிறது. அந்தவிதத்தில், இன்று 130 நாடுகளில் ஆட்டம்போட்டுக் கொண் டிருக்கும் கோவிட்-19 ஒரு கொள்ளை நோய் என்று அறிவிக்கப்பட்டதில் தவறேதும் இல்லை என்பது வல்லுநர்களின் கருத்தாக உள்ளது.

இன்றைய நிலையில், நாம் எதையாவது கண்டு பயம்கொள்ள வேண்டுமானால், அது 'பயம்' பற்றியதே. (the only thing we have to fear is fear itself) என்றும், இந்த கோவிட்-19, நமக்கு ஏதேனும் ஒன்றைக் கற்றுத் தந்திருக்கிறது என்றால், அது, சரியான தலைமை இல்லை என்பதுதான்' (the first victim of the pandemic is leadership) என்றும் ஜெர்மன் இதழான 'பொலிடிகோ' (POLITICO) கூறுகிறது... உலகெங்கும் உள்ள நாடுகளின் தலைவர் கள், அவர்களுக்கிடையிலான முரண்பாடு, வெறுப்பு, ஆகியவற்றின் காரணமாக உண்மையை கண்டுகொள்ள மறுத்ததன் விளைவாகவே, இன்று ஏராளமான உயிர்ப்பலிகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. வைரஸ் ஆய்வாளர்கள் முன்கூட்டியே எச்சரித்த பின்பும், உலகத் தலைவர்கள், உடனடியாகச் செயல்பட்டு தேவையான நோய்த்தடுப்பு நடவடிக்கைகளை

எடுக்கத்தவறிவிட்டனர் என்று 'பொலிடிகோ' இதழ், உலக நாடுகளின் தலைவர்களைக் குற்றம்சாட்டுகிறது.

'வுஹான் வைரஸ்' (Wuhan virus) என்று அழைப்பதன்மூலம், அமெரிக்கா புதிய கொரோனா வைரசுக்குக் காரணம் சீனாதான் என்று சொல்கிறது. ஆனால், சீனாவோ, வுஹானுக்கு, அந்த வைரசைக் கொண்டுவந்ததே அமெரிக்க இராணுவம்தான் என்று குற்றம் சாட்டுகிறது. மற்ற நாட்டு அறிஞர்கள், இரண்டு நாடுகளுமே இன்றைய கொரோனா அவல நிலைக்குக் காரணம் என்று சொல்கின்றனர்.

அமெரிக்காவின் Scripps Research Institute நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த கிரிஸ்டியன் ஆண்டர்சன் (Kristian Anderson) தலைமையில், கோவிட்-19 பற்றி நடத்தப்பட்ட ஆய்வுமுடிவுகள், 2020 மார்ச் 17 Nature Medicine என்னும் இதழில் வெளியாகியுள்ளது. சீனாவில், வுஹான் நகரில் அமைந்துள்ள உயிரி தொழிற்சாலையில், 'உயிரி ஆயுதமாக' (Bio-weapon) உருவாக்கப்பட்டபோது ஏற்பட்ட விபத்தில் வெளியாகி பரவியதுதான் கோவிட்-19, என்னும் அமெரிக்காவின் குற்றச்சாட்டை அந்த ஆய்வுமுடிவு மறுதலிக்கிறது.

கோவிட் -19, ஆய்வகத்தில் செயற்கையாகவோ அல்லது மரபணு மாற்றப்பட்டோ உருவாக்கப்படவில்லை என்றும், இயற்கையாகவே உருவானதுதான் என்றும் அந்த ஆய்வு முடிவு கூறுகிறது. கொரோனா வைரஸ் குடும்பத்தில், ஏழாவதாக இயற்கையாகவே மாற்றம் பெற்ற SARS-COV-2 என்னும் வைரஸ் ஏற்படுத்தும் நோயின் பெயர்தான் கோவிட்-19 (COVID-19) என்பதும் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய செய்தியாகும்.

கோவிட் -19 பரவும் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, மக்கள் கூட்டமாகச் சேர்வதைக் கட்டுப்படுத்துவது அல்லது அறவே நிறுத்துவது, வீடுகளுக்குள் அடைந்துகிடப்பது நல்லது என்று பொதுமக்கள் அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள். ஆனால் அது அத்தனை எளிதானது அல்ல. நீண்டகாலத் தனிமை என்பது இதயநோய், மன உளைச்சல் (depression), மறதிநோய் (dementia) போன்று பலவற்றிற்கும் காரணமாகிவிடும் என்பதோடு, மரணத்திற்கும் இட்டுச் செல்லும் என்று ஜூலியானே ஹோல்-லுன்ஸ்டெட் (Julianne Holt-Lunstad) என்னும் மனநோய் ஆய்வாளர் கூறுவதையும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. மேலும், அப்படி அடைபட்டுக் கிடக்கும் போது, அன்றாடம் கூலி வேலை, சிறுவணிகம் செய்பவர்களின் பிழைப்பு

என்னாகும் என்பது கேள்விக்குறியாக உள்ளது. கனடா, நியூசீலாண்ட் போன்ற நாடுகளில், அந்நாட்டு அரசுகள், மக்களுக்குப் பணம், பொருள், உதவியாக வழங்குவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

ஆனால் ஏழைமக்களை அதிகம் கொண்ட இந்தியாவில், பொதுமக்களை, குறிப்பாக அடித்தட்டு மக்களைப்பற்றி அதிகம் கவலைப்படாத அரசுகள் அப்படி உதவி வழங்குமா என்பது சந்தேகமே. நீண்டகாலத் தனிமைப் படுத்தல் காரணமாக, பல குடும்பங்கள் பட்டினியால் மரணமடையும் சூழல் உருவாகக் கூடிய வாய்ப்பும் உள்ளதாக வல்லுநர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். வானமே கூரையாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் பல லட்சம் மக்கள் எங்கேபோய் ஒளிந்துகொள்வார்கள்?

இந்தியாவில் மத்திய, மாநில அரசுகள், வெளிப்படாததன்மை இல்லாமல் இருப்பதும், உண்மைகளை மூடிமறைப்பதும், பொது மக்களிடையே விழிப்புணர்வு இல்லாமல் இருப்பதற்கும், கோவிட்-19 பற்றிய அச்சத்தை அதிகப்படுத்துவதோடு, தேவையற்ற வதந்திகள் பரவுவதற்கும் காரணமாகிவிடுகிறது.

கொரோனா பாதிப்பிற்குள்ளானவர்களின் எண்ணிக்கை பற்றிய செய்திகளை வெளிப்படையாக அறிவிக்கத் தேவையில்லை என்று இந்திய மருத்துவர் சங்கம், இந்திய அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்கியுள்ளதாக வரும் செய்திகள், நமக்கு மனச்சோர்வளிக்கின்றன. இதுபோன்ற சோதனையான கால கட்டத்தில், அரசு வெளிப்படாததன்மையோடு இருந்தால் மட்டுமே, மக்களுக்கு அரசினமீதும், அது எடுத்துவரும் நடவடிக்கைகளமீதும் நம்பிக்கை வரும். பொதுமக்களின் நம்பிக்கையைப் பெறாமல், அவர்களின் ஒத்துழைப்பை மட்டுமே கோருவதில் எந்தப்பயனும் இல்லை. மாத்திரமல்ல, வெளிப்படாததன்மை இல்லாத போது தான், வதந்திகளும் உருவாக்கப்பட்டு விடுகின்றன என்பதையும் ஆட்சியாளர்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து மிகப்பெரிய அளவில் கொரோனா வைரஸ் பாதிப்பிற்குள்ளாகப் போகும் நாடு இந்தியா என்று சில வல்லுநர்கள் எச்சரிக்கின்றனர்.

இந்தியப் பிரதமர், 19-03-2020 அன்று இரவுதான் நாட்டு மக்களுடன் கொரோனா பற்றிய செய்திகளைப் பகிர்ந்துகொண்டார். மக்கள் கடைபிடிக்கவேண்டிய 15 வழிகளைச் சொன்ன பிரதமர், மார்ச் 22 அன்று

நாடுமுழுவதும், நாள்முழுவதும் வீடுகளில் அடைபட்டுக் கிடக்கவும், மாலையில் கைகளைத்தட்டவும் அறிவுறுத்திய பிரதமர், இதுவரையில் அரசு என்னமாதிரியான முன்னைச் சரிகை நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது என்பதுபற்றிக் கூறாதது, ஏமாற்றமளிக்கிறது.

ஆட்சியாளர்கள், மக்களைச் சரியான திசையில் வழிகாட்டத்தவறினால் என்ன நிகழும் என்பதற்கு, மார்ச் 22 , ஒரு நாள் ஊரடங்கு முடிந்து அன்று மாலை மக்கள் வீதிகளில் கூட்டமாகக் கூடி கைகளைத்தட்டி ஆரவாரம் செய்த முட்டாள்தனங்களே சான்று.

இந்தியாவிலும், திட்டமிட்டுத் திடமாகச் செயல்படும் அரசாகக் கேரளம் மட்டுமே உள்ளது. உலக அளவிலும், ஆயிரம் குறைகளைச் சொன்னாலும், விமர்சனம் செய்தாலும், முற்றிலும் எதிர்பாராமல் ஏற்படும் கோவிட்-19 போன்ற இயற்கைப்பேரிடர் காலத்தில், விரைந்து செயல்பட்டு, மக்களைக்காப்பாற்றும் அரசுகளாக கம்யூனிஸ்ட் அரசுகளே உள்ளன. இதனை நம் நாட்டிலுள்ள கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களும் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது

அவசியமாகிறது. காரணம், அவர்களும் அப்படிப்பட்ட இடத்தில்தான் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. (Building strong, basement weak).

சீனாவிற்கு அடுத்த நிலையில் இத்தாலி நாட்டில்தான் அதிகப்படியான கொரோனா வைரஸ் மரணங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. அந்நாட்டு மக்கள், அரசு சொன்னதைக் கேட்காமல், கவனக்குறைவாக இருந்தது அதற்கான ஒரு காரணம். இத்தாலி நாட்டில் முதியவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம் என்பதும், இத்தாலியில் மரணமடைந்தவர்களில், பெரும்பாலானவர்கள், 80 மற்றும் 90 வயதைக் கடந்த முதியவர்கள் என்பதும் மற்றொரு காரணம்.. எனவே, மூத்த குடிமக்கள், தங்களைத்தாங்களே தனிமைப் படுத்திக்கொண்டு, எச்சரிக்கையுடன் இருப்பது காலத்தின் கட்டாயம்.

இந்தக் கட்டுரையை எழுதி அனுப்பும் வரை (23-03-2020), உலகம் முழுவதும் 3,38,724 பேர் கோவிட்-19 ஆல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; 14,687 பேர் இறந்திருக்கிறார்கள்; 99,003 பேர் குணமடைந்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவில், 15,12,307 பேர் விமான நிலையங்களில் சோதனை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 329 பேர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், 7 பேர் இறந்திருக்கிறார்கள், 24 பேர் குணமடைந்து வீட்டிற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

இக்கட்டுரையை எழுதுவதற்கு முன்பு வரை, 70 வயதைக் கடந்துவிட்ட நிலையில், 'வெந்ததைத் தின்று, விதிவந்தால் சாவு' என்னும் சொல்வடைக்கேற்ப, கோவிட் - 19 பற்றிய எவ்வித கவலையும் இல்லாமல்தான் நானும் இருந்தேன். ஆனால், உலக நாடுகள் அனைத்திலும் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளும், பதட்டமும், அது எத்தனை தீவிரமானது என்பதை எனக்கு உணர்த்தியது. மாத்திரமல்ல, இதனைத் தனிநபர் பிரச்சினையாகச் சுருக்கிப் பார்க்கமுடியாது, அப்படிப் பார்க்கவும் கூடாது என்பதும், மாறாக, இது ஒரு சமூகப்பிரச்சினை என்பதும் புரிந்தது.

இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான சூழலில், அரசுகள் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு முழு ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பது நம் ஒவ்வொருவரின் தவிர்க்கமுடியாத கடமையாகும். அடுத்து வரும் நாட்களில், மக்களுக்கு அச்சமும், பதட்டமும் ஏற்படும் வாய்ப்பும் உள்ளது என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. என்றாலும், அன்றாட வாழ்வில், கோவிட்-19 ஐ பாம்பென்று அடிக்கவும் முடியவில்லை, பளுதென்று தாண்டவும் முடியவில்லை என்பதே பொது மக்கள் நிலையாக உள்ளது.

உரிமை விளக்க அறிக்கை படிவம் IV [8ஆவது விதி]

வெளியிடும் இடம்	: சென்னை
இதழ் வெளியிடும் காலம்	: மாத இதழ்
அச்சிடுபவர்	: எச்.தனசேகர்
இனம்	: இந்தியன்
முகவரி	: 50 - 168/1, பெரிய தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.
வெளியிடுபவர்	: வி.முத்தையா
இனம்	: இந்தியன்
முகவரி	: 17/14, திவான் ராமா சாலை, புரசைவாக்கம், சென்னை - 600 084.
ஆசிரியர்	: வி.முத்தையா
இனம்	: இந்தியன்
முகவரி	: 17/14, திவான் ராமா சாலை, புரசைவாக்கம், சென்னை - 600 084.
பத்திரிகையின் பங்குதாரர்	: வி.முத்தையா
மற்றும் சொந்தக்காரரின் பெயரும் முகவரியும்	: 17/14, திவான் ராமா சாலை, புரசைவாக்கம், சென்னை - 600 084.

வி.முத்தையா என்கிற நான், மேலே குறிப்பிட்டுள்ள தகவல்கள் அனைத்தும் எனக்குத் தெரிந்தவரை முற்றிலும் உண்மையானவை என்று இதன் மூலம் உறுதி அளிக்கிறேன்.

(ஓப்பம்)
வி.முத்தையா
வெளியீட்டாளர்

நாள் : 25.02.2020

கொரோனா: தொற்று நோயின் சமூக அரசியல்!

நீண்ட ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வீட்டுக்கு வந்து கதவைத் தட்டிய நண்பனைக் கண்டதும் ஒரு கணம் அதிசயத்துப் பின் முகமலர வரவேற்று கை கொடுக்க அல்லது கட்டித் தழுவ இயல்பாகத் தோன்றிய மனித நட்பின், இயல்பின் மீது ஒரு செயற்கையான அச்சம் எழுந்து தடுமாற..வந்த நண்பன் திடீரென எனது முக மாற்றங்களை அவதானித்தவராகச் சற்றே திகைத்துப் பின் தடுமாறினாலும், எங்கள் அச்சத்தையும், அய்யத்தையும் வென்று கடந்திருந்தது நட்பின் ஆழம். ஆம் சமூகத் தனிமை, தனி மனிதத் தனிமை, சமூக இடைவெளி என்ற எல்லைகளை உடைத்துப் போட்டிருந்தது வலிமையான நட்பு. எங்கள் நட்புக்குள், அன்புக்குள் கொடிய கொரானா ஒளிந்திருக்குமோ என்ற எல்லா அய்யங்களையும் கழுவிக்களைவது போல இருந்தது அந்தத் தழுவல்.

இங்கிலாந்திற்கு அருகிலுள்ள ஓர் குளிப்பிரதேச குட்டி நாட்டிலிருந்து வந்திருந்தார் நண்பர். அவருக்கு கொரோனா இருக்குமோ என்ற அய்யம், பதட்டம் எழுந்த நிலையில் மனைவி வீட்டிற்குள் அழைத்தார். அட அதற்குள் தேநீர் தயாராகி விட்டதே என்று உள்ளே சென்றதும் மனைவி காதில் கிசுகிசுத்தார், “ஏங்க அவர் வெளிநாட்டிலிருந்து வந்துருக்கார் என்ன ஏதுன்னு தெரிஞ்சுக்காமே கைகொடுத்துட் டங்கனே! என்றார். குழப்பத்துடன் வெளியே வந்த என் முகக்குறி கண்ட நண்பர்... புரிந்துகொண்டவராக புன்னகைத்தவாறே, ஏர்போட்டிலேயே செக்கிங் முடிச்சு, எழுதிக் குடுத்துட்டுதான் வந்திருக்கோம் என்றார்.. அப்போதுதான் அவரது குடும்பத்தினர் நலம் குறித்தே நினைவெழுந்தது எனக்கு. நண்பர் சென்ற பிறகு நன்றாக சோப் போட்டுக் கை ககால்களைக் கழுவி வரும்படி குடும்பத்தினர் வற்புறுத்தத் தொடங்கினர்..என்னடா இது நட்புக்கு வந்த சோதனை என்று நட்பை கைகழுவிடாமல் கைகளை மட்டுமாவது கழுவுச் சொன்னார்களெயென்று கைகளைக் கழுவிக்கொண்டேன்! கொரோனா நல்லத் தழுவலைக் கூட திருதராட்டிரத் தழுவலாக ஆக்கிவிட்டிருந்தது. சூழல் அப்படி.

சீனாவின் யூகான் மாகாணத்தில் பரவிய பெயர் தெரியாத அந்த உயிர்க் கொல்லித் தொற்று நோய்க்கு பெயர் தெரிய வந்த போது அல்லது பெயர்கூட்டிக் கொண்டிருந்த போதே அதனால்

கியூபாவில் ஆயிரம் பேருக்கு 8 மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள் சாதியுக்கு நிறைந்த இந்தியாவில், யார் மருத்துவராக வரவேண்டும், யார் வரக்கூடாது என்ற மேல்சாதி, மேலடுக்கு அரசியல் இருக்கும் வரை மக்கள் மருத்துவம் என்பது கிட்டா மருந்தாகவே இருக்கும். பேரச்சமும், பீதியும் நிலவும் நிலையில் அச்சமற்று மெய்யான சூழலை எதிர்கொள்ளும் அறிவியல் அடிப்படையிலான அறத் துணியே மக்களுக்கு இன்று மெய்யாகத் தேவைப்படும் மருத்துவமாக, மருந்தாக இருக்கிறது. மனம் பாதி, மருத்துவம் பாதி என்பது இதுதான்.

பாதிக்கப்பட்ட ஒருவருக்குச் சிகிச்சையளித்துக் கொண்டிருந்த மருத்துவமனையின் உயர் பீட மருத்துவரை கொன்றது கொரோனா.

திசம்பர் 21, 2019 ஆம் திகதி தொடங்கிய முதல் இறப்பும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களையும் வைத்துக் கொண்டு சீனா நோயின் தீவிரத் தன்மையை அறிந்த போது ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் கொத்துக் கொத்தாக இறப்பை சந்திக்கவும், இலட்சக் கணக்கில் நோய்த் தொற்றிக் கொள்ளவும் நாடு முழுமைக்கும் மருத்துவ அவசர நிலைப் பிறப்பித்ததுடன், மிகப் பெரிய நோய் சிகிச்சை அரங்கொன்றை தனது மனித வளத்தையும், தொழில் நுட்பத்தையும் கொண்டு மிகச்சில நாட்களிலேயே அமைத்து முடித்து மருத்துவத் துறையையே முடுக்கிவிட்டது. இதன் பாதிப்பு உலக நுரையீரலின் ஒரு பகுதியை எட்டிய போது சகலத் துறைகளிலும் வளந்துவிட்டதாகச் சொல்லிக் கொள்ளும், இத்தாலியும், அமெரிக்காவும் திணறிப் போயிருப்பதை உலகம் திகைப்புடன் பாக்கவே செய்கிறது. முதலாளியம் கோலோச்சும் இத்தாலி, 10 வயதுக்கும் கீழானோர், 60 வயதுக்கும் மேலானோர் கொரோனாவின் பாதிப்புக்கு எளிதில் உள்ளாகக்கூடும் என்ற நிலை வந்த போது தனது மூத்தகுடிகளை கைவிடுவதாக இத்தாலி அரசு அறிவித்தது. மாறாக, சீனா, தென்கொரியா, கியூபா போன்ற கம்யூனிச சமூகம், வயோதிபர்களைக் காக்கவும் அரவணக்கவும் செய்தது.

சீனாவுக்கு அடுத்த சனத் தொகையில் இருக்கும் இந்தியா, கொரோனா வை எப்படி எதிர்கொள்ளப் போகிறது என்ற தயக்கம், உலக சுகாதார அமைப்பின் தலைவர் தொடங்கிப் புலம் பெயர் சமூகம் வரைக் கவலைப்படத் தொடங்கியுள்ளது. மெய்யாகவே அதன் மரபார்ந்த அறிவு, ஆற்றல் அத்துடன் பிரித்தறிய முடியாமல் கலந்துபோயிருக்கும் மூட நம்பிக்கைகள் இவற்றுடன் இந்தியா கொரோனாவை எதிர்கொள்ளும் சாவல்கள் பற்றியதாகும்.

ஒரு மக்கள்நல அரசுக்கும் மத, சாதியத்தில் ஊறிய அரசுக்கும், மக்களுக்குமான அதற்கேயுரிய இயல்பும் அனுகும் தன்மைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை கொரோனாவை இந்திய மதசார்பரசு எதிர் கொள்வதற்குத் தோதாக அதற்கு முண்டு கொடுக்கும் மத பரிவாரங்கள் என தொற்று நோயை எதிர் கொள்ளும், கொண்ட முறைகள் சொல்கின்றன. சாரத்தில் எல்லா மதங்களும் எப்படி கடந்த காலங்களில் அதற்கேயுரிய இயல்புகளுடன் இவ்வாறான காலங்களை அங்கீகரித்தனவோ அதையேதான் இப்போதும் செய்து கொண்டுள்ளன.

மேலும், தொற்று நோய்களை கடவுள் அச்சத்துடன் அல்லது மத ஒழுங்குடன் இணைத்துப் பார்ப்பது ஒருபக்கமும் மரபார்ந்த மருத்துவ அறிவுடன் எதிர்கொள்வதுமான சமூகமாகவும் இருக்கிறது. பசுப் புனிதம் என்பது கொரோனாவை எதிர்கொள்வதிலுள்ள மத சமூகத்தின் எதிர் வினைகளை கேள்விகளற்ற தன்மையுடனே ஏற்றுக்கொள்ளச் சொல்கிறது. பசு மூத்திரம், பசுஞ்சாணமும் கொரோனாவுக்குப் போதுமென்ற அரசியல் மத அரசியலுக்கு போதுமானதாக இருக்கிறது. அதை அதன் தலைவர்கள் எதுவித கூச்சமும், மருத்துவ அறிவும் ஏன் அரசியல் அறிவுமற்றே பொது வெளியில் ஓர் சவாலாக முன்வைப்பதிலுள்ள ஆபாசம் ஒரு பக்கமென்றால் அதன் அபாய கரமான போக்கு உயிர்களைக் காவுவாங்குவதில் முடியும் என்பதை அறிந்தவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

சீனாவில் கம்யூனிச ஒழுங்கானது, மத நம்பிக்கைகளை கேள்விக்குட்படுத்தும் கடுப்பில் கொரோனாவை கட்டுப்படுத்தும் முறைகளைவிட்டு அந்நாட்டின் பொது வுடைமை அதிகாரம் குறித்துக் கேள்வியெழுப்பும் மதவாதிகள் அதே ஒழுங்குடன் ஒரு தொற்று நோயை கட்டுக்குள் கொண்டு வந்திருப்பது குறித்துப் பேசுவதில்லை. “கண்டதையும் தின்று தீர்க்கும் சீனர்களால் வந்த சீக்கு!” எனும் புனித தீண்டாமை சாதிய மனோபாவம் ஆரியத்தின் கீழ் ஒதுக்க முனைகிறது. அதுவே மறுதலையாக, மாட்டுக்கறி உண்பவர்கள் அவர்களே இந்நோய்க்குக் காரணமென குற்றத்தை உணவுத் தேர்வுக்குள் கொண்டு வந்து இறைச்சி திங்கும் மனிதர்களை குற்றம்சாட்டி கொரோனாவைப் புனிதப்படுத்துகிறது. அதாவது நோயின் தீவிரத் தன்மையை, நோயிடமிருந்து மாட்டுக்கறி தின்பவர்களுக்குக் கடத்திவிடுவது. மேட்டுக் குடியிடமிருந்து, சேரிகளுக்குக் கடத்திவிடுவது, மேல் சாதியிலிருந்து கீழ்சாதிகளுக்குக் கடத்திவிடுவது. சீனாவின் மீதான மற்றும் சகல மதங்களின் தீண்டாமை இப்படித் தான் தொடங்குகின்றன. எனவேதான் இதை சீனத் தொற்று என்று டிரம்ப் வர்ணிக்கிறார். மதிப்புரைக்கிறார்.

தீண்டாமை ஒரு பாவச் செயல், தீண்டாமை ஒரு கொடிய நோய் என்ற நமது மரபார்ந்த மத வாசகங்களைக், கொடிய நோய்த் தீண்டாமை போன்றது என்று சொல்ல வைத்துள்ளது. ஆனால் வழமை போல தீண்டாமைக்கு காரணம் கொடிய நோய்களைப் பரப்பும் சேரியின் சுகாதாரமற்ற போக்கும் மாமிச உணவுகளும் என்பதையே கொரோனா

தொற்றுக்குக்கும் இனியும் சொல்லத் தொடங்கும் சாதியச் சமூகம். பாவச் செயலுக்கும், விதி ஒழுங்குக்குள்ளும் தள்ளும் மதவாதிகள் கொரோனா தொற்றுக்கு பாசக அரசும், மோடி அரசும் தன்னூரடங்கு பற்றிப் பேசும் அளவிற்கு கோமியம் குடிக்கச் சொல்லாதது பற்றி இனியேனும் யோசிக்கத்தான் வேண்டும்.

குடும்பப் புனிதத்துக்குள், ஒழுங்குக்குள் வைத்து எச்ஐவி. நோயைப் பேசியது போல காற்றில் பரவும் எச்ஐவி யான கொரோனா வை காற்றில் புணரும் நாசிகளை என்ன வரையரைக்குள் கொண்டுவரப் போகிறார்கள் இந்த மத சமூக பயங்கரவாதிகள்?! முன்னர் செய்த பாவங்கள் என, பாவ புண்ணியத்துக்குள் அடக்கி ஒரு கைதட்டல் வழி கொரோனா வுக்குப் பலி கொடுக்கும் பாரத புன்னிய பூமி குறித்து உலகம் அச்சப்படவே செய்கிறது.

மத வழிபாட்டிடங்கள் தொடங்கி குரு பீடங்கள் வரை தொற்றுத் தெளிப்பான்களால் தம்மை ஞானஸ்நானம் செய்து கொள்கின்றன. அற்புத சுகமளிப்பவர்களும், கடவுளின் இடைத்

தரகர்களும், கொரோனா என்ற சாத்தானிட மிருந்து கடவுளையும் தம்மையும் காப்பாற்றிக் கொள்ள படாதபாடு பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கைகூப்பும் தமது உயர்ந்த தீண்டாமைக் கலாசாரத்தில், கைகூப்பியோ, கைத் தட்டியோ கொரோனாவை விரட்டி விடுவதாகச் சொல்லும் மத பயங்கரவாதிகள் மெய்யாகவே கொரோனாவை விட அச்சப்பட வைப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மோடி எதைச் செய்தாலும் அர்த்தப் பொதியுடனே செய்வார் எனும் பரிவாரங்கள் தன்னூரடங்கு அன்று மாலை 5 மணிக்கு மருத்துவ சேவையாளர்களின் சேவையை பாராட்டும் விதமாக கைத்தட்டச் சொன்னதை தமக்கேயான ஆன்மிக அரசியல் புரிதலுடனே அணுகினர். நாடே கைதட்டும் போது அதில் ஏற்படும் அதிர்வு, அலைகள் கொரோனா தொற்றை கொன்று வீழ்த்திவிடும் என்று புதுவித விளக்கத்தை(!) அளிக்கின்றனர்.

வரவிருக்கும் பேராபத்தை கைத்தட்டி வீழ்த்திவிடலாம் என்னும் மோடியின்

சகல வழிபாட்டிடங்களிலும், தூணிலும், துரும்பிலும் கூட கடவுள்களின் இடத்தை எடுத்துக் கொண்டு கொரோனா உட்கார்ந்திருக்கிறது. இந்த எளிய மெய்மையை தனது சோதிட பொய்மைக்குள் மூடி மறைத்துவிட முயலுபவர்களைச் சமூகவிரோதிகள் என்று சொல்லாத அரசியல், கொரோனாவை விட கொடியது என்றே தோன்றுகிறது.

கையாளாகாதனத்தின் வெளிப்பாடு என்பதை செத்துவிழும் சடலங்கள் சொல்கின்றன மருத்துவமனைகள் முன் பேரச்சத்துடன் குவியும் பயந்த அல்லது நோயுற்ற சனத்திரள் காட்டுகின்றன.. மருத்துவ முன்னேற்பாடுகள், தடுப்பு நடவடிக்கைகள், சகலவற்றையும் சில பல கரவொலியில் கடந்துவிட நினைக்கும் நமது அரசும், சமூகமும் பரிதாபத்திற்குரியதே.

மனிதக் கழிவுகளை மனிதர்களே அள்ளும் சாதியச் சமூகத்தில், துப்புரவுப் பணியாளர்கள், எதுவித பணி பாதுகாப்புமின்றி பணியாற்றுவதையும், பேருந்துகளில் புற்றீசல் போல அள்ளிச் செல்லும் அன்றாட சாலைப் போக்குவரத்தையும், காணும்போது கொரோனா, கொரோனா தமிழ்ச் சாதியை என்ன செய்ய நினைத்தாய்?! என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது.

நெருக்கடி நிலை நிலவும் இது போன்ற காலங்களில் காட்டுத் தீயைக் கட்டுப்படுத்துவது போல ஒருசில மரங்களை, புற்களை வெட்டித் தீ, மேலும் பரவாது தடுப்பது போல மனிதர்களைத் தனிமைப்படுத்துவது, மருத்துவ நோக்கில் பலனளிக்கும் அதே சமயம் தொற்று நோய்க்கான நமது மரபார்ந்த மருத்துவ முறைகளை அதன் மூட நம்பிக்கைகளிலிருந்து பிரித்தெடுத்து பயன்படுத்த முனைவது முக்கியமானதாகும். வணிக நோக்கற்ற மருத்துவ முறைகள் கொள்ளை நோய்களை எதிர்க்கும் மிக முக்கியமான, வலிமையான ஆயுதமும் கூட ஆனால் நோய் நாடி நோய் முதல் நாடி அதன் வாய் நாடி வாய்ப்பு செயல் என்ற தமிழன் அறிவியல், அறிவியல், அரசியல் துறை இன்று செயலற்றுக் கிடக்கிறது.

பேரிடர் கால நிலையை சீனாவிடமும், தைவான், மற்றும் ஆங்காங்கு போன்ற ஆசிய நாடுகளிடமும் நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் சமூக ஒழுங்குடன் சகலவிதமான மரபார்ந்த மருத்துவ முறைகளையும் பரிசோதிக்கவே செய்துள்ளன. சீனா இதில் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. தடுப்பு மருந்துகள் தற்போது அலோபதியில் கண்டறியப்படவில்லை என்பது ஒரு பக்கம் இருக்க மரபார்ந்த மருத்துவ முறையில் ஏற்கனவே இருக்கும் முறைகளை அது தெரிவு செய்து முயற்சிப்பதுடன் முற்றிலும் மரபார்ந்த முறைகளை அந்நாடுகள் கைவிட்டுவிட்டன என்று சொல்லிவிட முடியாது.

தமிழகத்தில் சித்த மருத்துவ முறை நெடுங் கால மரபில் பண்பட்ட ஒன்றாகும். ஆனால் வணிக நோக்கம் கொண்ட அறமற்ற அலோபதி

அரசியல் அதனை இன்றைக்கு செயலற்றதாகி யிருக்கிறது. ஊடகங்கள் அலோபதி மருத்துவர்களுக்குத் தரும் முக்கியத்துவத்தை இதுபோன்ற காலங்களில் சித்த மருத்துவம் அல்லது மாற்று மருத்துவ முறைகளுக்குத் தருவதில்லை. எதைத் தின்றால் பித்தம் தெளியும் என்ற கையறு நிலையில், மருத்துவ அரசியலை, வணிகத்தைக் கைவிட்டு மக்கள் நலனை முன்னிறுத்தி மக்களுக்கான மருத்துவமாக அலோபதியை மாற்றுவதுடன் மாற்று மருத்துவ முறைகளை கவனத்தில் கொள்வது அவசியம்.. கியூபா போன்ற பொதுவுடைமை நாடுகள் அலோபதியை மக்கள் மருத்துவமாக மாற்றி வைத்திருக்கிறது. சேகுவரா ஒரு மக்கள் மருத்துவராக, முன்மாதிரி மருத்துவராக செயற்பட்டார். கவுதம்பு புத்தர் உள்நாட்டு மருத்துவ முறை களுடனே மக்களைச் சந்திப்பவராக இருந்தார்.

மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்ட மருத்துவ முறைகள், மருந்துகள், மருத்துவர்களே இக் காலங்களில் தேவைப்படுபவராக இருக்கின்றன. பெரு வணிக மருந்து நிறுவனங்களும் முதலாளித்துவ அரசுகளும், பெரு மருத்துவ நிறுவனங்களும் மக்கள் உடலை நுகர்வுப் பண்டமாகவும், பெரும் சந்தையாகவும் பார்ப்பதன் அரசியல், அதேசமயம் மக்கள் சார் அரசுகள் மக்களை மனிதர்களாகப் பார்க்கும் அறம் சார் அரசியல் இரண்டையும் சேர்த்தே பேச வேண்டிய தேவை இன்று எழுந்துள்ளது. கொரோனா முதலாளியத்திற்கு ஒரு சவாலாக எழுந்துள்ளதை மறுத்துவிட முடியாது.

இந்தியா போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளின் முதலாளித்துவ சுரண்டல் அரசுகள் பெரும் கொள்ளை நோய்களை விடுதலைக்கு முன்பும், பின்பும் எதிர்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அது அறிவியல் நோக்கில் நேரடியாகப் புரிந்து கொள்ளவோ சீரணிக்கவோ விரும்பவில்லை. உலகெங்கும் மதவழியிலான அரசில் தங்கியிருக்கும் முதலாளித்துவம் முதலில் அதிகாரம், வணிகம் பிறகு மதம் இறுதியாகவே மக்கள் என்ற முன்னுரிமையில் செழித்து வளர்கின்றன. பெரும் கொள்ளை நோய்களை எதிர்கொள்ளத் திராணியற்ற அவர்கள் எளிதாக விதியின் மீதும், கடவுளின் மீதும் மக்களின் சுமைகளை இறக்கி வைத்துவிடச் சொல்கின்றன.

கொரோனா போன்ற நோய்களை எதிர்கொள்ள நேரடியான அறிவியலும், மெய்மையும், துணியும் தேவைப்படுகின்றன. வெறும் அச்சத்தைப் பரப்பி விதியின் நிகழ் காலத்தையோ, எதிர்காலத்தையோ கையளித்து விட முடியாது. ஆனால் அவ்வாறு செய்வது முதலாளித்துவ அரசுகளை நெருக்கடியிலிருந்து

எளிதில் தப்பிவிடச் செய்வதால் இவ்வாறான அரசுகள் அவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவே செய்கின்றன.

சோதிடர் ஒருவர் பிரபலமான திராவிட இயக்கத் தொலைக்காட்சியில் அதிகாலையிலேயே வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு பலரது தலைவிதிகள் பற்றி பட்டியலிட்டு எழுதிக் கொண்டிருப்பவர் ஏதோ அன்றைய நாளை அவரும் அவர் சொல்லும் கோள்களுமே முடிவு செய்வது போல பேசிக் கொண்டிருப்பார். இன்றைக்கு வெளியில் செல்வது தொடங்கிக் காலைக் கடன்கள் முடிப்பது வரை அவரது தனிமனித, சமூகத் தலையீடு சோதிடத்தின் பெயரால் அன்றாடம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த 'தொலைக்காட்சிப் புகழ்' சோதிடர், சொல்கிறார், வைணவத் தலங்களில் சென்று வழிபட்டால் கொரோனா தொற்றின் வீரியம் குறைந்து முற்றிலும் குணமடைந்துவிடலாம் என்று. இவர், தனது தொழிலின் புகழால் மருத்துவத்துறையையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொண்டு அறிவுரை சொல்லும் உரிமையை யார் கொடுத்தது என்று தெரியவில்லை. இன்றைக்கு திருப்பதி உள்ளிட்ட வைணவதலங்கள் உட்பட சகல வழிபாட்டிடங்களிலும், தூணிலும், துரும்பிலும் கூட கடவுள்களின் இடத்தை எடுத்துக் கொண்டு கொரோனோ உட்கார்ந்திருக்கிறது. இந்த எளிய மெய்மையை தனது சோதிட பொய்மைக்குள் மூடி மறைத்துவிட முயலுபவர்களைச் சமூகவிரோதிகள் என்று சொல்லாத அரசியல், கொரோனாவை?ட கொடியது என்றே தேன்றுகிறது.

“வீடுவீடாக வந்து பிடித்துக் கொண்டு போய் மக்களை டிபாபுலேசன் செய்யப் போகிறார்கள் எனவே வீட்டிற்கு வரும் சுகாதாரப் பணியாளர்களிடமிருந்து தப்பி யோடிவிடுங்கள்!” என்று சொல்லும் சில

அறிவிப்பு

இலங்கைப்
பயணக் கட்டுரை
மற்றும்
கோடுகளின் நடுவில்
ஆகிய தொடர்கள்
அடுத்த இதழில்
தொடரும்.

- ஆசிரியர்

‘யூடியூப் பிரமுகர்கள்’ கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் நல்லது. அதே சமயம் அதையே வேறு வேறு மொழிகளில் வேறுவேறு விதங்களில் சொல்லும் ஆன்மிக அரசியல்வாதிகள் மீது எந்த நடவடிக்கையும் இருப்பதில்லை.

பெரு வழிபாட்டிடங்களின் சமூக இடைவெளி என்பது ஏதோ ஆன்மிகத்திற்கான இடைவெளி என்பது போல எண்ணிக் கொண்டு நெருக்கியடித்துச் செல்வதை இந்த நெருக்கடி காலத்திலும் ஒரு ஆன்மிகப் பணியாகவே பலரும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“நான் அதை செய்து கொண்டிருக்கிறேன். பொறுமையாக இருங்கள்; நம்பிக்கை வை, இது விரைவில் நிறைவடையும்; நீங்கள் சுதந்திரமாக இருப்பீர்கள்!” ஒரு ஆன்மிக குருவின் வாசகம் ஒன்று வாட்ச்பில் இப்படி வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறது

இன்னொரு பிரசங்கம் இப்படி முழங்குகிறது, “சொக்கத்தின் வாசல் திறந்திருக்கிறது. “விரைவில் நற்செய்தி வரும் உங்களை அழைத்துக் கொள்வதும், அழைத்துக் கொள்ளாமலிருப்பதையும் அவன் முடிவு செய்வான்!” பெரு மதங்களும் பெரு முதலாளிய அரசுகளும் இப்படித்தான் தொற்று நோய்களை எதிர் கொள்கின்றன. எதிர்க் கொள்ளச் சொல்கின்றன.

அவ்வாறே போலி மருந்துகளும், மருத்துவ முறைகளும், மருத்துவர்களும் அப்படியானவையே மதுரையில் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கொரோனா பீதியில் சில மூலிகை மருந்துகளைக் குடித்து மயக்க நிலையில் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். பலரும் மருந்து கடைகளில் மாத்திரைகளை வாங்கித் தமது அச்சத்தைத் தற்காலிகமாக ஒத்திப்போட்டுக் கொள்கின்றனர். நமது பிரதமர் கைதட்டச் சொல்லிவிட்டார். எல்லாம் சரியாகிவிடும் கைதட்டுங்கள். இது இன்றைக்கான மருந்து.

கியூபாவில் ஆயிரம் பேருக்கு 8 மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள் சாதியடுக்கு நிறைந்த இந்தியாவில், யார் மருத்துவராக வர வேண்டும், யார் வரக்கூடாது என்ற மேல்சாதி, மேலடுக்கு அரசியல் இருக்கும் வரை மக்கள் மருத்துவம் என்பது கிட்டா மருந்தாகவே இருக்கும். பேரச்சமும், பீதியும் நிலவும் நிலையில் அச்சமற்று மெய்யான சூழலை எதிர் கொள்ளும் அறிவியல் அடிப்படையிலான அறத் துணியே மக்களுக்கு இன்று மெய்யாகத் தேவைப்படும் மருத்துவமாக, மருந்தாக இருக்கிறது. மனம் பாதி, மருத்துவம் பாதி என்பது இதுதான்.

கியூபா - வெனிசுவேலா நேற்று - இன்று

1

க ரோனா கிருமியைக் கட்டுப்படுத்த சீனா பயன்படுத்திய பல மருந்துகளில் கியூபா தயாரித்த கிருமி எதிர்ப்பு மருந்தான இண்டர்பெரான் ஆல்பா 2பி என்ற மருந்து முக்கியமானது. 2003 ஆம் ஆண்டு முதல் சீனாவிலுள்ள சாங்ஹைபர் என்ற சீனா - கியூபா கூட்டு நிறுவனமும் இந்த மருந்தைத் தயாரித்து வருகிறது. 1990 ஆம் ஆண்டு சோவியத் ஒன்றியம் சிதறுண்டு போனதும் கியூபா சந்தித்த நெருக்கடிகள் எண்ணிலடங்காதவை. வட அமெரிக்கா விதித்த பொருளாதாரத் தடையையும், வர்த்தகத் தடையையும் மீறி, எவ்வித உதவியும் கிடைக்காத காலத்திலும், கியூபா உயிரியல் மற்றும் மருத்துவ ஆராய்ச்சியில் அடைந்திருக்கும் வளர்ச்சி ஈடு இணையற்றது.

புரட்சி வெற்றி அடைந்தது முதல் மக்களுக்கு மருத்துவம் இலவசமாக வழங்கப்பட்டு வந்ததால், கியூபாவிற்கு மருத்துவ ஆராய்ச்சியைத் தொடர வேண்டிய தேவையிருந்தது. புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் இதுவே முகாந்திரமாக அமைந்தது என்று கூறுவது மிகையாகாது. இந்த நெருக்கடியில் விளைந்த கனிகளும் ஒன்றுதான் இந்த இண்டர்பெரான் ஆல்பா 2பி. இண்டர்பெரான்கள் உடலின் செல்களை வைரஸ் தொற்று பாதிக்கும் போது, அவற்றை வீரியம் இழக்கச் செய்யும் தனித்துவமிக்க 'அடையாளப் புரதங்களை' (Signalling Proteins) உற்பத்தி செய்கின்றன. அதன்மூலம் அருகில் இருக்கும் செல்களின் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியைப் பயன்படுத்தி, நோய்க் கிருமிகளைச் செயல் இழக்கச் செய்கின்றன.

1957 ஆம் ஆண்டு ஜீன் லிண்டன்மான், அலெக்ஸ் ஐசக்ஸ் என்ற இரண்டு லண்டனைச் சேர்ந்த விஞ்ஞானிகள் இந்த தனித்துவமிக்க அடையாளப் புரதங்களைக் கண்டுபிடித்தனர். 1960-களில் பிரான்ஸ் நாட்டில் வசித்த இயான் கிரஸா என்ற வட அமெரிக்க ஆய்வாளர், லிம்போசைட்டை ஊக்குவிக்கும் இண்டர்பெரான்கள் கொண்டு கட்டிகளை அழிக்க முடியும் என்று கண்டுபிடித்தார். 1970 ஆம் ஆண்டு வட அமெரிக்க புற்றுநோய் தடுப்பு வல்லுநர் ராண்டால்ப் க்ளார்க் லீ இதற்கான ஆய்வைத் தொடர்ந்தார்.

கொரோனா என்ற உயிர்க் கொல்லித் தொற்று உலகில் பலசாலி யார் என்பதை வெட்ட வெளிச்சமாகியுள்ளது. 1959 ஆம் ஆண்டு புரட்சி வெற்றி அடைந்த பின்பு கம்யூனிஸ்டுகளாக தம்மை அறிவித்துக் கொண்ட கியூபப் புரட்சியின் தன்னேரில்லாத வீரர்கள், சோசலிச தத்துவத்தின் அடிநாதமான சர்வதேசியத்தைத் தமது கொள்கையாகப் பின்பற்றி வருகின்றனர். கியூபா நாட்டு மக்களும் கடந்த 60 ஆண்டு காலத்தில் கல்வியில் சிறந்தோராகவும் கொள்கை உறுதி கொண்ட மக்களாகவும் உருவாகி, உலக மக்கள் சேவையில் முன்னுதாரணமாக விளங்குகின்றனர்.

வட அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் கார்ட்டரின் முயற்சியால், கியூபாவுடனான உறவு சற்று மேம்பட்டது. அதைத்தொடர்ந்து கிளார்க் லீ கியூபா சென்று பிடல் காஸ்ட்ரோவை சந்தித்து, இன்டர்பெரான் பல நோய்களைக் குணமாக்கும் அதிசயமான மருந்து என்பதை விளக்கினார். அதன் தொடர்ச்சியாக 6 கியூப மருத்துவர்கள் பின்லாந்தில் காரி காண்டெல் என்ற விஞ்ஞானியின் ஆய்வுக் கூடத்தில் தங்கி, தமது ஆய்வைத் தொடர்ந்தனர். 1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் கியூப மருத்துவர்கள் 12 நாட்கள் தங்கி அதிக அளவில் இன்டர்பெராணை உற்பத்தி செய்ய கற்றுக் கொண்டார்கள். காரி காண்டெல், தனது கண்டு பிடிப்புக்கு காப்புரிமை பெற மறுத்துவிட்டார். தனது கண்டுபிடிப்பு உலகின் அனைத்து மக்களுக்கும் உதவ வேண்டும் என்பதே அவரது நோக்கம்.

நாடு திரும்பிய 45 நாட்களுக்குள் இந்த ஆறு கியூபா மருத்துவ விஞ்ஞானிகள் உருவாக்கிய முதல் தொகுதி இன்டர்பெரான் கள் பின்லாந்து ஆய்வகத்தில் சோதிக்கப்பட்டு,

தகுதிச்சான்று பெற்றன. ஆனால் உடனடியாக அதிக அளவில் இன்டர்பெரான்கள் தேவைப்படும் அளவுக்கு ஒரு கொள்ளை நோய் நாட்டைப் பீடிக்கப் போகிறது என்று அப்போது இவர்களுக்குத் தெரியாது!

சில வாரங்களில் 3 லட்சத்து 40 ஆயிரம் பொதுமக்கள் கொசுக்களால் பரப்பப்படும் "டெங்கு" என்ற கொள்ளை நோயினால் பாதிக்கப்பட்டனர். இந்தக் கொடுமான உயிர்க்கொல்லி நோய் ஒரு நாளைக்கு 11 ஆயிரம் கியூப மக்களுக்குப் பரவியது. 101 குழந்தைகள் உள்பட மொத்தம் 180 பேர் டெங்குவால் மரண மடைந்தனர்.

காந்தனாமோ குடாப் பகுதியில் நீரில் பரவிய இந்தக் கிருமிகள், வட அமெரிக்காவின் உளவுத் துறையால் (CIA) வேண்டுமென்றே பரப்பப்பட்டன என்று கியூபாவின் உளவுத்துறை ஆதாரங்களோடு நிரூபித்தது. இத் தகவலின் வெளிச்சத்தில் தற்போது உலகெங்கும் பரவி வரும் கொரோனா கிருமிகள் கூட ஒரு உயிரியல் போர்தானோ என்ற ஐயப்பாடு

பொதுவாக உலக அரங்கில் எழுந்துள்ளது.

கியூபாவில் பரப்பப்பட்ட டெங்குவை அந்நாட்டின் கம்யூனிச அரசு ஒரு சில நாட்களில் கட்டுப்படுத்தி மக்களைக் காப்பாற்றியது. ஆனால் கொரோனா வைரஸ் வட அமெரிக்கா உள்ளிட்ட மேற்கு உலகிலும், உலகெங்கிலும் பரவி விட்டது. அது பல நூறு உயிர்களைக் குடித்து வருகிறது. உலக சுகாதார நிறுவனம் இதனை "உலகப் பேரிடர்" என அறிவித்துள்ளது.

கொரோனா கிருமிகள் தொற்றை சீனாவில் சில நாட்களில் கட்டுப்படுத்த முதன் முதலில் கியூபாவில் உருவாக்கப்பட்ட இண்டெர்பெரான் ஆல்ஃபா 2பி மருந்துதான் உதவியது என்பது நிரூபிக்கப் பட்டுள்ளது. மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து நோய் பரவிய ஊஹான் மற்றும் ஹீவெய் நகரங்களுக்கு வந்த மருத்துவர்களும் மருத்துவப் பணியாளர்களும், நோயிலிருந்து விடுபட்ட மக்களின் வாழ்த்துக்களோடு மார்ச் 20 அன்று தத்தம் ஊர் திரும்பினார்கள். இந்த மருந்து தயாரிக்கப்பட்ட வரலாறு சுவாரசியமானது.

மரபணு சிகிச்சை, உயிரிப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றில் வேறெந்த நாடுகளைக் காட்டிலும் "கியூபா மரபணுப் பொறியியல் மற்றும் உயிரினப் பொறியியல் மையம்" வியத்தகு வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. 1986 ஆம் ஆண்டு உலகப் புகழ்பெற்ற "மரபணுப் பொறியியல் மற்றும் உயிரிப் பொறியியல் மையம்" கியூபாவில் தொடங்கப்பட்டது. அச்சமயம் மூளைக் காய்ச்சல் நோய் "பி" மற்றும் "சி" (Meningitis B and C) கியூபா நாட்டில் பரவலாயிற்று. ஆனால் "ஏ" மற்றும் "சி" வகை மூளைக் காய்ச்சலுக்கு மட்டுமே மருந்து கிடைத்து வந்தது. ஆனால் "பி" வகை மூளைக் காய்ச்சலுக்கு மருந்து இல்லை. அப்போது குடியரசுத் தலைவர் காஸ்த்ரோ பெருந்தொகை செலவிட்டு பிரெஞ்சு நாட்டின் மருந்துக் கம்பெனியில் உடனடியாக மருந்தை வாங்கி விமானத்தில் நிரப்பிக் கொண்டு வந்து மக்களைக் காப்பாற்றியது வரலாறு.

1988 ஆம் ஆண்டு கன்செப்சியோன் காம்பா (பெண்) என்ற உயிரியல் வேதியியலாளர் மெனிஞ்சடிஸ் "பி" நோய்க்கு தடுப்பூசி மருந்தைக் கண்டுபிடித்து விட்டார். 1989-90 காலகட்டத்தில் சுமார் 30 லட்சம் மக்களுக்கு "பி" வகை மூளைக் காய்ச்சலுக்கு தடுப்பூசி போடப்பட்டது. "VA-MEN-GOC BC" என்ற தடுப்பூசி 3 மாதம் முதல் 6 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு போடப்பட்டு மூளைக்

காய்ச்சல் நோய் பரவாமல் தடுக்கப்பட்டது. கியூபா தயாரித்த Meningitis B தடுப்பூசி ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் தங்கப் பதக்கத்தை வென்றது. நாடு முழுவதும் பரவிய இந்த நோய் உடனடியாகக் குறைந்து, இல்லாமல் போனது! இதற்குப்பின் உயிரி தொழில்நுட்ப ஆய்வு பெரிதாக வளர்ச்சி பெற்று, இன்று கியூப உயிர்காக்கும் மருந்துகள் 50 நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகிறது.

அண்மையில் 600 பயணிகளுடன் கடலில் சில நாட்களாக தத்தனித்தது பிரிட்டிஷ் கப்பலொன்று. கப்பல் பயணிகளில் ஆறு பேருக்கு கொரோனா கிருமிகள் தொற்று பாதிப்பு இருந்தது. அதனால் அட்லாண்டிக் பெருங்கடல் கரை யோர நாடுகள் எதுவும் தமது துறைமுகத்தில் கப்பல் நுழைய அனுமதி அளிக்கவில்லை. ஆனால் உலகில் இன்றுவரை ஒரே கம்யூனிச நாடாகக் திகழும் கியூபா நாட்டிடம் நோயுற்ற வர்களைக் காப்பாற்ற கோரிக்கை விடுக்கப் பட்டபோது, உடனடியாக அந்நாடு உதவிக்கு வந்தது. காரணம் அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும் மானுட நலனுக்காகவே என்ற கொள்கை உடையவர்கள் கியூபா கம்யூனிஸ்டுகள். மேலும் இவ்வாறு கியூபா வேற்று நாட்டவருக்கு மருத்துவ உதவி செய்வது இது முதல் முறையல்ல.

1986 ஆம் ஆண்டு சோவியத் ஒன்றியத்தில் ஏற்பட்ட செர்னோபில் அணு உலை விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட 25000 உக்ரெய்ன் மாநிலக் குழந்தைகளுக்கு கியூபா இலவசமாக சிகிச்சை செய்து குணப்படுத்தி அனுப்பியது. அதுபோல உலகின் பல நாடுகளில் பேரிடர் தாக்கிய நேரங்களில் கியூபா மருத்துவக்குழு தேவையான மருந்துகளுடன் சென்று நோயைக் கட்டுப்படுத்தி மக்களைக் காக்கும் பணியை இலவசமாகச் செய்து வருகிறது.

வட அமெரிக்கா செய்துள்ள பொருளாதாரத் தடைகளால் கியூபாவில் கடும் நெருக்கடி இருந்தபோதும் உயிரியல் தொழில்நுட்ப ஆய்வுகள் தொடர்ந்ததால், பல கொடிய நோய்களுக்கு தடுப்பூசிகளும் மருந்துகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன:

1. கிருமிகள் தொற்றினால் ஏற்படும் மூளைக்காய்ச்சல் தடுப்பூசி (Type B - Bacterial Meningitis).
2. நுரையீரல் புற்றுநோய் தடுப்பூசி
3. ஹீமோபீலஸ் இன்புளுயன்சா (பிவீ6)
4. நிமோனியா தடுப்பூசி
5. எய்ட்ஸ் நோய்க்கு மருந்து

6. ஹீபர்ப்ரோட் - சி (நீரிழிவு நோயால் கால்களை இழப்பதை தடுக்கும் மருந்து)

7. குணப்படுத்தவல்ல புற்று நோய்க்கான ஊசிமருந்து

8. சோரியாசிஸ் நோய்க்கு மருந்து .

2004 ஆம் ஆண்டு 26 லட்சம் பெவிவிய மக்களுக்கு கண் மருத்துவ சிகிச்சையை இலவசமாக வெனிகவேலா அரசின் உதவியோடு கியூப மருத்துவர்கள் அளித்தனர். அப்போது சுமார் 6,88,000 பேருக்கு அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் பார்வை கிடைத்தது.

2010 ஆம் ஆண்டு ஹெய்தி நாட்டில் கடுமையான நிலநடுக்கம் ஏற்பட்டது. அச்சுறுத்தும் காலரா போன்ற கொள்ளை நோய்கள் நாடெங்கும் பரவின. அந்நிலையில் 600 கியூப மருத்துவப் பணியாளர்கள் அங்கே சென்று ஹெய்தி மக்களைக் காப்பாற்றினார்கள்.

2014 ஆம் ஆண்டு மேற்கு ஆப்பிரிக்கா முழுவதும் எபோலா வைரஸ் பரவியபோது அதைக் கட்டுப்படுத்தும் வழி யாருக்குமே தெரியவில்லை. அப்போதும் உயிரினைத் துச்சமென மதித்த 62 கியூப மருத்துவர்களும் 103 செவிலியர்களும் உடனடியாக சியர்ரா லியோன் சென்று மக்களோடு தங்கி சிகிச்சையளித்துக் காப்பாற்றினார்கள்.

2015 ஆகஸ்டு 29 ஆம் தேதி கியூபத் தலைநகர் ஹவானாவில், மருந்துகளும், மருத்துவக் கருவிகளும் நிறைந்த பைகளை முதுகில் தாங்கிய 1586 கூப மருத்துவர்களும் செவிலியர்களும் பயணத்திற்குத் தயாராக இருந்தார்கள். கேத்ரீனா புயலின் சீற்றத்தால் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்ட நியூ ஆர்லியன்ஸ் நகரில் பேரிடர் துடைப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்காக, மக்களை நோய்களிலிருந்து மீட்பதற்காக, வட அமெரிக்கா செல்வதற்கான அனுமதிக்காக காத்திருந்தார்கள். ஆனால் வட அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் ஜார்ஜ் புஷ் கியூபாவின் உதவியை ஏற்க வெட்கப்பட்டார். பகைவருக்கும் அருளும் நன்நெஞ்சு குறித்து அவருக்கு எப்படித் தெரியும்?

கொரோனா தொற்றால் அதிக மரணங்களைக் கண்ட இத்தாலியிலும் ஜெர்மனியிலும் கியூப மருத்துவர்கள் பணியாற்றி உயிர் இழப்புகளைத் தடுத்து வருகிறார்கள். தீவிரவாதிகள் என்று முத்திரை குத்தி நாட்டைவிட்டு கியூபா மருத்துவர்களை வெளியேற்றிய பிரேசிலின் வலதுசாரி அரசு, இப்போது கியூபாவின் மருத்துவ சேவை தேவை என்று பிலாக்கணம் வைக்கிறது! மக்களின் உயிரை

துச்சமென மதிக்கும் வட அமெரிக்காவே அனுமதித்தாலும் கியூபா மருத்துவர்கள் அங்கு சேவையாற்றத் தயாராகவே உள்ளனர்.

2

உலகையே ஆட்டிப் படைத்து வரும் கொரோனா கிருமித்தொற்று அதிகப்பட்ச மக்களைப் பாதித்துள்ள நாடு வட அமெரிக்கா. மிக வளர்ந்த நாடென்றும் உலகின் எஜமானன் என்றும் அஞ்சவைக்கும் அளவுக்கு அடாத செயல்களை செய்து வருவதும் அதே வட அமெரிக்கா தான். அந்த நாட்டில் தற்போது இரண்டு லட்சம் மக்கள் கிருமித் தொற்றால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

நோய் உறுதி செய்யப்பட்டவர்கள் மட்டுமே 85 ஆயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள். இந்த நோய் உற்பத்தியான நாடு என்று கருதப்படும் சீனாவில், மொத்தம் 82 ஆயிரம் பேர் மட்டுமே பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆனால் துரிதமான நடவடிக்கைகளால் நோயை கட்டுக்குள் கொண்டு வந்ததால், சீனாவில் இறப்பு விகிதமும் மிகக் குறைவுதான் (ஏறத்தாழ நோயுற்றவர்களில் 4%).

ஆனால், கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடி, அதிகரித்துவரும் வட அமெரிக்காவின் தடைகள் எல்லாம் சேர்ந்து வெனிகவேலாவில் மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இவை எல்லாவற்றையும் மீறி வெனிகவேலாவில் நிக்கோலஸ் மாதுரோவின் தலைமையிலான அரசு, அபார வேகத்தில் செயல்பட்டு தொற்று பரவாமல் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறது. கொரோனா தொற்றினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மிகத் திறமையாக வைத்தியம் செய்து காப்பாற்றியும் வருகிறது.

வட அமெரிக்காவின் உளவுத்துறை உலகெங்கும் நிகழ்த்திவரும் நாசவேலைகளின் உற்பத்தித் தலம் மையாமி நகரம். (வட அமெரிக்காவின் ஃப்ளோரிடா மாநிலம்) இங்கு குடியிருந்த வெனிகவேலா குடிமக்கள் நாடு திரும்புவதற்காக 200 பேர் பயணிக்கக் கூடிய விமானமொன்றை அனுப்புவதாக மாதுரோ அறிவித்தார். அப்போது, 800க்கு மேற்பட்ட வெனிகவேலா மக்கள் பயணிப்பதற்கு விண்ணப்பித்தார்கள். வட அமெரிக்காவின் அனுமதிக்காக அவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். "வளம் கொழிக்கும்" வட அமெரிக்காவை விட்டு, கடும் பொருளாதார நெருக்கடியில் சிக்கி வேலையின்மையால் அல்லலுறும் வெனிகவேலா

வுக்குத் திரும்ப யாராவது விரும்புவார்களா என்ற கேள்வி எழலாம். காரணம் இருக்கிறது; வட அமெரிக்காவில் கொரோனா தொற்று உறுதியானால், வைத்தியத்திற்கு சுமார் 35,000 டாலர் வேண்டும்! அதற்கு வசதியில்லாதவர்கள் எப்படியாவது உயிரோடு சொந்த ஊர் திரும்பவே விரும்புகின்றனர். காரணம் வெனிசுவேலாவிலும் கியூபாவைப் போலவே வைத்தியம் இலவசம்! உயிரோடு ஊர் திரும்பினால் போதும் என்ற நிலையில்தான் இவர்கள் பயணத்திற்கு விண்ணப்பித்தார்கள்.

வெனிசுவேலாவில் கொரோனா தொற்று ஏற்பட்டாலும் பிழைத்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. எப்படி?

"தீவிரவாதிகளின் கூடாரம்", "ஒரு கட்சி சர்வாதிகாரம்" என்று வட அமெரிக்கா இடமும் நாடான கியூபா, 130 மருத்துவர்களையும், பத்தாயிரம் பேருக்கான நோய் எதிர்ப்பு மருந்தான "இண்டர்ஃபெரான் ஆல்ஃபா 2பி" மருந்தையும் வெனிசுவேலாவுக்கு அனுப்பி வைத்தது. ரஷ்யா, நோய் கண்டறியும் கருவிகளையும் மருத்துவக் கருவிகளையும் மருந்துகளையும் கப்பல்களில் அனுப்பி வைத்துள்ளது.

கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடியில் சிக்கித் தவிக்கும் வெனிசுவேலா அண்மையில் சர்வதேச நிதியத்திடம் (IMF) 5000 கோடி டாலர் கடனுக்கு விண்ணப்பித்திருந்தது. ஐரோப்பிய யூனியன் கடனை அளிக்குமாறு சிபாரிசு செய்தது. ஆனால் கடன் வழங்கப் படவில்லை. ஆயினும் கொரோனா கிருமித் தொற்றை எதிர் கொள்வதில் வெனிசுவேலா பிற நாடுகளுக்கு முன்மாதிரியாக விளங்குகிறது. அவ்வாறு விளங்க வெனிசுவேலா செய்தது என்ன?

நோய்த்தொற்று குறித்து தகவல் கிடைத்த வுடனே வெனிசுவேலா அரசு மேற்கொண்டு நோய் பரவாதிருக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. குடியரசுத் தலைவர் மாதுரோ, மார்ச் 12 அன்று தேசிய அளவில் சுகாதார நெருக்கடியை (Health Emergency) அறிவித்தார். கூட்டம் கூடுவதற்கும் வெளிநாடுகளில் இருந்து வரும் (குறிப்பாக கொலம்பியா, ஐரோப்பா) விமானங்களுக்கும் தடை விதித்தார். மார்ச் 13 அன்று இரண்டு பேருக்கு நோய்த் தொற்று இருப்பது உறுதி செய்யப்பட்டது. உடனேயே அரசு திரையரங்குகள், பள்ளிகள், மதுபானக் கூடங்கள், கேளிக்கை விடுதிகள் ஆகியவற்றை மூடியது. வெறும் உணவுப் பொட்டல சேவை மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டது. நான்கு

நாட்களுக்குள் நாடு முழுவதும் நோய்த்தடுப்பு மருந்து நாட்டின் மருத்துவ கட்டமைப்பு மூலம் அனைவருக்கும் வழங்கப் பட்டுவிட்டது.

மார்ச் 19 ஆம் தேதி நோய்த்தொற்று 42 பேருக்கு இருப்பது கண்டறியப்பட்டது. அனைத்து மக்களுக்கும் தடுப்பு மருந்து அளித்தும் கூட, 20 ஆயிரம் பேர் ஏதோ ஒரு நோய் உள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு மருத்துவர்கள் வீடுகளிலேயே மருத்துவம் செய்தார்கள். அதில் 145 பேர் மட்டுமே கொரோனா தொற்றுடையவர்கள் என்று கண்டறியப்பட்டது. அதிலும் இதுவரையில் 86 பேருக்கு மட்டுமே கொரோனா கிருமித் தொற்று உறுதிப் படுத்தப்பட்டு, அவர்களுக்குத் தகுந்த மருத்துவம் செய்யப்பட்டது. மாதுரோ அரசைக் கவிழ்க்கும் சதியில் வட அமெரிக்கா வுடன் கைகோக்கும் சிலே, பெரூ, கொலம்பியா, ஈக்வடோர் ஆகிய நாடுகளைக் காட்டிலும் இது மிகமிகக் குறைவான எண்ணிக்கைதான்.

ஓட்டுமொத்த நாட்டு மக்களும் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட்டு, நோயாளிகளை குணப்படுத்த முக்கியத்துவம் அளித்தது, சமூகமாக செயல்பட்டு முகக் கவசங்கள், உணவு, மருந்து, ஆகியவற்றை தட்டுப்பாடின்றி அனைவருக்கும் கிடைக்கச் செய்தது என்று பல நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டது. மருத்துவர்கள் மட்டுமின்றி மூன்றாம், நான்காம் ஆண்டு பயிலும் மருத்துவ மாணவர்கள் கூட சுகாதாரப் பணியில் ஈடுபட்டு, இந்த வெற்றியை சாதித்துள்ளனர்.

மாதுரோ அரசு வாடகை வசூலை நிறுத்தி வைத்துள்ளது. தொலைபேசி, இணையம், உணவகங்கள் ஆகியவற்றின் தொடர் செயல்பாட்டை உறுதி செய்துள்ளது. 4000 படுக்கைகளை தயாராக வைத்திருந்தது. சிறுதொழில் நிறுவனங்களில் பணியாற்றுவோரின் சம்பளங்களை குறித்த நாளில் தருவதாக உறுதியளித்தது. இவ்வாறு நோய்த் தடுப்பு, மருந்துகளின் இருப்பு, மருத்துவ உதவி, பொருளாதார உதவி என அனைத்தையும் தேசிய அளவில் முற்றிலும் இலவசமாக அளித்து உழைக்கும் மக்களுக்கு எவ்வித இடையூறும் ஏற்படாத வண்ணம் பாதுகாத்தது மாதுரோ அரசு. இவையாவும் வட அமெரிக்க நெருக்கடிகளுக்கிடையே வெனிசுவேலா சாதித்தவை.

2005 ஆம் ஆண்டு, சாவேஸ் "பொலிவாரியப் புரட்சி 21 ஆம் நூற்றாண்டுக்கான சோசலிசத்தை உருவாக்கும்" என்று அறிவித்தார். அப்போது 75%நிதித்துறையும், 90%

உற்பத்தித் துறையும், 70% ஊடகங்களும் தனியார் நலன் சார்ந்து அரசுக்கு எதிர் நிலையிலேயே இருந்தன. இப்படிப்பட்ட முதலாளித்துவ சமூகத்தின் உள்ளேயே அவர் விடாப்பிடியான முயற்சிகளில் இறங்கினார். சமூகக் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கும் பொருளாதார கட்டமைப்புகளை சாவேஸ் உருவாக்கினார். அதனால்தான் 2012 ஆம் ஆண்டு சாவேஸ் வெளியிட்ட "தாயகத்திற்கான திட்டம்" என்ற அறிக்கையின் முகவுரையில் அவர் வெனிசுவேலா எதிர்கொண்ட சவால்களைக் குறித்த தனது ஆழமான புரிதலை வெளிப்படுத்தி இருந்தார்.

"நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்ள வேண்டாம். இன்றளவும் வெனிசுவேலாவில் முதலாளித்துவ சமூகப் பொருளாதார கட்டமைப்பே நிலவுகிறது. எண்ணெய் வளத்தை விற்றுக் கிடைக்கும் பணமே நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு அடிப்படையாக உள்ளது"

இதை உணர்ந்து எச்சரிக்கையோடு அவர் செயற்பட்டார். 2013 ஆம் ஆண்டு ஹெலன் யாஃப், சமூக இயக்கங்கள், கம்யூன்களுக்கான அமைச்சகத்தின் அழைப்பை ஏற்று வெனிசுவேலாவில் தங்கி, கம்யூன்கள் குறித்தும், மக்கள் மன்றங்கள் குறித்தும் ஆய்வு மேற்கொண்டார். அவரது நேரடி கள ஆய்வின் அடிப்படையில் அவர் சில முடிவுகளைக் கண்டுள்ளார். பத்தாண்டுகள் கடந்தும் நாட்டின் பொருளாதாரம் ஒட்டுண்ணி முதலாளித்துவத்தின் கட்டுப்பாட்டில்தான் உள்ளது; இந்த ஒட்டுண்ணி முதலாளித்துவமே மாற்று சமூக உற்பத்தி உறவுகளை உருவாக்கும் அனைத்து முயற்சிகளுக்கும் தடையாக உள்ளது" என்கிறார். இந்தக் கலப்புப் பொருளாதாரத்தை முழுமையாக சமூகம் சார்ந்ததாக மாற்றி அமைக்கும் வரையில் சாவேசை உயிரோடு விட்டு வைக்க வில்லை வட அமெரிக்கா. இன்றைய வெனிசுவேலாவின் அனைத்து பிரச்சனைகளுக்கும் இந்தக் கலப்புப் பொருளாதாரமே ஊற்றுக்கண்.

ஆனால் கியூபா இதற்கு முற்றிலும் மாறாக உள்ளது. கியூபாவில் உற்பத்தி சக்திகள் அனைத்தும் அரசு உடைமை ஆக்கப்பட்டு, சமூகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்குகின்றன. முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறைக்கு முற்றிலும் மாறான உற்பத்தி முறை அங்கு நடைமுறையில் உள்ளது என்பதே கியூபாவின் தனித்துவம்.

ஆனால் கியூபா இதற்கு முற்றிலும் மாறாக உள்ளது. கியூபாவில் உற்பத்தி சக்திகள் அனைத்தும் அரசு உடைமை ஆக்கப்பட்டு, சமூகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்குகின்றன. முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறைக்கு முற்றிலும் மாறான உற்பத்தி முறை அங்கு நடைமுறையில் உள்ளது என்பதே கியூபாவின் தனித்துவம்.

காக்கை

இலக்கிய மாத இதழ்

<h3 style="text-align: center; margin: 0;">சந்தா விவரம்</h3> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>தனி இதழ் விலை</td><td style="text-align: right;">ரூ.</td><td style="text-align: right;">25</td></tr> <tr><td>ஆண்டுக் கட்டணம்</td><td style="text-align: right;">ரூ.</td><td style="text-align: right;">275</td></tr> <tr><td>இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்</td><td style="text-align: right;">ரூ.</td><td style="text-align: right;">500</td></tr> <tr><td>ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்</td><td style="text-align: right;">ரூ.</td><td style="text-align: right;">1250</td></tr> <tr><td>மாணவர் சந்தா</td><td style="text-align: right;">ரூ.</td><td style="text-align: right;">200</td></tr> </table> <p style="font-size: small;">(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றுபெற்று விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)</p> <h3 style="text-align: center; margin: 0;">வெளிநாட்டு சந்தா</h3> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>ஆண்டுக் கட்டணம் (வெளிநாடு)</td><td style="text-align: right;">\$</td><td style="text-align: right;">30</td></tr> </table>	தனி இதழ் விலை	ரூ.	25	ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	275	இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	500	ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	1250	மாணவர் சந்தா	ரூ.	200	ஆண்டுக் கட்டணம் (வெளிநாடு)	\$	30	<h3 style="text-align: center; margin: 0;">விளம்பரக் கட்டண விவரம்</h3> <p>அட்டை (வண்ணப் பக்கம்)</p> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>பின்அட்டை (வண்ணம்)</td><td style="text-align: right;">.ரூ.</td><td style="text-align: right;">10,000</td></tr> <tr><td>உள் அட்டை (வண்ணம்)</td><td style="text-align: right;">ரூ.</td><td style="text-align: right;">7,500</td></tr> </table> <p>உள் பக்கம் (கருப்பு வெள்ளை)</p> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>முழுப் பக்கம்</td><td style="text-align: right;">ரூ.</td><td style="text-align: right;">2,000</td></tr> </table> <p style="font-size: small;">காசோலைகள், வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும் KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660. SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. IFSC: Synb0006011) என்ற பெயருக்கு சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.</p> <p style="font-size: small;">பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.</p>	பின்அட்டை (வண்ணம்)	.ரூ.	10,000	உள் அட்டை (வண்ணம்)	ரூ.	7,500	முழுப் பக்கம்	ரூ.	2,000
தனி இதழ் விலை	ரூ.	25																										
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	275																										
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	500																										
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	1250																										
மாணவர் சந்தா	ரூ.	200																										
ஆண்டுக் கட்டணம் (வெளிநாடு)	\$	30																										
பின்அட்டை (வண்ணம்)	.ரூ.	10,000																										
உள் அட்டை (வண்ணம்)	ரூ.	7,500																										
முழுப் பக்கம்	ரூ.	2,000																										

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை

288, டாக்டர் நடேசன் சாலை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.
செல்பேசி: 9841457503, தொலைபேசி : 044-28471890, மின்னஞ்சல்: kaakkaicirakinile@gmail.com

காக்கைக் கிறகினிலே
ஏப்ரல் 2020

■ க.சந்திரசேகரன் - நிகழ்வுயக்கண்

கொரோனா வைரஸ்: வந்து போகும் நோயல்ல, நிரந்தரமாய் தங்க விரும்பும் விருந்தினர்

டாக்டர் புகழேந்தி

கொரோனா! உலகையே அச்சுறுத்திக்கொண்டிருக்கும் ஒரு தொற்று நோய்க் கிருமி. இந்த நோய்க் கிருமி, சீனாவில் தொடங்கி, சுமார் நான்குமாத காலத்திற்குள் உலகையே தன் உள்ளங்கைக்குள் கொண்டு வந்துவிட்டது. இந்த கொடிய வைரஸ் தாக்குதலைக் குணப்படுத்தவோ, கட்டுப்படுத்தவோ தகுந்த மருந்துகள் எதுவும் நம்மிடம் இல்லாத நிலையில், ஒருவரிடமிருந்து மற்றவர் தம்மைத்தாமே தனிமைப்படுத்திக் கொள்வதுதான் சிறந்த தற்காப்பு நடவடிக்கையாக மருத்துவ விஞ்ஞானிகள் சொல்கின்றனர். குறிப்பாக, நோய் அறிகுறி உள்ளதாகக் கண்டறியப்பட்ட ஒருவர், குறைந்தபட்சம் 14-28 நாட்களுக்கு தம்மைத்தாமே தனிமைப்படுத்திக்கொள்ள அறிவுறுத்தப் பட்டு வருகிறது, ஒவ்வொரு தனிநபரின் விழிப்புணர்வால் மட்டுமே இதைக்கட்டுப்படுத்த முடியும் என்பதே இதற்கான தற்போதைய மருத்துவமாகவும் பரிந்துரைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் இந்த வைரஸ் நோய்த்தாக்குதல் இவ்வுலகில் எப்படி உருவானது? என்ன மாதிரியான விளைவுகளை ஏற்படுத்தி வருகிறது? அதற்கு அரசும் ஊடகமும் மக்களும் சமூக ஆர்வலர்களும் என்ன செய்ய வேண்டும்? என்பது குறித்து மருத்துவர் புகழேந்தி அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினோம்.

டாக்டர் புகழேந்தி, மருத்துவப் படிப்பில் தங்கமெடல் பெற்றவர். அரசுப் பணியில் ஆர்வம் கொள்ளாமல் கிராமப்புறங்களில் தங்கி ஏழை எளிய மக்களுக்கு மருத்துவச் சேவை செய்கிறவர். அணுவீச்சுக் கதிர்களின் பாதிப்பு குறித்து தொடர்ந்து எழுதியும் பேசியும் வருகிறவர். சூழல் பாதுகாப்புக்கான மருத்துவர் குழுவில் இருந்து பங்காற்றி வருகிறவர்.

உலகில் 188 நாடுகளில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ள இந்த வைரஸ் கிருமி வரலாற்று ரீதியில், பீட்டா கொரோனா வகையைச் சேர்ந்தது. தொடக்கத்தில் 10 முதல் 30 சதவிகிதம் சளித் தொல்லை ஏற்படுத்தினாலும் இறப்பை ஏற்படுத்தவில்லை.

2002 -2003 இல் சார்ஸ் கிருமியாக வந்து 30 நாடுகளில் ஏறக்குறைய எட்டாயிரம் பேரைத் தாக்கியது. சுமார் பத்து சதவிகிதம் பேர் பலியாகினர். 2012-இல் சவுதி அரேபியாவினை மையமாக வைத்து மெர்ஸ் கிருமியாக வந்தபோது மனிதர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கியது. 27 நாடுகளில் பரவியது. பாதிக்கப்பட்டவர்களில் சுமார் 35% பேர் பலியாகினர்.

தற்போது, மூன்றாவது முறையாக வந்துள்ள இந்த கொரோனா மனிதர்களைக் குறிவைத்து வந்துள்ளது. இப்போது பரவும் தன்மை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால், இறப்பு விகிதம் குறைவாகவே உள்ளது (3-5 %).

பொதுவாக, எங்கெல்லாம் காடுகள் அழிக்கப்படுகிறதோ அங்கிருந்துதான் இது போன்ற நோய்த்தொற்றுக்கான வாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கின்றது என நியூயார்க் நகரிலிருந்து வெளிவரும் “டைம்ஸ்” “பத்திரிகை கட்டுரை ஒன்று வெளியிட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு பறவைகளிலிருந்தோ, விலங்குகளிடமிருந்தோதான் இதுமாதிரி வைரஸ்கள் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. அது மனிதர்களுக்குப் பரவி நோயையும் இறப்பையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. ஆனால், தற்போது, மனிதரில் இருந்து மனிதருக்குப் பரவுவதன் மூலம் கண்டம் விட்டுக் கண்டம், நாடு விட்டு நாடு என உலகம் முழுதும் மனிதர்களையே குறிவைத்து தாக்கி வருவதால், இந்த கிருமியில் எதாவது மாற்றம் (mutation) நடந்திருக்குமா? அல்லது ஏதாவது மறைக்கப்படுகிறதா என்கிற சந்தேகம் எழாமல் இல்லை. ஆனால் இதை உறுதிப்படுத்திவிடவும் முடியாது.

சீனாவில் உள்ள ஹானான் (huanon) என்கிற இடத்தில்தான் விலங்கினச் சந்தை இருக்கிறது. இந்த இடம் ஊகான் (wuhan) எனும் நகருக்கு அமைந்துள்ள ஓர் இடம். அங்கிருந்து இருபது மைல் தொலைவில்தான் சீனாவின் வைரஸ் ஆராய்ச்சிக்கூடம் அமைந்திருக்கின்றது. அந்த ஆராய்ச்சிக்கூடம் மட்டும்தான் உயிர்க்கொல்லி வைரஸ்களைக் கையாளும் அரசின் அங்கிகாரம் பெற்ற நிறுவனம்.

அங்கிருந்து ஏதேனும் தவறுதலாக வெளிப்பட்டிருக்கலாமோ என்கிற கருத்தும் நிலவுகிறது.

ஆனால், டெல்லியில் உள்ள ஐ.ஐ.டி.டி (IIT)யும் டெல்லிப் பல்கலைக் கழகமும் இணைந்து வெளியிட்ட ஆராய்ச்சி முடிவில் இந்த வைரஸ்ஸில் நான்கு இடைச்செருகல்கள் அதன் மேற்பரப்பில் நடந்திருக்கிறது எனும் செய்தியும் உள்ளது. குறிப்பாக எச்.ஐ.வி.யின் ஒரு சிறுபகுதி இதில் இருக்கிற செய்தியுமுள்ளது.

கார்த் நிக்கல்சன் - நான்கு நிக்கல்சன் இருவரும் அமெரிக்க மருத்துவத் தம்பதிகள். இவர்களுடைய மகள் இராணுவத்தில் பணி செய்கிறவர் 1996இல் ஈராக் நாட்டிற்கு போருக்காக அனுப்பி வைக்கப்படுகிறார். அச்சமயத்தில் ஒரு விசித்திர நோய் அப்பெண்ணைத் தொற்றுகிறது. அவருக்கு வந்த அந்த நோய்த்தாக்கம் அப்பெண்ணின் பெற்றோருக்கும் ஏற்படுகிறது; அவர்கள் வீட்டில் வளர்ந்த பூனையையும் தாக்குகிறது. அந்தப்பூனை இறந்து விடுகிறது.

அந்த நிலையில் அந்த மருத்துவர்கள் தன் மகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நோய்க்கிருமியின் உண்மைத்தன்மை குறித்து அறிய முற்படுகின்றனர். அவர்கள் செய்த ஆராய்ச்சியில் மைக்கோபிளாஸ்மா (mico plasma) என்கிற கிருமிதான் நோய்த் தொற்றுக்குக் காரணம் எனக் கண்டு பிடிக்கிறார்கள். இதில் வியப்பு என்னவெனில் இந்தக்கிருமியின் மேலுறையில் எய்ட்ஸ் கிருமியின் சிறு பகுதி இருப்பதை அவர்கள் கண்டறிந்தனர். எய்ட்ஸ் கிருமியின் ஒரு சிறுபகுதி இந்த கோவிட் வைரஸ்ஸிலும் மைக்கோபிளாஸ்மா கிருமியின் வெளிப்பகுதியிலும் இருப்பது இயற்கையாக நடந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

அடுத்தது, உலகின் பெரும் பணக்காரரான பில்கேட்ஸ் அவர்களின் பேச்சு. “மனித குலம் மாபெரும் உயிரிப்போர் தாக்குதலுக்கு ஆளாகவேண்டிய காலம் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி வந்தால், மூன்று மாதத்திற்குள் 3.5 கோடி மக்களைத் தாக்கும் வல்லமையை அந்த உயிரி பெற்றிருக்கும்”- என 2018 இல் அமெரிக்காவிலுள்ள மாச்சசெட்ஸ் மருத்துவ நிறுவனத்தில் பேசியிருக்கிறார். அதெப்படி இவ்வளவு துல்லியமாக அவரால் யூகிக்கவும் பேசவும் முடிகிறது? என்கிற கேள்விகள் இருக்கின்றன.

அதேபோல, அமெரிக்க மருத்துவர டாக்டர் பிரான்சிஸ் பாயில் வெளிப்படுத்தியுள்ள கருத்து: அமெரிக்காவின் டாக்டர் பிரான்சிஸ் காய்ல் (Dr. Francis coyle) என்பவர், Biological Weapon Convention சட்டத்தை உருவாக்கி

யவர். அவர் தற்போது தாக்கியுள்ள வைரஸ்ஸை உயிரியல் போர் என்றும் ஆயுதமில்லாத மனித அழிப்பு என்றும் கூறுகிறார். மேலும், வைரஸ் என்பது, அதன் வழக்கமான தன்மைகளைத் தாண்டி செயல்படுவதால் இதன் மீது பலத்த சந்தேகம் இருப்பதாகவும் கூறுகிறார்.

வழக்கமாக டெங்குவால் ஒரு சதவிகித மக்கள் மட்டுமே இறப்பார்கள். ஆனால், 1994 இல் இந்தியாவின் குஜராத் மாநிலத்திலுள்ள சூரத் நகரில் பிளேக் நோய் வந்தபோது இறப்பு ஒரு சதவிகிதமாக இருந்தது. 1996இல் டெல்லியில் டெங்கு வந்தபோது இறப்பின் சதவிகிதம் 4.2%ஆக இருந்தது.

எனவே, இதுகுறித்து, இந்திய அரசானது ஆராய்ச்சி செய்தது. அந்த ஆராய்ச்சியின் முடிவுகளை 2001 அக்டோபர் 6இல் வெளியிட்டுப் பேசிய இந்திய உள்துறைச்செயலாளர் கமல் பாண்டே, “இந்த வைரஸ் புதிதாக இருக்கிறது. இதன் குணங்களும் செயல்பாடுகளும் வித்தியாசமாக இருக்கிறது என்று பொது வெளியில் கருத்துச் சொன்னார். மேலும் இறப்பு விகிதம் அதிகம் இருப்பதால் இது இந்தியாவில் இல்லாத Geno type 4 வகை வைரஸ் என்றும் எனவே, இது உயிரிப்போர் ஆக இருக்கலாம்” என்றும் கருத்துத் தெரிவித்தார். இவரது கருத்து அப்படியே அமுங்கிப்போய்விட்டது. அதன் தொடர்ச்சியான செயல்பாடுகளும் தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் வைத்துப்பார்க்கும் போது சந்தேகம் இருக்கவே செய்கிறது.

எனவே, இவ்வளவு கேள்விகளும் நெருடல்களும் சந்தேகங்களும் இருக்கின்ற நிலையில், இந்த வைரஸ் தாக்குதல் பற்றியும் இது ஏற்படுத்தும் இழப்பு குறித்தும் வெளிப்படைச் செயல்பாடும் அறிவியல் அடிப்படையிலான தடுப்பு நடவடிக்கையுமே மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும்.

இந்தியாவிலே வைரஸ் தாக்குதலுக்கு இலக்கான முதல் நபர் கேரளாவைச் சேர்ந்தவர். அவர் சீனாவிலுள்ள லுகானில் படித்துவந்தவர். ஜனவரி 23ஆம் தேதி கொல்கத்தா விமான நிலையத்திற்கு வந்திருங்கிய போதும் பின்னர் அங்கிருந்து 24ஆம் தேதி கொச்சி விமான நிலையத்திற்கு வந்த போதும் முறையான பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை. அந்நபர் அங்கிருந்து திருச்சூருக்கு அருகில் உள்ள தன் சொந்த ஊருக்குச் சென்றதற்குப் பிறகு அருகாமையிலுள்ள ஆரம்ப சுகாதார மையத்திற்குச் செல்கிறார். அவரை பரிசோதனை செய்த டாக்டர்கள், அறிகுறிகள் ஏதும் தென்படாததால் விட்டுவிடுகின்றனர்.

தெலுங்கானாவில் கண்டறியப்பட்ட முதல் நபரானவர் ஒரு ஐடி ஊழியர். இவர் பணி நிமித்தமாக பெங்களூரிலிருந்து விமானத்தில் தூபாய் செல்கிறார். அங்கு நடக்கும் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்கிறார். அக்கூட்டத்திற்கு ஹாங்ஹாங்கிலிருந்து பிரதிநிதிகளும் வந்து கலந்து கொள்கின்றனர். கூட்டம் முடிந்ததும் விமானத்தில் பெங்களூர் திரும்பிய ஐடி ஊழியர் அங்கிருந்து தன் சொந்த ஊரான ஹைதராபாத்திற்கு 27 நபர்களுடன் பேருந்தில் பயணம் செய்கிறார். அவர் ஹைதராபாத் சென்ற பிறகே அவருக்கு வைரஸ் தொற்று இருப்பது உறுதியாகிறது. நோய்த் தொற்றுக்கான பின்னணியை ஆய்வு செய்த போது, ஹாங்ஹாங்கிலிருந்து தூபாய் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டவர்களிடமிருந்து தொற்று ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும் என அரசு பின்னர் உறுதி செய்கிறது.

அதேபோல, தமிழ் நாட்டில் கண்டறியப்பட்ட முதல் நபர், காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்த 45 வயது பொறியாளர். இவர் ஓமன் நாட்டிலிருந்து மஸ்கட் வழியாக சென்னை வருகிறார். சென்னை வந்த பின்னர் காஞ்சிபுரம் செல்கிறார். அங்கு மூன்று நாட்கள் தனியார் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்றும் குணமளிக்காததால் மேல் சிகிச்சைக்காக சென்னை ஸ்டான்லி, ராஜீவ் காந்தி மருத்துவமனைகளுக்கு அலைகிறார். மிகத்தாமதமாகவே அவருக்கு நோய்த்தொற்று இருப்பது கண்டறியப்பட்டு பிறகு தனிமைப்படுத்தப்பட்டு சிகிச்சை பெறுகிறார்.

27 வயதுள்ள இந்தியக்குடிமகன் ஒருவர், கோவிட் -19 வைரஸ் தொற்றினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள இத்தாலி நாட்டிலுள்ள மிலன் நகரிலிருந்து விமானத்தின் மூலம் மார்ச் -4 ந்தேதி டெல்லி வந்தடைந்து பின்னர் அங்கிருந்து சென்னை வருகிறார். அங்கிருந்து நோய்த்தொற்று பரிசோதனைக்கு உட்படுத்த ராஜீவ் காந்தி அரசு பொது மருத்துவ மனைக்கு அழைத்துச் சென்று சோதனைக்கு உட்படுத்துகின்றனர். அவரை பரிசோதனை செய்த மருத்துவர்கள் அப்பயணிக்கு நோய்த்தொற்று அறிகுறிகள் இல்லை எனக்கூறி திருப்பி அனுப்பி விடுகின்றனர். அப்பயணியோ மார்ச்-4 முதல் 11ஆம் தேதிவரை சென்னையில் சுதந்திரமாகச் சுற்றியுள்ளார். மார்ச் -12ஆம் தேதி சென்னையிலிருந்து அந்தமான் செல்ல விமானநிலையத்திற்குச் செல்கிறார். விமானத்தில் ஏறுவதற்கு முன் அவருக்கு லேசான ஜூரம் இருப்பதாக விமான ஊழியரிடம் கூறுகின்றார். பின்னர் விமான நிலைய நிர்வாகத்தின் மூலம் ஆம்புலன்ஸில் ராஜீவ்காந்தி அரசு பொது

மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார். அங்கு பரிசோதனை செய்த டாக்டர்கள் அவருக்கு அறிகுறி ஏதுமில்லை என இரண்டாம் முறையாகத் திருப்பியனுப்புகின்றனர். சிலமணி நேரத்திற்குப் பிறகு அப்பயணி இத்தாலி மிலன் நகரிலிருந்து சென்னைக்கு வந்தவர் என அறிந்தவுடன் ஆம்புலன்ஸ் உதவியுடன் அவர் தங்கியிருக்கும் ஹோட்டலுக்கு விரைந்தது மருத்துவக்குழு.

உலக நாடுகளில் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்ட இடத்திலிருந்து ஒருவர் வந்திருக்கிறார் என்றால் அவர் உடனே தனிமைப்படுத்தப்படுவது போன்று இந்தியாவில் நடக்கவில்லை என்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

இங்கே என்ன சொல்ல வருகிறேனென்றால், ஓமன் நாட்டில் 16 பேர் மட்டுமே பாதிக்கப்பட்டிருந்த நிலையில் அவர்களிடமிருந்து காஞ்சிபுரத்துக்காரருக்கு நோய்த் தொற்று ஏற்படும் வாய்ப்பு மிகக்குறைவு. முதலில் நடந்த தெலுங்கானா சம்பவத்தை மனதில் கொண்டாவது இவருக்கு நோய்த் தொற்று ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை விமான நிலையத்தில் கண்டறியப்படாமல் விட்டதே பிரச்சனை. ஆனால் இதிலெல்லாம் ஊடகங்கள் போதுமான அளவுக்கு கவனம் குவிக்கவில்லை.

பொதுவாக, அரசு வெளியிடும் தகவல்கள் நூறு சதவிகிதம் சரியாக இருக்கும் என்று சொல்லி முடியாது. அந்த மாதிரி இடத்தில் தான் பத்திரிகைகள் வேலை செய்யவேண்டும் அரசு நிர்வாகம் தவறு செய்கிற அல்லது தவறவிட்ட பிழைகளைக் கண்டறிந்து ஊடகங்கள், அறிவார்ந்தவர்கள், மருத்துவ விஞ்ஞானிகள் போன்றோர் அரசைக் கேள்வி கேட்டால்தான் அரசு மிகுந்த விழிப்புணர்வுடன் இதைக் கையாளும்.

உதாரணத்திற்கு 2018இல் ஜனவரி முதல் நவம்பர் வரை வெறிநாய்க்கடி நோயினால் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெற்று வந்தவர்கள் 51 பேர். அதில் எட்டுப் பேர் மட்டுமே இறந்துவிட்டதாக அரசு கூறியுள்ளது. ஆனால், மோசமான பாதிப்புக்கு உள்ளாகிறவர்கள் வெறி நாய்க்கடி நோயிலிருந்து தப்பிக்க முடியாமல் இறந்து போவதுதான் கண்கூடான உண்மை. இப்படியான தவறுகளை அரசுகள் செய்திருக்கின்றன என்கிற செய்தியை ஒரு ஆங்கில நாளிதழ் செய்தியாக வெளியிடுகிறது.

ஆனால், தமிழ் மக்களுக்காகவே உழைப்பதாகச் சொல்லி மார்தட்டுகிற எந்தத் தமிழ் ஊடகங்களும் இத்தகைய செய்திகளைப் போடவில்லை. மக்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்க

அறிவிப்பு

அன்பு வாசகர்களே!

தவிர்க்க இயலாத புறச்சூழல்களால் காக்கையை இந்த மாதம் அச்சவாகனத்தின் ஊடாகப் பறக்க வைக்க இயலவில்லை. எனவே இணையதளம் ஊடாக இவ்விதழ் வெளியிடப்படுகிறது. இயல்பு நிலை திரும்பும் வரை காக்கை இணையத்தின் ஊடாகப் பறக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

- ஆசிரியர்

வேண்டுமெனில் விழிப்புணர்வு செய்ய வேண்டும் தானே! அதை எழுதக்கூட இங்குள்ள பத்திரிகைகளுக்கு துணியில்லை. “பத்திரிகை அறம்” இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

தமிழ்நாடு அரசு நியமித்துள்ள 19 பேர் கொண்டுள்ள கண்காணிப்புக்குழுவில் இரண்டு பேர் மட்டுமே மருத்துவர்கள். ஒருவர் அரசு மருத்துவர், இன்னொருவர் அரசால் நியமிக்கப்பட்ட தனியார் மருத்துவர். இது போன்ற தேர்வுகளில் முழுக்க முழுக்க துறை சார்ந்த நிபுணர்களும் மருத்துவர்களும் இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்வதென்றால் சமூக அக்கறையுள்ள, அறிவுசார் தளத்தில் இயங்குகின்ற மருத்துவர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் மருத்துவ விஞ்ஞானிகள் உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும். இதற்குத் தொடர்பில்லாதவர்களை உறுப்பினர்களாக நியமிப்பதன் மூலம் அவர்கள் எந்த வகையில் அரசுக்கு உதவ முடியும்?

இவ்வளவு கவலையோடு இந்த சம்பவங்களை நான் திரும்பத்திரும்ப வலியுறுத்துவதற்குக் காரணம் இப்போது வந்துள்ள வைரஸ் நோய், வந்து போகும் நோயல்ல. நிரந்தரமாய் தங்கிக் கொள்ள விரும்பும் விருந்தினர். இதை முற்றிலுமாய் ஒழிக்கவேண்டுமானால் செய்ய வேண்டிய முதல்பணி, மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதுதான்.

கொத்துக்கொத்தாய் மனிதர்களைக் கொலைசெய்ய ஊடுருவியுள்ள இந்த வைரஸ்கிருமியை ஒழிக்க வேண்டுமென்றால் விழிப்புணர்வு அவசியம். அந்த விழிப்புணர்வு ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் வரவேண்டும். குடும்பத்திலுள்ள ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் வரவேண்டும்.

■ டாக்டர் ச.மருது துரை

கழர்களின் தேசமும் கொரோனா வைரஸும்

Welcome to the Socialist, secular republic of Corona என்ற கட்டுரைப் பதிவு ஒன்றை பார்த்தபோது அழுவதா அல்லது துயரச் சிரிப்பை உதிர்த்து கடப்பதா என்ற சோதனையே ஒங்கியது.

பூகோளத்திற்கு கதவுகள் போடப்படுகின்றன. எல்லைகள் மூடப்படுகின்றன. வளர்ந்த பணக்கார நாடென மார்தட்டிய இத்தாலி சவப்பெட்டிகளின் வரிசைகளுக்கு முன் மண்டியிட்டு அழுகிறது. உதவிக்கு ஓடிவரும் நாடுகளாக சீனாவும் க்யூபாவும் வெனிசுலாவுமே இருக்கின்றன.

தேவாலயங்கள், மசூதிகள், கோவில்கள் யாவுள்ளும் யாரும் நுழைய வேண்டாம் என்று கதறுகிறது அருவமான ஒலிபெருக்கி. இவ்வாறாக கடவுளும் இன்று சமூக ஒதுக்கலில் (Social Isolation) தனிமைப் படுத்தப்பட்ட நிலை.

கொள்ளை நோய்கள் மனிதகுலம் அறியாத ஒன்று அல்ல. 1918 ஸ்பானிஷ் ஃப்ளூ காய்ச்சல் உலகெங்கும் பரவியபோது பல கோடி மக்கள் பலியாகினர். ஒரு நூறாண்டு கடந்த நிலையில், மனிதகுலம் மிகப்பெரிய கொள்ளை நோயை இன்று கொரோனா வைரஸ் கோவிட் - 19 என்ற வடிவில் சந்திக்கிறது.

மருத்துவ அறிவியல் தொழில்நுட்பம் அதன் உச்சத்தில் இருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில், உலகம் அச்சத்தின் பிடியில் சிக்கித் தவிப்பதை கொடூர நகை முரண் என்று எளிதில் கடக்க இயலுமா?

மனிதனின் உயிர் பயத்தில் பிறந்தவர்தான் கடவுள் என்பது மானிடவியல் தரவு. இன்று ஒட்டுமொத்த மக்கள் சமூகத்தையும் பயம் பற்றிக்கொள்ள அச்சத்தில் இறைக் கூடங்களே மூடப்படுகின்றனவே.

மனிதன் கண்டுபிடித்த இரண்டாவது மிகப்பெரிய கடவுள் 'பணம்'. ஸேப்பியன்ஸ் நூலை எழுதிய யுவல் நோவா ஹாராரி பணத்தின் வலிமையைச் சாட்டி இப்படித்தான் வர்ணிக்கிறார். பணம் வைரஸ் அச்சுறுத்தலிலிருந்து மனித குலத்தை காப்பாற்றப் போகிறதா?

நாடுகளுக்கு இடையேயான எல்லைக் கோட்டை அழுத்தி வரைவதில் இல்லை தீர்வு. பல்லுயிர் கோட்பாட்டை மதித்து நுண்ணுயிர்களின் உலகிற்கும் மனிதர்களின் உலகத்திற்குமான எல்லைக்கோடு மீறப்படாமல் காக்கப்படுவதில்தான் அடங்கியிருக்கிறது எதிர்கால தலைமுறைகளுக்கான நோய்த் தடுப்பு.

3 ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்ட மூக்கு வாய் மறைப்பான் (Face Mask) இன்று பத்து மடங்கு அதிக விலைக்கு விற்கப்படுவதாக செய்திகள் வருகின்றன.

கடவுள் முடங்கிவிட்டார். பணம் உதவாது என்பது தெளிவு. அச்சத்தைப் போக்க துணை வரப்போவது எது? யார்?

யுவல் நோவா ஹாரியினுடைய தொலைக்காட்சி பேட்டியை இன்று காலை பார்த்தேன். நம்மை சிந்திக்கத் தூண்டும் பல கருத்துக்களை அவர் முன்வைத்தார்.

மனிதனின் ஆகச்சிறந்த இயல்பே அவனது உறவாடும் பண்புதான். சக மனிதர்களோடு உறவாடுவதும், சக மனித வலியைப் போக்க துணை வருவதும் அவன்

துயரத்தில் பங்கெடுப்பதும் தான். இந்த இயல்புகளையே அவனுக்கு எதிரான ஆயுதமாக மாற்றி அவன்மீது போர் தொடுக்க கொரோனா வைரஸ் முனைந்துவிட்டது என்பதுதான் இன்றைய துயரம்.

நாடுகளுக்கு இடையேயான எல்லைக் கோட்டை அழுத்தி வரைவதில் இல்லை தீர்வு. பல்லுயிர் கோட்பாட்டை மதித்து நுண்ணுயிர் களின் உலகிற்கும் மனிதர்களின் உலகத்திற்குமான எல்லைக்கோடு மீறப்படாமல் காக்கப் படுவதில்தான் அடங்கியிருக்கிறது எதிர்கால தலைமுறைகளுக்கான நோய்த் தடுப்பு.

கொரோனா வைரஸ் தாக்குதல் Biological Warfare என்பதன் கசிவே என்ற வாதங்களை புறந்தள்ள முடியாமல் திணறுகிறோம்

கடவுள் முடங்கிவிட்டார். பணம் உதவாது என்பது தெளிவு. அச்சத்தைப் போக்க துணை வரப்போவது எது? யார்?

என்பதுதானே நிஜம். அறிவியலும் தொழில் நுட்பமும் கடவுளாக அருள் பாலிப்பதற்குப் பதிலாக அரக்கர்களாக ஆகிப் போனதற்கு மனிதனின் எந்தப் பசியை காரணமாக்கி அழுவது?

கடவுளும் பணமும் முடங்க, அறிவியல் தொழில்நுட்பம் அரக்கர்களாக மாற, மனிதன் எங்கு செல்வான்? அவனுக்கு ஆறுதல் சக மனிதனன்றி வேறு யார்? ஆனால் மனிதனது உறவாடும் இயல்பே இங்கு ஆயுதமாக மாறி நிற்கிறதே. அய்யகோ! ரோபோக்களும் செயற்கை புத்திசாலித்தனமும் (Artificial Intelligence) இன்னும் வளரவில்லை. விழிப்போடும், பொறுப்போடும் நல்ல குடிமக்களாக நடந்துகொண்டு பொது நலன் பேணுவது மட்டுமே இன்றைய தேவை. ஆனால் நடப்பது என்ன?

ஈரான், இத்தாலி போன்ற நாடுகளின் கடந்த வாரங்களது புள்ளிவிபரங்கள் இந்தியா போன்ற நாடை போதுமான அளவு முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளின் பக்கம் தீவிரமாக கொண்டுபோயிருக்க வேண்டும். ஆனால் நிதர்சனம் வேறு, தாமதமாகவே நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

ஒரு பாணைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பது பழமொழி.

எஸ் வங்கி புகழ் ராணா கபூர் மகள் மார்ச் முதல் வாரத்தில் அவசர அவசரமாக லண்டன் செல்ல பயண முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டதை நாடு அறியும். ஆனால், பாலிவுட் புகழ் பாடகி கனிகா கபூர் லண்டனிலிருந்து மார்ச் 9ம் நாள் இந்தியா வந்திறங்கியதை நாடு அறிந்திருக்கவில்லை. அவரது பயண விபரங்கள் மறைக்கப்பட்டது எப்படி என்பது தெரியாது. The nation wants to know குரல்கள் ஒலிக்காமல் போனது ஸ்வாமி ரகசியம். ஆனால் அவர் வருகையைக் கொண்டாடிக் களித்தது சிறு கூட்டம். மும்பை, லக்னோ, தில்லி என விரிந்த பயண அட்டவணையில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் முதல் குடியரசுத்தலைவர் மாளிகை வரை விரிந்தது கனிகா கபூர் சுமந்து வந்த கொரோனா வைரஸுக்கான சிவப்புக் கம்பள வரவேற்பு. பத்தாவது நாள் நோய் அறிகுறிகள் தென்படவும் மீடியா கொஞ்சம் எச்சிலை விழுங்கியபடி கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்தது.

இப்போது அவர் கொரோனா வைரஸ் பாதிப்பு உறுதி செய்யப்பட்ட உள்நோயாளியாக லக்னோ சஞ்சய் காந்தி பன்னோக்கு உயர் மருத்துவ மையத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார்.

அவரைக் குறித்து அந்த மருத்துவ மனையின் இயக்குநர் கண்டிப்புடன் சொன்னதுதான் இந்த தேசத்துக்கான செய்தி... Behave like a patient. Not as a star.

இந்த எண்ண ஓட்டத்தில் முக சவசம் அணிந்தபடி காரை எடுத்துக்கொண்டு வீதியில் இறங்குகிறேன். எங்கள் ஊரின் தனித்த அடையாளமது. பூட்டப்பட்ட தஞ்சை பெரியகோவிலின் முன்புற வாசலில் சாலையோரம் வரிசைப் படுத்தப்பட்டிருக்கும் காவல்துறை தடுப்பு அரண்கள் முன் நின்று கொண்டு பெருவுடையாரை வணங்கி நிற்கும் ஒற்றை மனிதரை பார்த்தபடியே என் பணியிடமாகிய தஞ்சாவூர் மருத்துவக்கல்லூரி மருத்துவமனை நோக்கி பயணிக்கிறேன்.

நினைவலைகள் 1930களுக்கு அழைத்துச் செல்கிறது. ஒருமுறை தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களிடையே உரை நிகழ்த்த பெரியார் அழைக்கப்பட்டிருந்தபோது, அவர் பேசியதை மூத்தவர்கள் சொல்லக் கேட்டு அறிந்திருக்கிறேன்.

“மாரியாத்தா வந்திறங்கிட்டா... மாரியாத்தா கொண்டு போயிட்டா...” என்று அம்மை நோயில் ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் பலியாக பொதுச் சமூகம் தனது அறியாமையில் உழன்று கொண்டிருந்தபோது, அம்மைக்கு தடுப்பூசி கண்டுபிடித்து, அம்மை நோயை இந்த உலகை விட்டே விரட்டிய மருத்துவர்களாகிய நீங்கள்தான் உண்மையான நாத்திகவாதிகள். நீங்கள்தானே மக்களிடம் ‘இது மாரியாத்தா இல்லை, இது வைரஸ்’ என்று நிரூபித்துக் காட்டியவர்கள்.

நான் ஊர் ஊராகச் சென்று மக்களிடம் தொண்டை ஈரம் வற்ற கடவுளை மற, மனிதனை நினை என்று சுத்தியபோதும், மனிதத்தை கையிலெடுத்து மக்கள் பணியாற்றும் நீங்கள்தான் செய்முறை விளக்கம் போல உண்மையை நிலைநாட்டுபவர்கள். உங்கள் தொண்டு வாழ்க! வளர்க உங்கள் அறிவியல்” என்று பேச மாணவர்களிடையே பலத்த கரவொலி.

பத்திரிகையாளர்கள் தந்தை பெரியாரிடம் இளைஞர்களுக்கான உங்கள் செய்தி என்ன என்று ஒருமுறை கேட்டபோது, “உயிர் பயம் கொள்ளாதீர்கள்” என்றே அவர் பதில் அளித்தார். 1920களில் ப்ளேக் நோயினால் பல பேர் தொடர்ச்சியாக உயிர் இழக்க, இறந்த உடல்களை அப்புறப்படுத்த ஆளில்லாமல் தெருக்கள் நாற்றமெடுத்தன. ஈரோடு நகராட்சி தலைவராக இருந்த பெரியார் இறந்த

உடல்களை வண்டிகளில் ஏற்றி, ஊரை விட்டு அப்புறப்படுத்தி எரியூட்டியதும் வரலாறு. அதே காலகட்டத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் ப்ளேக் நோய்க்கான காரணியாகிய எலிசளை ஒழிக்கும் செயல்திட்டம் கொண்டு வந்தபோது மூஞ்சுறு, விநாயகரின் வாகனம் அவற்றை ஒழிக்கக் கூடாது என்று திலகர் முடிக்கப்பட்டதும் வரலாறு.

இந்த முரண்களுக்கிடையேதான் இன்றும் இந்தியா வாழ்கிறது.

1826 பேருக்கு ஒரு மருத்துவமனை படுக்கை;

11600 பேருக்கு ஒரு மருத்துவர்;

84000 பேருக்கு ஒரு தனிமைப்படுத்தப்பட்ட படுக்கை.

இந்தியா செலவழித்த வகை அறிவோமா?

6000 கோடி விளம்பரங்களுக்கு

9130 போடி சிலைகளுக்கு

2021 கோடி வெளிநாட்டு பயணங்களுக்கு

இந்த செலவினங்களைத் தவிர்த்திருந்தால்,

17 எய்ம்ஸ் மருத்துவமனைகள் கட்டியிருக்கலாம்;

35 அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகள் கட்டியிருக்கலாம்;

50 அரசு மருத்துவமனைகளைக் கட்டியிருக்கலாம்.

நமது முன்னுரிமைகள் என்ன?

தொடர்ச்சியாக அரசு மருத்துவம் நலிவுக்கு ஆளாகி வருவதையும், மருத்துவத்தை தனியார்மயப்படுத்தியதையும் நாமறிவோம்.

கார்ப்பரேட் மருத்துவமனைகளின் மிகப்பெரிய மூலதனம் கட்டுமானமோ, தொழில்நுட்ப சிறப்புகளோ, மனித ஆற்றலோ, மேலாண்மைக் கோட்பாடுகளோ அல்ல. மக்களுடைய பயம்தான். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு மக்கள் பயம் கொள்கிறார்களோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு, மருத்துவமனைகளின் வெற்றிக்கொடி உயரப் பறக்கும். இதோ இன்று நாடே அச்சத்தில் திணறுகிறதே. ஏன் அனைவரும் அரசு மருத்துவமனைகளுக்கு விரட்டப்படுகிறார்கள்?

அரசாங்கம், பொது சுகாதாரத் துறையை பலப்படுத்த வேண்டுமே ஒழிய, சம்பிரதாய அறிவிக்கைகளும், பால்கனிகளில் நின்று கைதட்டுவதும் அரசு மருத்துவர்களை

கௌரவிப்பதாகாது.

அரசு மருத்துவனாக 29 ஆண்டுகள் பணி புரிந்த அனுபவத்தில் நான் எழுதிய கவிதையோடு இந்த கட்டுரையை முடிக்கிறேன்.

நட்சத்திர மருத்துவமனை,

வெளியேற்றல்களின்

குப்பைத் தொட்டி,

சமூக கோணல்களின்

கழிவுக் கிடங்கு.

சட்டத் தேவைகளின் சாக்குமுட்டை

சமரசங்களின் சரக்குப் பெட்டி.

கற்றுத் தேர்வதற்கான பயிலரங்கம்.

பரபரப்புச் செய்திகளின் விளைநிலம்.

சமூக அக்கறைக்கான அரசியல்

ஒத்திகைக்கூடம்

இப்படித்தான் உங்களுக்கெல்லாம்!

அரசு மருத்துவமனை,

ஏழைகள் எங்களுக்கோ

இறுதி நம்பிக்கை முனை.

கட்சிகளுக்கோர் தேவை என்றால்

ஆளுங்கட்சிக்கு ஒன்று

எதிர்க்கட்சிக்கு ஒன்று

எதிர்க்கட்சிக்கு மற்றொன்று என

கொழிக்குது ரொக்க ஆஸ்பத்திரி.

அஞ்சித் திரியிற ஏழை உசருக்கு

ஆறுதல் செய்வதற்குள்,

தடுமாறித் தவிக்குது

தரும ஆஸ்பத்திரி.

பாரம் தாளாது

பந்தம் போதாது

கூனிக் குறுகிக் கெடக்குது தருமம்.

சொல்லுங்க ராசாக்களே

ரொம்ப படிச்சவங்க நீங்க

தருமம் இளைச்சதென்ன

தற்செயலா?

இந்தியாவில் கொரோனா வைரஸ் தாக்குதலின் 9வது உயிரை பலிகொண்டபிறகு, குஜராத்தில், கொரோனா வைரஸுக்கே குழப்பம் வந்ததாம்.

“எல்லோரும் வீட்டு வாசலில் தட்டு, கரண்டியோடு, கை தட்டி, ஒலி எழுப்பியும் விளக்குகள் ஏந்தியும் இப்படி கூடி நிற்கிறார்களே எனது வருகையில் இந்தியாவுக்கு கொண்டாட்டமோ!”

இராமநாதனை நாவலர் அரசியலுக்கு கொண்டுவந்த கதை

1879 ஆம் ஆண்டு என்பது முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வுகள் நிறைந்த வருடம். குறிப்பாக தமிழர் வரலாற்றில். அதற்கு முந்திய மூன்று வருடங்களாக யாழ்ப்பாணத்தில் பரவியிருந்த காலரா நோயினால் ஏறத்தாழ 7000 பேர் இறந்தனர். காலரா எதிர்ப்பு - நிவாரண நடவடிக்கையின் விளைவாக பல தமிழ் பிரமுகர்கள் சாதி மத பேதமின்றி ஒன்றுபட்டார்கள். 1879 அளவில் காலரா நோய் நின்று நிலைமை வழமைக்குத் திரும்பியது. இந்த ஆண்டு தான் ஆறுமுக நாவலர் இறந்தார். சேர் முத்துக்குமார சுவாமியும் இறந்தார். சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் அரசியல் பிரவேசம் நிகழ்ந்தது. சேர் முத்துக்குமாரசாமி; இராமநாதனின் தாய்மாமன். முத்துக்குமாரசாமியின் அரசவணைப்பில் வளர்ந்தவர் தான் இராமநாதன்.

1879 மே 4 அன்று சேர் முத்துக்குமாரசாமி மறைந்தார். 1862 முதல் அவர் இறக்கும் வரை சட்ட நிரூபண சபையில் உறுப்பினராக இருந்தார். அவரது மறைவால் சட்ட நிரூபண சபையில் அவரது இடம் வெற்றிடமானது. அவரது வெற்றிடத்திற்கான போட்டியில் கத்தோலிக்கரான “கிறிஸ்தோபர் பிறிற்றோவிற்கு” திருமேனியார் வெங்கடாசலம்பிள்ளை ஆதரவை வழங்கினார். தேசாதிபதியின் நியமனத்தின் மூலம் நியமிக்கப்படும் உறுப்பினராக பொதுச் சேவையில் நீண்ட அனுபவமும் பிரபல சமூக சேவையாளராகவும் ஒரு மாவட்ட நீதிபதியாகவும், இராணி வழக்கறிஞராகவும் அறியப்பட்ட கத்தோலிக்கரான பிறிற்றோவை நியமிப்பதன் மூலம் இலங்கைத் தமிழரிடையே மத ரீதியான காழ்ப்புணர்வைத் தவிர்ப்ப துடன் மக்களிடையேயான ஒற்றுமையும் அவர்களிற்கான சேவையும் பூரணமாக்கப்படும் என வெங்கடாசலம்பிள்ளை நம்பினார்.

என்னும் அப்போட்டியில் “சைவவேளாளர்” என்னும் கோசத்தினை முன்னிறுத்திய ஆறுமுகநாவலரின் அகீத பிரச்சாரத்தினால் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் எனும் உயர்குடி வேளாளரே தேசாதிபதியால் இப்பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டார். நாவலர் இந்தப்பணியை முடித்து சில மாதங்களில் அதாவது டிசம்பர் 05.12.1879 அன்று இறந்து போனார். பிறிற்றோவுக்கும், இராமநாதனுக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த இந்த அரசியல் போட்டி வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியமானது. இன்றுவரை இராமநாதனின் அரசியல் பிரவேசம் குறித்து கூறப்படும் போதேல்லாம். நாவலர் அரசியலுக்கு கொண்டு வந்தார். என்று சுருக்கமாக அந்தக் கதை முடிவ துண்டு. ஆனால் இதன் பின்னால் நிகழ்ந்த யாழ் - சைவ - வெள்ளாளத் தனத்தின் ஒரு அங்கமாக அந்த வரலாற்று நிகழ்வை நாம் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

பிரபாகரனின் கொள்ளுப்பாட்டன் வல்வெட்டித்துறை திருமேனியார் வெங்கடாசலம் பிள்ளை பிறிற்றோ அரசியலுக்கு வருவதை ஆதரித்தார். அதைத் தோற்கடித்து ஒரு சைவ வெள்ளாளனைத் தான் கொண்டுவரவேண்டும் என்று ஆறுமுக நாவலர் தன் முழு முயற்சியுடன் இராமநாதனை அரசியலுக்கு கொண்டுவந்தார். இந்த நிகழ்ச்சி நிகழாமல் இருந்திருந்தால் இலங்கையின் வரலாறு வேறொரு அரசியல் பக்கத்தை திருப்பியிருக்கக் கூடும்.

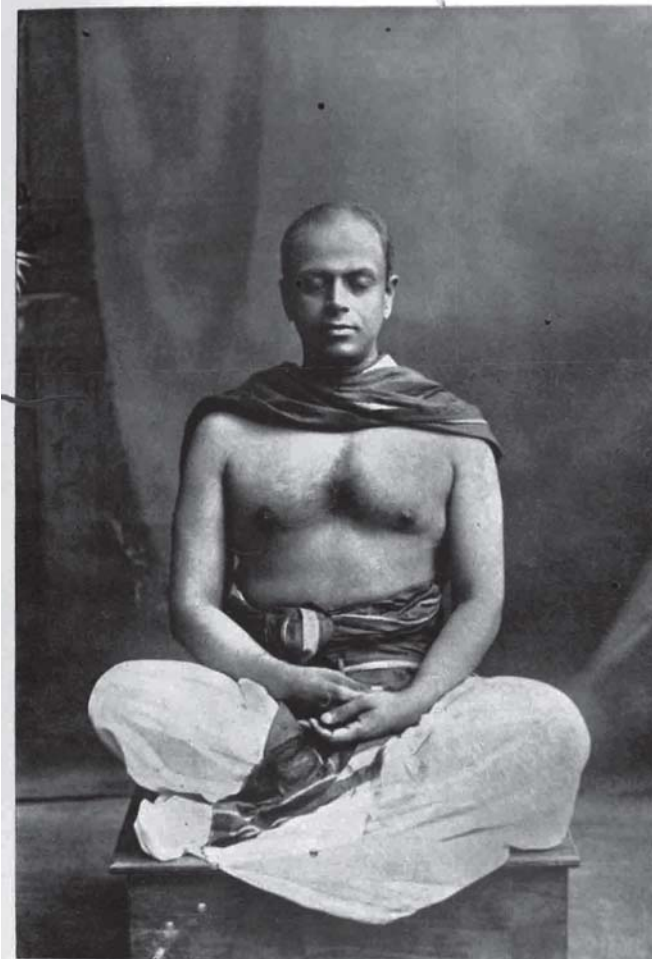
கிறிஸ்தோபர் பிறிற்றோ

கிறிஸ்தோபர் பிறிற்றோவின் தந்தை புத்தளத்தைச் சேர்ந்த பிலிப் பிறிற்றோபுள்ளே. அவர் பலரும் அறிந்த முதலியாராகவும் அரசாங்கப் பதிவாளராகவும் இருந்திருக்கிறார். இன்று நோயல் கொலேஜ் என்று அழைக்கப்படும் அன்றைய கொழும்பு அக்காடமியிலேயே பிறிற்றோ கல்வி கற்றார். பின்னர் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பை முடித்துக் கொண்டு ஆக்ரா பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக பணியாற்றினார். இலங்கை திரும்பியதும் தான் கற்ற கொழும்பு அக்காடமியில் கணிதப் பேராசிரியராக கடமையாற்றினார். 1867 இல் உயர்நீதிமன்ற வழக்கறிஞராக பணியாற்றத் தொடங்கி பின்னர் மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு மாவட்டங்களில் நீதிபதியாகப் பணியாற்றினார்.¹ பலரும் அறிந்த பிரமுகராகவும் இராணி வழக்கறிஞராகவும் செல்வாக்கு பெற்றவராக இருந்தார் பிறிற்றோ. 1872 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியிலிருந்து டிசம்பர் வரை கொழும்பு மாநகர சபை உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார்.

வழக்கறிஞர் சங்கத்தின் (BAR) தலைவராகவும் இருந்திருக்கிறார்.² தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம், லத்தீன், கிரீக், சமஸ்கிருதம், பாளி ஆகிய மொழிப் பரிச்சயம் உடையவர். இலங்கை கத்தோலிக்கச் சங்கத்தின் (CATHOLIC UNION OF CEYLON) தலைவராகவும் இருந்திருக்கிறார்.³ ஒரு தோட்ட உரிமையாளராகவும் இருந்திருக்கிறார் என்று பெர்குசன் டிரெக்டரி (1905-1906) கூறுகிறது.⁴

தமிழ்ப் பண்பாட்டறிவியலில் பிறிற்றோவின் வகிபாகம்

மகாவம்சத்தை சிங்களவர்கள் இலங்கையின் வரலாறாகக் கொண்டாடி வருகின்ற போதும் அது சிங்கள பௌத்தர்களின் வரலாறு என்று நாம் கூறிவிடமுடியும். அதுபோல யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் சரித்திரத்தை அறிவதற்கு துணையாக இருக்கும் நூல்களாக இன்றும் பயன்படுத்தப் படுபவை “கைலாய மாலை”, “வையா பாடல்”, “பர ராஜ சேகரன் உலா”, “ராஜ முறை” “யாழ்ப்பாண வைபவமாலை”. இவற்றில் “யாழ்ப்பாண வைபவமாலை” ஒல்லாந்து அதிகாரி மேக்கறூனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க மயில்வாகனப் புலவரால் 1736இல் முதன்முதலில் எழுதப்

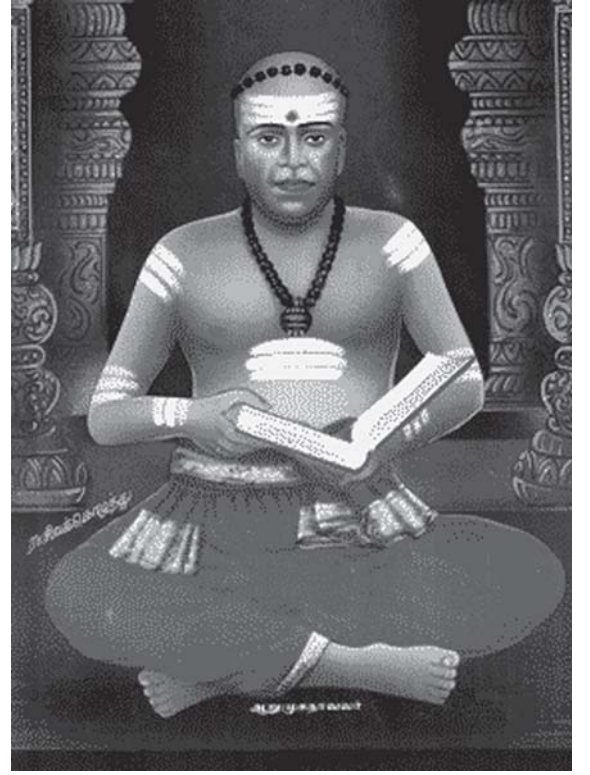
கௌரவ ஸ்ரீ பொன்.இராமநாதர் நிட்டை வீற்றிருத்தல்

பட்டது.⁵ ஆனாலும் அது முதன் முதலில் 1884ஆம் ஆண்டுதான் அச்சு வடிவில் வெளிவந்தது.⁶ இந்த நூலை அடியொற்றி 1928ஆம் ஆண்டு சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் “யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம் - தமிழரசர் உகம்” என்கிற பெயரில் நூலாக வெளியிட்டார். “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை”யில் தாம் கண்ட முரண்பாடுகளை அவர் தனது பதிப்பில் எடுத்துச் சொல்கிறார்.⁷ அவர் எழுதிய முக்கிய விமர்சனக் கட்டுரை ஆங்கிலத்தில் “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையின் மூலங்கள்” (REVD. S.Gnana Prakasar - Sources of the Yalpana vaipava malai) என்கிற தலைப்பில் வெளிவந்திருக்கிறது.⁸

மூல நூல் எழுதப்பட்டு ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் அதனை முதன்முதலில் தமிழ் மொழியில் இருந்து ஆங்கில மொழிக்கு மொழி பெயர்த்தவர் தான் பிறிற்றோ. 1879 இல் இது வெளிவந்தது. இன்னும் சொல்லப்போனால்; யாழ்ப்பாண வைபவமாதலை தமிழ் மொழியில் அச்சில் வெளிவருவதற்கு முன்னரே ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துவிட்டதை அறிய முடிகிறது.⁹ இன்றும் ஆங்கிலத்தில் யாழ்ப்பாணம் பற்றிய வரலாற்றை ஆராய்வதற்கு மிக முக்கியமான ஆவணமாக பிறிற்றோ மொழிபெயர்த்த யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையே திகழ்கிறது. வெறும் மொழிபெயர்ப்பு என்று மட்டும் அதைக் கூறிவிட முடியாது. பல அடிக்குறிப்புகள், பின் குறிப்புகள், சொல் விளக்கம் என அவரின் ஆராய்ச்சித் தன்மையை அதில் காணலாம். பிறிற்றோவின் பின்னணியை ஆராய்கிறபோது அவர் வரலாற்றறிவில் ஆழமும், தேடலும் உள்ள ஒருவராக இருந்திருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. குறிப்பாக ராஜரீக ஆசிய கழகத்தின் கூட்டக் குறிப்புகளை நோக்கும்போது வரலாறு, இலக்கியம், அரசியல் குறித்து நிறைய பங்களிப்புகளை செய்திருக்கிறார். இந்த மொழி பெயர்ப்புக்காக அவர் வேறு பல வரலாற்று நூல்களையும் ஒப்புநோக்கியிருக்கிறார். அவ்வாறு ஆராயும் போது அதில் “குழப்பங்களை ஏற்படுத்தும் வகையில் இந்த நூலில் நபர்கள், சம்பவங்கள், காலம் என்பன காணப்படுகின்றன” என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.¹⁰

அதே வேளை தாராள சிந்தனைக் கொண்ட அவரின் இந்த மொழிபெயர்ப்பில் பிரதேச உணர்வும், சாதிய மேலாதிக்க உணர்வும் கலந்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது என்று “பூதத்தம்பி” விடயத்தை அவர் விபரித்திருக்கிற விதத்தில் இருந்து உணர முடிவதாக ஜோன் மார்டின் (John. H. Martyn) குறிப்பிடுகிறார்.¹¹ ஜோன் மார்டின் யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை தொகுக்கப்பட்டதிலும், கிறிஸ்தோப்பர் பிறிற்றோவின் மொழி பெயர்ப்பிலும் இருக்கிற பல்வேறு சிக்கல்களை தனது நூலில் விரிவாக ஆராய்ந்திருக்கிறார்.

யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையின் இரண்டாம் பதிப்பு யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கிய

நாவலர்

அமெரிக்க மிஷனைச் சேர்ந்த எஸ்.ஜோன் என்கிற பாதிரியாரால் 1882 இல் வெளியிடப்பட்டிருப்பதாக ஜோன் மார்டின் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் அவர் வெளியிட்ட அந்த நூல் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் (Yalpana Chariththiram or the history of Jaffna - S.John) என்பதே. இந்த நூல் யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையை அடியொற்றியே எழுதப்பட்ட நூல். ஆனால் அதில் சில மாற்றங்களைச் செய்திருக்கிறார். குறிப்பாக கைலாய வன்னியனும், அவரின் மைத்துனர் பூததம்பியும் கொழும்புக்குச் சென்று அங்கு நிகழ்ந்தவற்றை விவரிக்கின்ற தகவல்களில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. “இன்னொரு இடத்தில் இது பிறிற்றோவின் “யாழ்ப்பாண வரலாறு” பிறிற்றோ யாழ்ப்பாண வரலாறை எழுதியதில்லை. அவர் யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையை மொழி பெயர்த்ததைத் தான் செய்தார். கூடவே சில பின்னிணைப்புகளை சேர்த்துக்கொண்டார். அப்படி ஒரு வரலாறை அவர் எழுதியிருந்தால் நிச்சயம் அதற்கு “யாழ்ப்பாண வரலாறு” என்கிற பெயரை நிச்சயம் வைக்க மாட்டார்.” என்கிறார் ஜோன் மார்டின்.

பிறிற்றோ மொழிபெயர்த்த இன்னொரு மொரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நூல் “முக்குவர் சட்டம்” இது யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை வெளியிடுவதற்கு முன்னரே (1876) வெளியிடப்பட்டுவிட்டது. பிறிற்றோ மட்டக் களப்பு மாவட்ட நீதிபதியாக கடமையாற்றிய காலத்தில் இந்தப் பணியின் முக்கியத்துவத்தைக்

கருத்திற்கொண்டு மொழிபெயர்த்திருந்தார். “நூறாண்டுக்கு முன் இலங்கையின் அரசியல் நிலை” என்கிற தலைப்பில் அவர் நிகழ்த்திய விரிவுரை கட்டுரையாக வெளிவந்திருப்பதாக குறிப்பொன்று காணக்கிடைக்கிறது. ஆனால் அது எங்கே என்பது பற்றியோ அந்த கட்டுரையையோ கண்டு பிடிக்கமுடியவில்லை.¹² அவர் புலமைத் துவப் பணிகளில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடுடையவராக இருந்திருக்கிறார் என்பதை அவர் ராஜரீக ஆசிய கழகம் - இலங்கைக் கிளையில் (Royal Asiatic society - CEYLON BRANCH) அங்கம் வகித்திருப்பதையும் (உதாரணத்திற்கு - 1865ஆம் ஆண்டு அங்கத்துவப் பட்டியல்), அங்கு பல்வேறு ஆய்வுப் பணிகளில் H.C.P.Bell போன்ற பல ஆங்கிலேய ஆய்வாளர் களுடன் சேர்ந்து பணியாற்றியிருப்பதையும் வைத்து அறிய முடிகிறது.

புகழ்பெற்ற தொல்பொருள் ஆய்வாளரான H.C.P.Bell உடன் சேர்ந்து தமிழர் பிரச்சினை (The Tamilian Problem) என்கிற தலைப்பில் ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரையையும் அவர் சமர்ப்பித்திருக்கிறார். பிறற்றோருக்குப் பின்னர் தான் இராமநாதன், அருணாச்சலம் போன்றோரும் ராஜரீக ஆசிய கழகத்தில் அங்கம் வகிக்கத் தொடங்கினர் என்பதும் அறிய முடிகிறது. பின்னர் ஒரே காலத்தில் பிறற்றோர், இராமநாதன், அருணாச்சலம் ஆகியோர் அதில் இயங்கியிருக்கின்றனர். ஒரே கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு முக்கிய முடிவுகளை எடுப்பவர்களாகவும் இருந்திருக்கின்றனர். 16.05.1895 இல் கொழும்பு மியூசியத்தில் நிகழ்ந்த அந்த கழகத்

தின் கூட்டத்தில் பொன்னம்பலம் குமாரசுவாமி தலைமை வகித்திருக்கிறார் அதே கூட்டத்தில் புறநானூறு பற்றிய விவாதமொன்றில் பொன்னம் பலம் இராமநாதன் கருத்து வெளியிட்டிருப்பதையும், சிலப்பதிகாரம், சுஜபா அரசனின் இந்திய விஜயம் பற்றிய விவாதத்திற் கான ஆவணங்களைப் பெறுவது பற்றி பிறற்றோர் உரையாடியிருப்பது பற்றியும் குறிப்புகள் உள்ளன. இதைவிட பிறற்றோர் ஒன்பதாம் பத்திநாத பாப்பரசர் சரித்திரம் (Life of Pope Pius IX. -Jaffna) என்கிற நூலை யாழ்ப்பாணத்தில் - 1892இல் வெளியிட்டிருக்கிறார் என்கிற தகவல் பிரிட்டிஷ் நூலகம் தொகுத்த தமிழ் நூல்களின் பட்டியல் என்கிற நூலில் இருந்து அறிய முடிகிறது.¹⁴

யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றை மீட்டெடுத்த திலும், அதனைப் பரப்பியதிலும் அன்றைய முக்கிய தமிழ் கிறிஸ்தவ அறிஞர்களின் பங்கை மறுதலித்துவிட, முடியாது. காசிச் செட்டி, ஹென்றி மார்ட்டின், ஜோன், டானியல் சாமுவேல் போன்றோரின் வரிசையில் கிறிஸ்தோபர் பிறற்றோருக்கும் பெரும்பங்குண்டு. இவர்களின் அந்த பங்களிப்புக்கு தமிழ் சமுதாயத்தில் கிடைக்காத அங்கீகாரம் தமிழ் சமுதாயத்துக்கு வெளியில் நிறையவே இருக்கிறது.

தமிழ்ச் சமூக பண்பாட்டறிவியலில் பிறற்றோரின் வகிபாகத்தை இத்தகைய பின் புலத்தையும் கணித்துத் தான் நோக்கவேண்டும். காசிச் செட்டி, பிறற்றோர், முத்துகிருஷ்ணா ஆகியோர் “கொழும்பு செட்டி”¹⁵ பின்னணி

ஆறுமுகம்பிள்ளை குமாரசுவாமி முதலியார்

(மணம்) விசாலாட்சி

முத்துக்குமாரசுவாமி

(மணம்) எலிசபெத் கிளே பீரீ

கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி
(மணம்) டோனா லூசா

செல்லாச்சி

(மணம்) பொன்னம்பலம் முதலியார்

குமாரசுவாமி

(மணம்) லெக்ஸிகா பீரீஸ்

இராமநாதன்

(மணம்) செல்லாச்சி அம்மாள்

(மணம்) R.L.Harrison/லீலாவதி-சிவகாமி சுந்தரீ + (மணம்) எஸ்.நடேசன்

அருணாச்சலம்

(மணம்) சுவர்ணாம்பாள்

பத்மநாயா

மகாதேவா

ராமநாதன்

மகேஸ்வரீ

மனோன்மணி

சிவனந்தம்

பத்மாவதி (மணம்) சேர் எஸ்.புராஜசங்கம்

சுந்தரீ

எம்.சுவாமிநாதன், லலிதாம்பிகை

தேவ மனோகரன் சுவாமிநாதன்

யுடைய வர்கள் என்றும் அவர்கள் தென்னிந்தியா விலிருந்து புலம்பெயர்ந்த புரட்டஸ்தாந்து பின்புலத்தைக் கொண்டவர்கள் என்றும் பெட்ரிக் பீப்ல்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்.¹⁶ ஆனால் அவரது நூலில் இந்தப் பகுதிக்கு மேலுள்ள பத்தியில் யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையை மொழிபெயர்த்த கிறிஸ்தோபர் பிறிற்றோவை குறிப்பிட்டு விட்டு அடுத்த பத்தியில் இதனை விளக்குவதால் இந்த இரு பிறிற்றோக்களும் ஒருவரே என்பது போன்ற ஒரு தகவல் மயக்கம் வர வாய்ப்புண்டு. இதே காலத்தில் காசிச் செட்டியின் உறவினரான பிலிப் ஆர்.பிறிட்டோ பாபாபுள்ளே என்கிற ஒருவர் இருந்தார். பிரசித்தி பெற்ற வைத்தியர். நூல்களையும் எழுதியிருக்கிறார். அவரின் பெயரில் கொழும்பு கிராண்ட்பாஸ் இல் “பாபாபுள்ளே ஓழுங்கை” என்கிற வீதியுமுண்டு. அவரும் “செட்டி” பின்னணியைக் கொண்டவர் தான். ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவின் தாய்வழி முன்னோர் கூட கொழும்பு செட்டி சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று ஜே.ஆரின் சுயசரிதையை எழுதிய கே.எம்.டி.சில்வா மற்றும் ஹோவார்ட் ரிக்கின்ஸ் (Howard Wriggins) போன்ற வரலாற்றா சிரியர்களும் பதிவுசெய்திருக்கிறார்கள்.¹⁷

1981 இல் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தின் போது யாழ் நூலகம் எரிக்கப்பட்ட வேளை எஞ்சிருந்த ‘யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை’யின் ஒரே யொரு மூலப்பிரதியும் அதில் அழிந்து போனது. மீட்கமுடியாத செல்வம் அது. “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை”யை ஆங்கிலத்தில் கொண்டு வந்ததன் பின்னணியில் மகாவம்சத்தின் செல்வாக்கைப் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

மகாவம்சத்துக்கு நேர்ந்த சவால்

ஆய்வரீதியான புலமைத்துவ பணிகள் இலங்கையில் காலனித்துவவாதிகளால் காலனித்துவ காலத்தில் தான் நிகழ்ந்தது என்பதை நாம் அறிவோம். நமது வரலாற்றை மீட்டுத் தந்ததில் அவர்களின் வகிபாகம் அளப்பெரியது.

இலங்கையின் வரலாறாக அதுவரை அறியப்பட்டிருந்த மகாவம்சம் 6ஆம் நூற்றாண்டில் தான் எழுதப்பட்டது. மகாநாம தேரரால் அது பாளி மொழியில் “சிங்கள பௌத்த”ர்களின் வரலாறாகவே புனயப்பட்டிருப்பதை வரலாற்றா சிரியர்கள் பலரும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். இலங்கையின் வரலாற்றை ஆராய முற்பட்டவர்களுக்கு பாளி மொழி தவிர்ந்த மொழிகளில் அது பல நூற்றாண்டுகளாக கிடைக்கவில்லை. 19ஆம் நூற்றாண்டில் இதனை மொழிபெயர்க்க எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் பூரணமாக வெற்றியளிக்கவில்லை. இறுதியில் முதற்தடவையாக அதனை ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்த்தவர் ஜோர்ஜ் டேனர் (George Turnour). அவர் இலங்கையில் சிவில் நிர்வாகச் சேவையில் இருந்த காலத்தில் இதனை மொழிபெயர்த்து 1837இல் வெளியிட்டார். ஆனால் அதுவும் பிழைகளைக் கொண்ட பூரண

மில்லாத ஒன்றென விமர்சிக்கப்பட்டது.

இந்த நிலையில் தான் “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை”யின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை பிறிற்றோ 1879இல் வெளிக்கொணர்ந்தார். ஒரு வகையில் இது இலங்கையின் வரலாறை சிங்களவர்களின் வரலாறாக நிறுவ முயன்ற மகாவம்சத்தின் புனைவை உடைக்கும் ஒன்றாகவும் இருந்தது. வடக்கில் தமிழ் இராஜஜியங்கள் பற்றியும் தமிழ் மன்னர்கள் பற்றிய விபரங்களையும் வெளிக் கொணரும் ஒன்றாக அது அமைந்தது. மகாவம்சத்தின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் அவசியம் அப்போது தான் சிங்களவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல ஆங்கிலேயர்களுக்கும் உணர்த்தப்பட்டது.

முன்னைய சிக்கலான மொழிபெயர்ப்பைக் கொண்ட ஜோர்ஜ் டேனரின் பதிப்பு வெளிவந்து சுமார் 75 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் வில்ஹெல்ம் கெய்கர் (Wilhelm Geiger) ஜெர்மன் மொழியில் வெளியிட்டார். பின்னர் அதனை மீண்டும் ஆங்கிலத்துக்கு பாளி மொழி பாண்டியத்தியம் பெற்ற மாபெல் ஹெய்ன்ஸ் போத (Mabel Haynes Bode) என்பவரின் மேற்பார்வையில் மொழி பெயர்த்து 1912 இல் வெளியிடப்பட்டது.

நாவலரின் தெரிவு இராமநாதன்

நாவலர் கத்தோலிக்கர்களை மட்டுமல்ல பல இந்துக்களையும் பகைத்துக்கொண்டு இருந்த காலம் அது. கத்தோலிக்கரான பிறிற்றோவுக்கு கத்தோலிக்க சமூகத்தினர் மத்தியில் பெரும் செல்வாக்கு இருந்தது. அன்றைய “The Guardian” பத்திரிகை, “இலங்கை நேசன்” உள்ளிட்ட பத்திரிகைகள் எல்லாம் பிறிற்றோவுக்கு ஆதரவாக இயங்கின. “உதயபானு” பத்திரிகை கூட பின்னர் தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

பிறிற்றோவும் செல்வந்தராக இருந்தார். கல்பிட்டி, சிலாபம், மாதம்பே, நீர்கொழும்பு போன்ற இடங்களில் பிறிற்றோவுக்கு பல நிலங்கள் சொந்தமாக இருந்தன. 1878-1879 காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் காலரா நோய் பரவி பலர் இறந்த போது பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவுவதற்காக ஆறுமுக நாவலருடன் சேர்ந்து உதவி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். ஏழைகளுக்கான நிவாரண நிதியும் ஒன்றை உருவாக்கி பிறிற்றோ மேற்கொண்ட பங்களிப்பை அன்றைய யாழ் அரசாங்க அதிபர் மெச்சியிருக்கிறார்.¹⁸ மேலும் 1879 இல் கொழும்பு மாநகர சபையின் உறுப்பினராகவும் இருந்திருக்கிறார்.

ஆறுமுக நாவலருடன் இணைந்து பிறிற்றோ பணியாற்றியிருந்தாலும் பிறிற்றோவுடனான அதிருப்தி அவருக்குத் தீரவில்லை. அவரது அதிருப்திக்கு பிரதானமான காரணம் நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் வழக்கு தொடர்பானது. 1876ஆம் ஆண்டு கோவிலைச் சேர்ந்த பிராமணர்களுக்கும் கோவில் நிர்வாகத்துக்குமிடையிலான

சர்ச்சையொன்று வழக்கு வரை சென்றது. அந்த வழக்கில் நிர்வாகத் தரப்பு வழக்கறிஞராக வாதிட்டவர் பிறிற்றோ. ஆறுமுகநாவலர் பிராமணர்களுக்கு பக்கபலமாக இருந்தார். ஆறுமுக நாவலர் நீதிமன்றத்துக்குள் நுழையும் போது பிறிற்றோ உட்பட வழக்கறிஞர்கள் பலரும் எழுந்து மரியாதை செலுத்தினார்கள். எதிர்தரப்பு வழக்கறிஞராக வாதிட்ட பிறிற்றோவின் மீது நாவலருக்கு வெறுப்பு இருந்தது.¹⁹

பிறிற்றோ சமூக அளவில் பெரும் செல்வாக்கு பெற்ற, படித்த, சமூக விடயங்களிலும் தீவிரம் மிக்க, புலமைத்துவ ஆற்றலையும், அரசியல் அனுபவங்களையும் கொண்ட, வயதில் மூத்தவராகவும் இருந்தார். ஆனால் அப்போதைய நிலையில் இந்தளவு தகுதியில்லாத இராமநாதனை அவர் அரசியலுக்குள் கொண்டுவந்தது அவர் ஒரு சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதாலும் தான். கிறிஸ்தவரான பிறிற்றோவுக்கு அப்போதிருந்த செல்வாக்கை நாவலரால் சகிக்க முடியாது இருந்தது.

யாழ்ப்பாண வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தில் (Jaffna Bar) 15.05.1879 வழக்கறிஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து பிறிற்றோவுக்கு ஆதரவு தெரிவித்து கையெழுத்து திரட்டுவதற்கான ஒரு கூட்டத்தை நடத்தினார்கள். ராமநாதனுக்கு ஆதரவு தரப்பைச் சேர்ந்த மூத்த வழக்கறிஞர்கள் சமூகமளிக்காத அந்த கூட்டத்தில் பிறிற்றோவுக்கு ஆதரவைத் தெரிவித்திருக்கின்றனர் என்று நாவலர் அணியினர் குற்றம் சாட்டினார். இதன் விளைவாக அடுத்த வாரமே ஆறுமுக நாவலர் 22.05.1879 அன்று வண்ணார் பண்ணையிலிருந்த சைவ பிரகாச வித்தியாயத்தின் மண்டபத்தில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தைக் கூட்டினார். அந்த கூட்டத்திற்கு கிட்டத்தட்ட 3500 பேர் திரண்டிருந்தனர். அங்கு தான் தொடங்கியது இராமநாதனுக்கு ஆதரவான பிரச்சாரம். அந்த கூட்டத்தைப் பற்றிய ஒரு கட்டுரை அன்றைய கொழும்பு ஒப்சேர்வர் (Colombo Observer 29.05.1879) பத்திரிகையில் வெளிவந்திருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கொழும்பில் ஒப்சேர்வர் பத்திரிகை ராமநாதனையும், தி எக்ஸாமினர் (The Examiner) பத்திரிகை பிறிற்றோவையும் ஆதரித்து இயங்கின.²⁰

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது பட்டதாரியான சுதுமலையைச் சேர்ந்த கறோல் விஸ்வநாதப்பிள்ளை கூட்டத்திற்கு தலைமை வகித்து பேசிய போது சேர் முத்து குமாரசுவாமியின் இழப்புக்கு வருத்தம் தெரிவித்து அவரது இடத்துக்கு அவரது உறவினரும் கொழும்பு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வழக்கறிஞருமான இராமநாதனை முன்மொழிந்து அவரின் குடும்பப் பின்னணியின் மகத்துவத்தையும் குறிப்பிட்டு உரையாற்றினார்.²¹ இதனைத் தஞ்சாவூரில் நீதிவானாக இருந்த டி.பொன்னம்பலம் பிள்ளை வழிமொழிந்தார். அங்கு வந்திருந்தவர்கள்

சேர் முத்துக்குமார சுவாமி

அனைவரும் அதனை ஏகமானதாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆஸ்துமா நோயினால் அவதிப் பட்டுக்கொண்டு ஓரிடத்தில் அமர்ந்து இவற்றைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த நாவலர் திடீரென்று உணர்ச்சிவசப்பட்டு சத்த மிட்டார். என்னுடைய கடிதங்களையும், ஆவணங் களையும், தந்திகளையும் இங்கே கொண்டு வாருங்கள் என்று தனது உதவியாளருக்கு ஆணையிட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து உரையாற்றிய ஆறுமுக நாவலரும் பொன்னம்பலத்தின் குடும்பப் பின்னணி மற்றும் அவர் சட்டத்துறையில் ஆற்றிவரும் பங்களிப்பு பற்றியும் உரையாற்றினார். “அரச சபைக்குத் தெரிவானதன் பின்னர் சேர் குமாரசுவாமி அவரது பணியின் காரணமாக யாழ்ப்பாணத்துக்குத் திரும்பி வரவில்லை. ராமநாதன் ஏன் அதை செய்யக்கூடாது. அவருக்கு அதற்கான தகுதி இருக்கிறது” என்று நீண்ட உரையை ஆற்றினார். முக்கிய பலரும் ஒவ்வொரு வராக அன்று ஆற்றிய உரைகளின் இறுதியில் இராமநாதனை முன் மொழிந்தனர். எஸ்தில்லையம் பலம் (சண்டிலிப் பாய் உடையார்), கந்தர் காசிப்பிள்ளை (வர்த்தகர்), எஸ்டி.சிவப்பிரகாசப் பிள்ளை, ஈ.மயில்வாகனம் எஸ்.துரையப்பா செட்டியார் போன்றோர் அவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். கூட்டத்தில் இராமநாதனுக்கு ஆதரவு தெரிவித்து பலர் கையெழுத்திட்டார்கள். இந்த கூட்டத்தின் இறுதியில் அடுத்த பிரச்சாரக் கூட்டம் 24ஆம் திகதி சங்காளையிலும், 27 அன்று நல்லூரிலும் நடத்துவ

தாக முடிவு செய்யப்பட்டது. இரு தரப்பின் கூட்டங்களும் பல இடங்களில் நிகழ்ந்தன.

இறுதியில் ராமநாதனை வெற்றியடையச் செய்தனர். 27.08.1979இல் இராமநாதன் தனது 27வது வயதில் அரச சபைக்கு அன்றைய தேசாதிபதி லோங்டனால் (James Robert Longden) நியமிக்கப்பட்டார். பொன்னம்பலத்தின் தெரிவு அறிவித்ததும் பிறிற்றோ தனது முறைப்பாட்டை காலனித்துவ செயலாளருக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார். 18.06.1879 திகதியிட்ட அவரின் இந்த முறைப்பாட்டுக் கடிதத்தில் பொன்னம்பலத்தின் நியமனத்தை ரத்து செய்து மக்களின் தீர்ப்புக்கு மதிப்பளிக்குமாறு வேண்டியிருக்கிறார். தான் நாடளாவிய ரீதியில் நடத்திய கூட்டங்கள் குறித்தும், அதில் கிடைத்த ஆதரவு குறித்தும் அவர் விளக்கியிருந்தார். பெரும்பாலான தமிழர், முஸ்லிம்கள், மலே இனத்தவர்களின் ஆதரவு தனக்கு இருக்கிறது என்பதை அவர் விளக்கினார். ஆனால் பொன்னம்பலத்தை தெரிவு சரியானது என்று தேசாதிபதி அறிவித்திருப்பதை குறிப்பிட்டு அந்த பதில்; பிறிற்றோவுக்கும் அவரது ஆதரவாளர்களுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.²²

வீ.முத்துகுமாரசாமி எழுதிய "நவீன இலங்கையின் சிற்பிகள்" (FOUNDERS OF MODERN CEYLON) என்கிற நூலில் சேர் பொன் ராமநாதனைப் பற்றிய விரிவான ஒரு கட்டுரை காணக்கிடைக்கிறது. அக்கட்டுரையில் இராமநாதன் இன் அரசியல் நுழைவின் போது நிகழ்ந்த சர்ச்சைகளும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக அறிக்கைகள், பத்திரிகைக் கட்டுரை, கூட்டக் குறிப்பு என்பவையும் அதில் உள்ளடக்கப் பட்டிக்கின்றன. ஆனால் அவை இராமநாதனுக்கு சாதகமான விவரங்களை மட்டுமே தொகுத் திருப்பதைக் காண முடிகிறது. பிறிற்றோ தரப்பு விவரங்கள் இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டிருப்பதை எவரும் அடையாளம் காண முடியும்.

அந்நூலில் உள்ள ஒரு சுவாரசியமான கட்டுரையொன்றைப் பற்றி குறிப்பிட்டாக வேண்டும். 15.05.1879 The Observer பத்திரிகையில் நாட்டுக்கோட்டை செட்டிமார் இராமநாதனை ஆதரித்து ஒரு அறிக்கையை வெளியிடுகின்றனர். நாட்டுக்கோட்டை செட்டிமார் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இராமநாதனை ஆதரித்து கூட்டம் நடத்தி கையெழுத்துக்களையும் திரட்டியிருப்பதாகவும், இராமநாதனின் பூர்வீகம், குமாரசுவாமி அவர்களின் பங்களிப்பு, அவரின் பரம்பரை என்றெல்லாம் காரணங்களை அடுக்கி இராமநாதனை முத்துக்குமாரசாமியின் இடத்துக்கு நியமிக்கும்படி கோருகிறது அந்த அறிக்கை.

இதில் உள்ள வேடிக்கை என்ன வென்றால் 1836 இல் தெரிவான தமிழர்களின் இலங்கையின் நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதியாக (தமிழ்-முஸ்லிம்களின் முதலாவது நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதியும்

அவர் தான்.) கேட் முதலியார் ஆறுமுகம்பிள்ளை குமாரசுவாமி நியமிக்கப் பட்டார். 1830 ஆம் ஆண்டு தலைநகர் கொழும்பில் "கிறிஸ்தவரல்லாத தமிழர்"களின் தலைவராக தேர்வு செய்யப்பட்டார் குமாரசுவாமி. மேல் மாகாண கச்சேரியில் இதற்கான தேர்தல் நடந்தது. சாராய உற்பத்தித் தொழிலில் புகழ்பெற்றவரான தியாகப்பா குமாரசுவாமியோடு போட்டியிட்டார். அவர் செட்டி சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெரும்புள்ளி. அத்தேர்தல் ஒரு வகையில் சைவ வெள்ளாளருக்கும், சைவ செட்டிமாருக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த ஒரு அமைதியான மோதல் என்று தான் கூறவேண்டும். கொழும்பில் நெடுங்காலமாக செட்டிமாருக்கும் சைவ வேளாளர்களும் இடையில் ஒரு மோதல் இருந்துகொண்டிருந்தது. ஆனால் அதே செட்டிமார் சமூகம் முதலியார் ஆறுமுகம்பிள்ளை குமாரசுவாமியின் வழிவந்த சைவ வேளாள வாரிசான சேர் பொன்னம்பலத்தின் நியமனத்துக்காக பிற்காலத்தில் போராடியிருக்கிறது.

சேர் பொன் இராமநாதனின் நியமனம் நிகழ்ந்து அரை நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் நாவலர் நினைவு தினத்தன்று (15.12.1946) வெளியான ஈழகேசரியில் அந்நிகழ்வைப் பற்றி வெளியான ஒரு கட்டுரையைக் காண நேர்ந்தது. அந்தக் கட்டுரை தான் என்னை இந்தக் கட்டுரையை எழுதத் தூண்டியது. (இந்தக் கட்டுரையின் பின்னிணைப்பாக அதனை இணைத்திருக்கிறேன்.)

இராமநாதனும் பிறிற்றோவும் உறவினர்கள்

மானிப்பாயைச் சேர்ந்த பெரும் செல்வந்தரான ஈ.நன்னித்தம்பியின் மகர்களைத் தான் இராமநாதனும் பிறிற்றோவும் திருமணம் முடித்தார்கள். செல்லாச்சி அம்மாளை பொன்னம்பலம் இராமநாதன் (1874இல்) மணமுடித்தார். அடுத்த மகள் தங்கம்மாவை பிறிற்றோ (1866இல்) மணமுடித்தார். அந்த வகையில் ராமநாதனும் பிறிற்றோவும் நெருங்கிய உறவினர்கள். பிறிற்றோவின் மகன் சீ.எம்.பிறிற்றோ (C.M.Brito) பிற்காலத்தில் புகழ் பெற்ற உயர்நீதிமன்ற வழக்கறிஞராக ஆனார். அவருக்கு வக்கீல் தொழிலை பழக்கியவர் சேர் பொன் இராமநாதன்.²³

பிரபாகரனின் கொள்ளுப்பாட்டன் வல்வெட்டித்துறை திருமேனியார் வெங்கடாசலம் பிள்ளை பிறிற்றோவை அரசியலுக்கு வருவதை ஆதரித்தார். அதைத் தோற்கடித்து ஒரு சைவ வெள்ளாளனைத் தான் கொண்டுவரவேண்டும் என்று ஆறுமுக நாவலர் தன் முழு முயற்சியுடன் இராமநாதனை அரசியலுக்கு கொண்டுவந்தார். இந்த நிகழ்ச்சி நிகழாமல் இருந்திருந்தால் இலங்கையின் வரலாறு வேறொரு அரசியல் பக்கத்தை திருப்பியிருக்கக் கூடும்.

கிறிஸ்தவரான பிறிற்றோவை ஆதரித்து கிறிஸ்தவர்களும் பொன்னம்பலத்தை ஆதரித்து

சைவர்களைத் திரட்டி ஆறுமுக நாவலரும் கூட்டங்களை நடத்தினார். பொன்னம்பலம் சைவத்தையும், தமிழையும் அதன் பண்பாட்டிலும் ஆர்வமுடையவர் என்று ஆறுமுக நாவலர் பிரச்சாரம் செய்தார். நாவலருடன் சேர்ந்து ஆர்னோல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை (J.R.Arnold), கறோல் வைரமுத்து, விஸ்வநாதப்பிள்ளை²⁴ போன்ற பெரும் பிரமுகர்களும் பிறிற்றோருக்கு எதிராகக் களமிறங்கினார்கள். தமிழர் அரசியலில் குறிப்பாக வடக்கு அரசியலைப் பொறுத்தவரை தமிழ் மக்கள் அரசியல் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்ட முதல் சந்தர்ப்பம் அது என்கிறார் டி.சுபாரத்தினம்.²⁵

நாவலர் ஆங்கில அரசாங்கத்துக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தமிழர்கள் ஆங்கிலம் கற்றுக்கொள்ள ஆர்வமுடையவர்கள் அதே வேளை அவர்கள் இந்துக்களாக தம்மைப் பேண இடமளிக்க வேண்டும் என்றார். ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரும் சமமாக ஒரு வகுப்பில் கற்பது பற்றிய எதிர்ப்பையே நாவலர் அப்படி காட்டினார் என்று ராஜன் ஹூல் குறிப்பிடுகிறார்.²⁶ இப்படியான உள்ளூர்வின் வெளிப்பாடே இராமநாதன் என்கிற சைவ வெள்ளாளனை அரசியலுக்குள் புகுத்தி மற்றவர் வரவிடாமல் தடுக்கப்பட்டது.

பொன்னம்பலம் இராமநாதன் நாவலரின் சித்தாந்தத்தை அடுத்த தலைமுறைக்கும் எடுத்துச் சென்ற நாவலருக்கு சரியான சிஷ்யனாக இருந்திருக்கிறார் என்றே கூற வேண்டும். பிற்காலத்தில் டொனமூர் ஆணைக்குழு வந்திருந்தபோது சர்வஜன வாக்குரிமையை அனைவருக்கும் ஒரே நேரத்தில் வழங்குவதற்கு ஆங்கிலேயர்கள் முன்வந்த போது அதை எதிர்த்தவர் இராமநாதன். பெண்களுக்கும், சாதியில் குறைந்தவர்களுக்கும், படிக்காதவர்களுக்கும், வசதியில்லாதவர்களுக்கும் வாக்குரிமை அளிக்கக்கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். அதுபோல முஸ்லிம்களின் தனித்துவமான அடையாளத்தை எதிர்த்ததன் மூலம் அவர்களுக்கு தனியான பிரதிநிதித்துவம் தேவையில்லை என்றும், தமிழர் அடையாளத்தின் கீழேயே அவர்களின் பிரதிநிதித்துவம் தொடரலாம் என்றும் கூறினார்.

அவர் அன்று வைத்த அக்கருத்துக்கள் பல இடங்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலையில் பள்ளர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களை ஏனைய உயர்சாதி ஆசிரியர்களிடமிருந்து பிரித்து தனித்து உணவுண்ணிச் செய்த சம்பவத்தை பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்.²⁷ நாவலரின் இந்துக் கல்லூரியில் 1960கள் வரை வெள்ளாளர் அல்லாத மாணவர்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை. (ராஜன் ஹூல்)

இராமநாதனின் குடும்பத்தவர்கள் கோல் புறுக் அரசியல் சீர்திருத்தக் காலத்தில் இருந்து அரசியலில் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கி வந்திருக்

கிறார்கள். முதன் முதலாக தமிழர்களதும் முஸ்லிம்களதும் பிரதிநிதியாக 30.10.1830 இல் பிரித்தானிய அரசால் முதலியார் ஆறுமுகத்தாப்பிள்ளை குமாரசுவாமி (Coomaraswamy, Arumuganathapillai 1783 - 1836)²⁸ நியமிக்கப்பட்டார். அவருக்குப் பின் அவருடைய மருமகன் எதிர்மன்ன சிங்க முதலியாரும், அவருக்குப் பின் குமாரசுவாமி முதலியாரும், பின்னர் அவரின் மைந்தர் முத்துக் குமாரசுவாமியும், அவருக்குப் பின்னர் அவரின் மருமகன் இராமநாதனும், அவருக்குப் பின்னர் குமாரசுவாமியும் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.²⁹ இலங்கையின் அரசியலில் /அரசாங்க சபையில் அரை நூற்றாண்டு காலம் பணியாற்றினார் இராமநாதன்.

பிறிற்றோவின் வரலாறு பங்களிப்பு இலங்கைக்கு, குறிப்பாக தமிழர்களின் முதுசத்துக்கு மறுவுயிர்ப்பை வழங்குவதில் பங்களித்திருக்கிறது. கிறிஸ்தோபர் பிறிற்றோ 26.12.1910ஆம் ஆண்டு திருவானந்தபுரத்தில் இறந்ததாக அறியக் கிடைக்கிறது.³⁰

பின்னிணைப்பு

“பிரதிநிதித் தெரிவில் நாவலர் பெருமான்” (ஈழகேசரி 15.12.1946)

பொன். இராமநாதனுக்கு இருபத்தைந்து வயசு. யாழ்ப்பாணத்துக்குப் புத்தம் புதிய ஒரு சிங்கக் குருளை. ஈழகேசரி ஆகவில்லை. பிறிற்றோ பழுத்த பெரிய அப்புக்காத்து, பலரும் அறிந்த பஞ்சத்திரக் கிழநரி.

இலங்கைப் பிரதிநிதித் தெரிவு. பிடர் ரோமம் எட்டிப்பாராத சிங்கக்குட்டிக்கும், பல்லுப்போலேமுரசுபெலத்த கிழநரிக்கும் பலத்த போட்டி. நரிக்குஞ்சுகள் - நியாய தூந்தரக்குட்டிகள் - நன்றாகக் குருவி நுழைந்தன, இன்றைக்கென்ன, அன்றைக்கென்ன அவைகள் அப்படிக்க தான் இனத்தை இனம் காத்து நின்றன. பிறிற்றோவின் கை பெலத்துக் கொண்டது. இது ஒருபடி இருக்க,

ஒரு கதை: நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில் முதலாளிக்கும், பிராமணர்களுக்கும் கோயில் விஷயமாக ஒரு பெரிய வழக்கு. முதலாளிக்கு ஏற்பட்ட அப்புக்காத்து பிறிற்றோ. பிராமணர்களுக்குப் பக்கத்துணை ஆறுமுக நாவலர்.

இப்பொழுது இலங்கைக்கு என்ன காலமோ, அப்படித் தான் அப்பொழுதும் இலங்கைக்குத் தெரிவுகாலம். இரகசியத் தந்திகள் இரகசியத் தபால்கள் கொழும்பிலிருந்து, பிறிற்றோ விடமிருந்து நாவலருக்குப் பறந்துவந்தன. வேறாகவும், கரிமூட்டைகள் பல நாவலரிடம் நேரில் வந்து -அடை கிடந்து இரகசியம் பேசி உடைந்து போயின. சில கூழாயின.

நாவலர் பிரதிநிதித் தெரிவில் பிறிற்றோவுக்குத் துணை புரியவேண்டியது. பிறிற்றோ,

கோயில் வழக்கில், முதலாளிக்கு ஏற்பட்டபடி இருந்து கொண்டே, முதலாளிக்குப் பாதகமாக, பிராமணர்களுக்குச் சாதகம் செய்துவிடுவது. இந்த நம்பிக்கைத் துரோகந்தான் அந்தப் பரமரகசியம். ஐயோ பாவம்! இது தெரிவுகாலங்களின் கோலம். ஒளிக்க அறியாதவர்கள் அதிகாரி வீட்டில் ஒளித்தது மிகப் பழைய கதை. இந்தக் கதை இருக்க,

வண்ணார் பண்ணையிலே நாவலர் வித்தியாசாலையில் பிரதிநிதித் தெரிவுபற்றி ஒரு பகிரங்க கூட்டம்; இராமநாதனின் கட்சிக் கூட்டம். கூட்டத்துக்குத் தலைவர் சுதுமலை வைரவநாதர் குமாரர் விசுவநாதப்பிள்ளை. இவர், இளமையில் கிறித்தவ கல்லூரியிற் படித்துக் கிறித்தவராய், 'கறல்' என்ற கிறித்துவப் பெயர் பெற்று, சமயவிஷயம் களில், நாவலரை எதிர்த்து நின்று, பலத்த வாதங்கள் பல செய்தவர். பிறகு சிதம்பரத்திலே நடராஜர் சந்நிதியில், பொன்னூசி காய்ச்சித் தமது நாவில் சுடுவித்துக்கொண்டு, பழையபடி சைவத்துக்கு வந்து, நாவலருக்குச் சீஷர் ஆனவர். சென்னைச் சர்வ கலாசாலையார் முதன் முதல் நடத்திய பி.ஏ. பரீஷையில் சித்தியெய்திய இருவரில் ஒருவர் இவர். மற்றவர் சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை. பிள்ளைக்கு இவர் உபாத்தியாயர். கணித சாஸ்திரத்தில் மகா பண்டிதர். சம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து வீச கணிதத்தை, அழகு ஒழுக்கின்ற தெளிதமிழில் பெயர்த்துத் தந்தவர்; மகா விவேகி, இவர் அன்றைய கூட்டத்துக்குத் தலைவர்.

கூட்டத்துக்குத் தலைமை வகிக்க வேண்டியவர் நாவலர். அவருக்கு அப்பொழுது காச நோய். மூச்சுக் கொய்து வாங்குகின்றது. ஒருபுறத்தில் ஒரு தூணுக்கு அருகில், ஒன்றன் மேலொன்றாகப் பல தலையணைகளை அடுக்கி, அவற்றின் மேல் முழங்கைகளை ஊன்றிக்கொண்டு, கூட்ட நடவடிக்கைகளை நோக்கியபடி நாவலர் இருக் கின்றார். விசுவநாதப்பிள்ளை கூட்டத்தை நடத்து கின்றார்.

எதிர்க்கட்சி, கூட்டத்துள் நுழைகின்றது. கொழும்பிலிருந்து வந்த பெரிய வேங்கைகள் சிறிய சிறுத்தைகள் - உறுமிப் பாய்கின்றன. வாதப் பிரதிவாதம், சண்டப்பிரசண்டமாய் ஒன்றை ஒன்று மோதுகின்றது. விசுவநாதப்பிள்ளை சிறிது நிலை கலங்கினார். நிலைமை மோசமாகிறது, அரைக் கணம்.

தலையணைகள் அங்கும் இங்கும் பறந்தன. காசம் அதற்கு முன்னமே பறந்தது. நாவலர் எழுந்தார். 'சற்றே விலகு பிள்ளாய்' என்றொரு வார்த்தை நாவலர் வாயிலிருந்து வந்தது. நந்தன் கீர்த்தனம் அல்ல. விசுவநாதப்பிள்ளை விலகி இடங் கொடுத்தார். நாவலர் மேடையில் ஏறினார்! பிடர் ரோமங்கள் சிலிர்த்தன. எடுத்து வாடா தந்தி தபாற் கட்டுக்களை' என்று கர்ஜனை செய்தார். அந்தரங்க கடிதங்கள் - தந்திகள் - பகிரங்கத்துக்கு வந்தன. அவைகளை ஒவ்வொன்றாக வாசித்து, பிறிற்றோரின் துரோக சிந்தனைகளை வெளியில் எடுத்து

வீசி, ஆறுமுகநாவலர் கர்ஜனை செய்தார்.

அங்கே வந்து புகுந்த பெரியவேங்கைகள் - சிறிய சிறுத்தைகள் - கிழ நரிகள் - குட்டிகள், குஞ்சுகள், குருமன்கள் - எல்லாம், நா இழந்து வலி தொலைந்து, 'பேச்சு பேச்சென்றும் பெரும்புனை வந்தக்கால், கீச்சுக்கிச்சென்றும் கிளி' களாய் நாவலர் சொல்வதையே தாமும் சொல்லிக் கொண்டு, மெள்ள மெள்ள ஒதுங்கி மறைந்து தொலைந்து போயின. கூட்டம் இனிது நடந்து முடிந்தது. இந்தச்சம்பவம் இலங்கை எங்கும் பரந்தது.

'பிறிற்றோ அத்தமயனகிரியை அடைந்தார். இளவள ஞாயிறு கடலில் எழுந்தது. கீழ்வானம் பொன்மயமானது. நீலத் திரைகள் அதனைத் தீண்டிச் சிவத்தன. பொன். ராமநாதன் இலங்கையின் ஏகப் பிரதிநிதியாயினார். ஐம்பது யாண்டுகள் - ஒரு நூற்றாண்டின் அரைவாசிக்காலம் - சட்ட சபையில், பிரதிநிதிகள் மத்தியில் நடு நாயகமாய் விளங்கினார் சேர் பொன். இராமநாதன்.

இன்றைக்கும் சரி! அந்தச் சட்டசபை முன்றலில் - அது உந்த உருவில் - அசையாத சிலையில் -

முறுவல் எழுந்து தவமும் முகம் - அன்றலர்ந்த முகம் - அழகொழுகும் முகம் - யாவருக்கும் அறிமுகம்! யாவருடைய முகம்.

காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ! இலங்கைக்கு இன்னும் என்வளவு காலம் உண்டு! இராமநாதனுக்கும் அவ்வளவு காலம் உண்டு.

இலங்கைக்கு அழிவு இல்லை!

இராமநாதனுக்கும் அழிவு இல்லை!

அந்த அமர வஸ்து - சேர் பொன், இராமநாதன் - அன்றொருநாள் - இலங்கைப் பிரதிநிதித் தெரிவில், ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் தேர்ந்தெடுத்துத் தந்த ஈழகேசரி!

தக்கார் தகவில ரென்பதவரவர்

எச்சத்தாற் காணப்படும்.

நாவலர் வாழ்க!

அவருடைய நேர்மை நிலவுக!

அடிக்குறிப்புகள்:

- 1 DICTIONARY OF BIOGRAPHY of the Tamils of Ceylon Compiled by S.Arumugam, 1997
- 2 CENTENARY VOLUME of the Colombo Municipal Council 1865-1965 - By H. A. J. HULUGALLE - Published by the Colombo Municipal Council (september 1965)
- 3 Ferguson's Ceylon Directory 1905-1906 (P.868)
- 4 மாமனார் நன்னித்தம்பி எழுதிக்கொடுத்த சொத்துக்கள் பிற்காலத்தில் பிள்ளைகளின் சொத்துத் தகராறு வழக்கு வரை சென்றது குறித்த வழக்கு விபரங்களில் இந்த சொத்துவிபரங்கள் காணக்கிடைக்கின்றன. (BRITO v. MUTHUNAYAGAM. 331-D. C. Negombo, 9,946. <http://www.lawnet.gov.lk/wp-content/uploads/2016/11/006-NLR-

- 5 பிற்காலத்தில் “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை”யை மீண்டும் வெளியிடுவதற்காக பிட்டிஷ் நூலகம் சென்று பிரதியெடுத்துக்கொண்டு வந்து முதலியார் குல சபாநாதனால் பதிப்பிடப்பட்டது. மூல நூல் மயில்வாகனப் புலவரால் 1736 இல் வெளியானதாக பிறற்றோரின் நூலில் குறிப்பிடுகிற போதும் குல சபாநாதனின் நூலில் “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை” அதற்கும் சுமார் 50 வருடங்களுக்கு முன்னரே எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் குறிப்பாக மயில்வாகனப் புலவர் வாழ்ந்த காலம் குறித்த தகவல்களில் உள்ள முரண்பாடுகளை ஆராய்வதுடன் மயில்வாகனப்புலவர் 18ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து 19 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் வரை வாய்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதை தர்க்கபூர்வமாக விவாதிக்கப்படுகிறது. (முதலியார் குல சபாநாதன் - யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை - “ஈழகேசரி” அதிபர்திரு. நா.பொன்னையா அவர்களால் பதிப்பிக்கப் பெற்றது - 1949)
- 6 மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர் எழுதிய “யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை” - முதலியார் குல.சபாநாதன் அவர்களால் எழுதப்பட்ட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள்.- இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் - 1995
- 7 யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம் - ஞானப்பிரகாசர், சுவாமி - Achchuvly - The Gnanaprakasa Yantra salai - 1928
- 8 Ceylon Antiquary And Literary Register Vol.6 (1920-1921) by Office Of The Times Of Ceylon - 1920
- 9 C. BRITO - The Yalpana-vaipava-malai, or, The History of the Kingdom of Jaffna - Translated from the Tamil with an appendix and a glossary - - Asian educational services New Delhi - Madras - 1999. (First Published: Colombo, 1879)
- 10 Ibid - xxxiv
- 11 Martyn's Notes on Jaffna: Chronological, Historical, Biographical - John H.Martyn - Asian Educational Services, New Delhi, India - 1923
- 12 BOOKS ON CEYLON - Ceylon Antiquary And Literary Register Vol.6 (1921-1922) by Office Of The Times Of Ceylon - 1921 (p.48)
- 13 JOURNAL, R.A.S. (CEYLON). [VOL. XIV. - 1897
- 14 A catalogue of the Tamil books in the library of the British museum, compiled by L. D. Barnett - 1909
- 15 இலங்கையில் செட்டிமார் ஒரு தனித்த சாதியாக இயங்கியிருப்பதை நாம் காணலாம். வெள்ளாளருக்கு நிகராக ஒரு ஆதிக்க சாதியாக இயங்கியமை பற்றிய விபரங்கள் ஏராளமாக உண்டு. யாழ்ப்பாணம் மரியராசா சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு 02.09.1830 அன்று திகதியிட்டு அனுப்பிய பெட்டிசன், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மக்கள் தோடுகள் அணிவதை அனுமதித்ததை எதிர்த்து வெள்ளாள செட்டி சாதியினர் விண்ணப்பித்திருப்பதைப் பற்றிய ஆதாரங்களை (Vellala Caste and Chetty Caste against permitting the Low

- caste to wear ear rings) கலாநிதி முருகர் குணசிங்கம் தொகுத்த PRIMARY SOURCES FOR HISTORY OF THE SRI LANKAN TAMILS WORLD-WIDE SEARCH என்கிற நூலில் விளக்குகிறார்.
- 16 THE HISTORY OF SRI LANKA -Patrick Peebles - Greenwood Press - London (2006)
- 17 People of Sri Lanka, Sri Lankan - Our Identity Diversity - Our Strength, Ministry of National Coexistence, Dialogue and Official Languages - 2017
- 18 Founders of Modern Ceylon (Sri Lanka) EMINENT TAMILS - Vol I. Parts I & II - UMA SIVA PATHHIPPAKAM - 1973
- 19 Ibid - p-36
- 20 The life of Sir Ponnambalam Ramanathan - by M. Vythilingam, B. A. - Vol -1 - 1971.
- 21 சேர் பட்டம் பெற்ற முதலாவது ஆசிய நாட்டைச் சேர்ந்தவர். அவரது தந்தை ஆறுமுகம்பிள்ளை குமாரசுவாமி 1835 மே 30 முதல் முதல் 1836 வரை முதலாவது சட்டவாக்கப் பேரவையில் உத்தியோகப் பற்றற்ற முதலாவது தமிழர் பிரதிநிதியாக இருந்தவர். ஆறுமுகம்பிள்ளை கண்டி கைப்பற்றப்பட்டு ஓப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்ட நிகழ்வில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு மொழிபெயர்ப்பாளராக கடமையாற்றியவர். ஆளுநர் ரொபர்ட் பிரவுனிக் அதற்காக அவருக்கு தங்க மோதிரமொன்றையும் பரிசளித்திருக்கிறார்.
- 22 Founders of Modern Ceylon (Sri Lanka) EMINENT TAMILS - Vol I. Parts I & II - UMA SIVA PATHHIPPAKAM - 1973
- 23 Arnold wright - Twentieth Century Impression of Ceylon - Lloyd's greater Britain publishing company limited (1907)
- 24 விஸ்வநாதப்பிள்ளை : மெட்ராஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்ற முதல் இருவரில் ஒருவர். மற்றவர் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை. ஆரம்பத்தில் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் கற்று கிறிஸ்தவராக ஆகி கறோல் என்கிற பெயரையும் சூட்டிக்கொண்டவர். ஆரம்பத்தில் நாவலரை எதிர்த்து வாதங்களும் செய்தவர். பின்னர் மீண்டும் சைவத்துக்குத் திரும்பி நாவலரின் நல்ல நண்பராக ஆனவர்.
- 25 Sri Lanka Tamil Struggle - Chapter 15: Tamils Demand Communal Representation by T. Sabaratnam, November 16, 2010
- 26 C. W. Thamotharampillai, Tamil Revivalist: The Man Behind the Legend of Tamil Nationalism S. Ratnajeewan H. Hoole , An International Centre for Ethnic Studies Lecture November 17, 1997 - ICES Auditorium - Colombo
- 27 Sri Lankan Tamil society and politics / Karthigesu Sivathamby - Madras : New Century Book House, 1995
- 28 A. Jeyaratnam Wilson - Sri Lankan Tamil Nationalism: Its Origins and Development in the Nineteenth Centuries - Hurst & Company, London - 2000
- 29 க.சி.குலரத்தினம் - நோர்த் முதல் கொபல்லா வரை - ஆசீர்வாதம் அச்சகம் - புத்தகசாலை / யாழ்ப்பாணம் 1966
- 30 Martyn's Notes on Jaffna: Chronological, Historical, Biographical - John H.Martyn - Asian Educational Services, New Delhi, India - 1923

மா.அரங்கநாதன் படைப்புகளை வாசித்தல்: போலிகளாலான இலக்கிய உலகமும் நல்லது கெட்டதுகளும்

மனிதர்களின் உலகம் பெரிதும் சிக்கலும் முடிச்சும் திருகலும் கோணலும் நிறைந்தது. இதற்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் மனிதர்களின் இருப்பு, பிற உயிர்களுக்கு வாய்த்தது போல சுற்றியிருக்கும் பொருள் உலகத்தினால் மட்டும் ஆனது அல்ல; மாறாக அந்தப் பொருட்கள் குறித்த மனிதர்களின் மொழி கட்டமைத்த கட்டமைத்துக் கொண்டே இருக்கும் - நிலையற்ற “சுருத்துலகம்” சார்ந்தது என்பதுதான். மனிதர்களின் ‘இரண்டாவது இயற்கை’ என்று சொல்லத்தக்க இந்தக் சுருத்துலகில் வினைபுரிந்து, தொகுத்துப் பகுத்துக் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப வடிவம் கொடுத்துப் படைப்பவர்கள் அன்றைய செய்யுள் யுகத்தில் ‘புலவர்’ என அழைக்கப்பட்டனர், இன்றைய உரைநடை யுகத்தில் எழுத்தாளர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

இவர்கள் மனிதர்களின் அடையாளமாக அமையும் மொழியைக் கையாளும் திறம் கூடி வரப் பெற்றவர்கள் என்பதற்கும் மேலாக அந்த மொழியையே புதிதாய்ப் படைத்துப் புதுப்பிக்கும் ஆற்றலும் பெற்றவர்கள் என்பதால், குடும்பம், மதம், கல்வி, அரசு, நீதி, கலை, இலக்கியம் என்கிற மானுட சமூகத்தின் ஆதார அலகுகள் அனைத்தின் மேலும் தங்கள் செல்வாக்கைச் செலுத்துகிறவர்களாகச் சமூக வெளியில் வெளிப்படுகிறார்கள். யார் மொழியைத் திறமையாகக் கையாளும் விதிமுறைகளில் வல்லாண்மை பெறுகிறார்களோ அவர்களை நோக்கி அதிகாரம் தானே தேடி வந்துவிடும்தானே. எனவே சமூகத்தில் இராணுவம், போலீஸ், வரிப்பணம் என்று அதிகார மையமாக விளங்கும் அரசு எனும் பெருநிறுவனம், தான் தோன்றிய காலம் தொட்டு இன்று வரை இவர்களைத் தங்கள் பக்கத்திலேயே இருத்திக் கொள்ளப் பலவகைப்பட்ட விருதுத் திட்டங்களையும், நன்கொடைகளையும், பட்டம் பதவிகளையும் ஏற்படுத்தி இவர்களுக்கு வழங்கி வருகிறது. மன்னர் காலத்தில் “அரசவைப் புலவர்” என்று பவனி வந்தது போலவே, மக்களாட்சிக் காலத்திலும் கூட ‘அரசவைக் கவிஞர்கள்’ நியமிக்கப்பட்டனர் மக்களின் வரிப்பணத்தில் என்பது தமிழ்நாட்டு வரலாறு.

இவ்வாறு ஒரு பக்கம் என்றால் மற்றொரு பக்கம் இத்தகைய ஆளும் அதிகாரப் பெருவலைக்குள் அகப்படாமல்,

பெருவாரி மக்கள் பக்கம் நின்று உயிரையும் வாழ்வையும் பணயம் வைத்து அதிகார நிறுவனங்களுக்கு எதிராக உண்மை பேசுதல் என்ற நோக்கில் “மாற்றுக் கருத்துக்களைக்” கட்டமைப்பவர்களும் இந்தக் கவிஞர்களே, எழுத்தாளர்களே. மா.அரங்கநாதன் இந்த இரண்டாம் வகைப்பட்ட எழுத்தாளர். ஆரவார மில்லாமல் நுண்மையான தளத்தில் வைதீகம் உட்பட அதிகார நிறுவனங்கள் அனைத்திற்கும் எதிராக உண்மை பேசியவர்; மிகவும் கூர்மையாக ஊசி போலக் கேலியும் கிண்டலுமென எழுத்தில் நிகழ்த்திக் காட்டியவர்.

இளம் வயதிலேயே சென்னைப் பெருநகர வாழ்விற்குள், தென்கோடியில் இருந்து வந்து சேர்ந்தவர். வாசிப்பு, வாசகர் சந்திப்பு, எழுத்தாளரோடு உரையாடல், ‘முன்றில்’ இலக்கிய இதழ், பதிப்பு, கருத்தரங்கம் என்று இலக்கிய மனிதர்களுடன் சென்னை வாழ்வைக் கழித்தவர். எனவே அவர் கதைகளுக்குள் எழுத்தாளர் கதைகளும் வருவது தவிர்க்க முடியாமல் நிகழ்கிறது, பெரும்பாலும் போலி எழுத்தாளர் களைக் கிண்டல் செய்வதாக அமைகிறது.

“கவிக்குயில்” என்றொரு கதை. தினமணிக் கதிரில் 1991இல் வெளிவந்தது. முத்துக்கறுப்பனின் சண்டைக்கார நண்பன் சிதம்பரம், உடுப்பி ஹோட்டலில் சாப்பிட்டுக் கொண்டே எதிரே உள்ள ஓர் அறையில் தங்கியிருந்தான். ஹோட்டல் முதலாளி ‘குண்டு போற்றியின்’ இளையமகன் எப்பொழுதாவது இவன் அறைக்கு வந்து செல்லும் போது கூடவே அங்கே கிடக்கும் வாரப் பத்திரிகைகளை அள்ளிச் செல்வதை வைத்தே குண்டு போற்றியின் மூத்தமகன் ஒரு ‘புத்தகப் பிரியை’ என்பதை மோப்பம் பிடித்து விட்டான். விளைவு, ஒரு ‘மாதப் பத்திரிகை’ ஆரம்பித்து விட்டான், எழுத்து, அச்சகப்பணி முதலிய வேலைகளுக்கு ஆளும் ஏற்பாடு செய்து விட்டான். பேருவன்னியப் பெருமாள்; திருவனந்தபுரத்தில் இருந்து சென்னை வரப் போகிறார். இவர் “சின்ன வயதிலேயே கேரளாவிற்குச் சென்று மலையாளத்தில் ஒரு மாசிகை நடத்தி சினிமா உலகையே கலக்கியவராம்; “கவிக்குயில்” பட்டம் வேறு வாங்கியவராம்” சிதம்பரம் சொன்ன தகவல்கள் இவை.

முத்துக்கறுப்பன் “கவிக்குயிலைச்” சந்தித்தபோது, சிவபெருமான் போல ஜொலித்தார். “இலக்கியம்தான் வாழ்க்கை - வேறு அல்ல” என்று முதலிலேயே கூறிவிட்டாராம். எழுத்தைக் குறித்த தன் கருத்தையும் வித்தாரமாக எடுத்துரைத்தாராம்:

“என்ன கருத்தில் சொல்ல வேண்டும் என்று தீர்மானித்த பிறகு சம்பவங்களைக் கோர்வையாகச் சொல்வதுதான் முக்கியம். அந்தக் கஷ்டம் எங்களுக்குத் தான் தெரியும். படிக்கிறவங்கள்லே எத்தனை பேருக்கு அது புரியும்? சும்மா அவன் வந்தான் - போனான் அப்படின்னு எழுதிக்கிட்டிருந்தா உப்புச் சப்பில்லாமல் போயிடும். ஒரு ருசி வேணும்... எழுத்திலே ஒரு சீவன் வேணும். ‘ஸஸ்பென்ஸ்’ வேணும். அதுதான் முக்கியம்.

இதோடு விடாமல் அவர் எழுதின முதல் மலையாள நெடுங்கதை பற்றியும் கதை அளக்கிறார்; அந்தக் கதையின் பெயர் “பிசாசின்றே மூக்கு” - ஆனால் கதையில் பிசாசுக்கு மூக்கே கிடையாதாம். இப்படிப் போகிறது முதல் சந்திப்பு.

பதினைந்து நாட்களில் முதல் இதழ் வந்து விட்டது. தப்பாமல் ஹோட்டல் முதலாளி குண்டு போற்றியின் மகள் புஷ்பவல்லி எழுதிய கதை இடம் பெற்றிருந்தது. மீதிப் பக்கங்கள் எல்லாம் வன்னியப் பெருமாள் தான்.

“இது என்னடா - ஒரு மண்ணாந்தை கூட இந்த மாதிரிச் செய்யாதே” - இது முத்துக் கறுப்பனின் உடனடி விமர்சனம்; புஷ்பவல்லி கதை குறித்த இந்த விமர்சனம் சண்டை தொடங்கக் காரணமாயிற்று. சண்டையின் உச்சத்தில் “நாயே உன் மூஞ்சிக்கு பத்திரிகை ஒரு கோடா” என்று முத்துக்கறுப்பன் கேட்டவுடன், சிதம்பரம், உண்மையிலேயே கடித்துவிடக் கூடிய நிலைக்கு ஆளானானாம்.

ஒருநாள் இரவு பால்கடை அருகில் முத்துக்கறுப்பன் வன்னியப்பெருமானைப் பார்க்க நேர்கிறது. வழக்கம்போல் சிதம்பரத்தைப் பற்றிக் குறைபடுகிறார்: “ஒரு கம்பெனி மானேஜரைப் பற்றி உன் நண்பன் தரக்குறைவாகப் பத்திரிகையில் எழுதச் சொல்லுகிறான்; இது அக்கிரமம் இல்லையா; அந்த ஆள் பெரிய இடம், சின்னப் பிள்ள மாதிரி நடக்கிறான்”

என் ரும்ல வேற ஒருத்தனை தங்க வச்சிருக்கான். கவிஞர் வீரபத்திரன்’ கவிக்குயில் வன்னியப்பெருமாள் இந்தப் பெயரை “வீஈய்ய்ர்ரர்... பத்திரன்” என்று உச்சரித்தார் என்று கதை சொல்லி எழுதும்போது எள்ளலும் கிண்டலும் உச்சம் அடைகின்றன.

மேலும் “இந்த வீரபத்ரன் பயல் யாருன்னு மதுரை போஸ்ட் மாஸ்டர் வரைக்கும் தெரியும். மணியார்டர் திருடன். ஊரில் இருந்து வேறு ஆளுக்கு வந்த மணி

யார்டர் பணத்தை வாங்கி கேஸ்லே மாட்டினவன். எனக்கா தெரியாது. இந்த ஐம்பது வருஷத்திலே நான் பார்க்காத எழுதாளனா - கவிஞனா..." என்று அவர் முத்துக்கறுப்பினிடம் வெடிப்பும்போது கதைசொல்லியின் போலிமைகளுக்கு எதிரான கிண்டலும் கோபமும் புலப்படுவதைக் காணலாம்.

மூன்றாவது இதழ் வரும்போது சண்டை முற்றி கவிக்குயில் வன்னியப்பெருமாள் திருவல்லிக்கேணித் தெருக்களில் விரட்டப்பட்டு விட்டார், புஸ்பவல்லி - சிதம்பரம் பதிவுத் திருமணம் நடந்தேறியது - பத்திரிகை தொடங்கிய நோக்கம் நிறைவேறியது. புஸ்பவல்லியின் தந்தை குண்டுபோற்றி "நாயாய்க் குரைத்து அலுத்தார்" அவரது இளையமகனுக்குத் துறைமுகத்தில் வேலை வாங்கிக் கொடுத்த தோடு, "சட்டையை உள்ளே இழுத்துப் பின்னர் காற்சட்டையை அணிவது" என்பதையும் கற்றுக்கொடுத்து அவசியமான ஆங்கிலச் சொற்களைப் பேசவும் பழக்கிவிட்ட பிறகு எல்லாம் சரியாயிற்று. அதுமட்டுமல்ல இப்பொழுது ஹோட்டலே சிதம்பரம் கைக்கு மாறிவிட்டது; கவிக்குயில் வன்னியப்பெருமாள் சிதம்பரத்திற்கு உதவியாக ஹோட்டலில், ஸ்டோர் சாவியைக் கையில் வைத்துக் கொண்டுள்ளார். மேலும் திருவனந்தபுரத்தில் இருந்த போது அங்குள்ள பங்கஜவிலாசில் அவர் போட்ட 'தேங்காய் தோசை' இப்பொழுது திருவல்லிக்கேணி வட்டாரத்தில் பிரசித்தியடைந்தது. கவிஞர் வீரபத்திரனுக்கும் ஏதோ ஒரு வேலை வாங்கிக் கொடுத்து விட்டான். யாரும் இப்பொழுது இலக்கியம் பக்கம் எட்டிப் பார்ப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இவ்வாறு போலிகளால் நிறைந்த இலக்கிய உலகை நையாண்டி செய்வதோடு, கதையை முடிக்கும் தறுவாயில் அதற்கு மற்றொரு பரிமாணத்தை வழங்கி வருகிறார் மா.அரங்கநாதன். தன்னுடைய தன்மையான தத்துவத் தேடலுக்கான ஒரு களமாகக் கதையை மாற்றிவிடுகிறார்.

திருமணம் முடித்து வெகுநாள் கழித்து, வரவேற்பு விருந்திற்கு ஏற்பாடு செய்து முத்துக்கறுப்பணையும் சிதம்பரம் அழைத்துள்ளான். அதே உடுப்பி ஹோட்டலின் மாடியில் நடக்கிறது. கவிக்குயில் வன்னியப்பெருமாளுடன் ஹோட்டலின் பழைய உரிமையாளர் குண்டு போற்றியும் கூட நின்று பரிமாறி வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஒரே சிரிப்பு மயம், பரிசுகள் குவிந்து கிடக்கின்றன.

முத்துக்கறுப்பனுக்கு ஒரு நெருடல்.

இந்தச் சிதம்பரத்தை அவன் தகப்பனார் உட்பட நல்லவன் என்று பழகியவர் யாரும் சொன்ன தில்லை; 'பொல்லாதவன், முரடன் என்று சொன்னால் மறுத்துப் பேச ஆளில்லை. அதேநேரத்தில் இங்கே இத்தனை பேர் இவனை இப்படிக் கொண்டாடுகிறார்களே! அப்படியானால் 'கெட்டவன்' என்ற அடையாளம் எப்படி இவனோடு ஒட்டியது; 'யாரைக் கெடுக்க முயன்றான் என்றும் தெரியவில்லையே!' இந்த 'நல்லது-கெட்டது' இவை எல்லாம்தான் நான் என்று முத்துக்கறுப்பன் யோசனை பண்ண ஆரம்பித்தான் என்று கையை முடிக்கிறார் கதைசொல்லி.

கேள்விகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதிலேயே பேரார்வம் கொண்ட மா.அரங்கநாதன் இங்கேயும் கேள்வியைத்தான் எழுப்புகிறார்; ஆனாலும் இந்தக் கேள்விக்குத் தான் எடுத்துச் சொன்ன கதைக்குள் விடைபோல ஒன்றை வைத்திருப்பதாக எனக்குப் படுகிறது.

சிதம்பரத்தை அறிமுகப்படுத்தும் போது, "சிதம்பரம் அழகான மீசையுடன் கம்பீரமாக விருப்பான். பேச்சில் சமர்த்தன். விஷயமில்லாமலேயே பேசுவான். அபிநயங்கள் மிகுந்திருக்கும். கைவிரல்கள் அங்குமிங்கும் சுழன்றாடி குரலுடன் ஒத்துழைக்கும்போது, கேட்பவர்கள் இவன் சொல்வது பெரிய விஷயம்தான் என்று முடிவு செய்வார்கள்" என்கிறார் கதைசொல்லி. இத்தகைய சாமர்த்தியம்தான் ஒரு வேலைக் காகத் தனியாக ஹோட்டல் முன் வந்து தங்கியவன், இன்று தனது தந்திரமான காய் நகர்த்தல் மூலமாக அந்த ஹோட்டலின் முதலாளியாகவே ஆகிவிட்டான்; மாயமில்லை; மந்திரமில்லை; சின்னதொரு காதல் தந்திரம். இது மற்றவர்களைப் பயமுறுத்துகிறது; எச்சரிக்கிறது; பயங்கரமானவன் எனக் கற்பனை பண்ண வைக்கிறது. கெட்டவனிடம் எட்டடித் தள்ளி நிற்கச் சொல்லுகிறது. அவன் வரவேற்பு நிகழ்ச்சிக்கான அழைப்பை ஏற்றுப் பரிசைச் சுமந்து வந்து கொடுத்துச் செல்வது கூட இத்தகைய எச்சரிக்கை உணர்வின் நல்லவிதமான வெளிப்பாடுதான். எனவே நல்லது - கெட்டது என்பவை எல்லாம் மனச்சுழல் - சமூகச்சுழல் சார்ந்த கற்பனைகள், புனைவுகள் தான்; இன்னும் சொல்லப் போனால் நமது மொழி நிகழ்த்தும் விளையாட்டுதான்; அந்தத் தீரா விளையாட்டின் பந்துகள் நாம். துள்ளித் திரிந்து அடங்குகிறோம்.

ஒரு சிறுகதைக்குள் இப்படியான தத்துவத் தேடல்களைப் பொதிந்து வைத்து விடும் நெறிப்பட்ட எழுத்துமுறையாக நீளுகிறது இவரது எழுத்துக்கள்.

ஈழத் தமிழருக்கு கருணாநிதி என்ன செய்தார்?

18

இந்திய அமைதிகாக்கும் படையின் இறுதிப்படையின் படைப் பிரிவு இலங்கை மண்ணிலிருந்து குறிப்பாக ஈழத்தமிழர் தாயகத்திலிருந்து முற்றாக விலகி, விலக்கி இந்திய கப்பற் படைக்குச் சொந்தமான கப்பலான ஐ.என்.எஸ். மகர் இல் 2,000 படையினருடன் ஏறிக் கொண்டபோது, இந்திய அமைதிகாக்கும் படைக்குத் தலைமை தாங்கிய லெப்.ஜெனரல். கல்கத், “பெருமிதத் துடன் வந்தோம், பெருமிதத்துடன் செல்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார். இரண்டரை ஆண்டுகள் ஈழ மண்ணை திறந்த வெளிச் சிறையாக, கொலைக்களமாக மாற்றியிருந்த அமைதிப்படை தனது அரசியல்-படை இலக்கை முடித்துக்கொண்டது பெருமைபடத் தக்கதாக இருந்தாலும், அது ஈழ மண்ணில் நடத்திய அக்கிரமங்கள் பெருமைப்படத் தக்கதா என்பதை இந்தியாவும், அதன் தலைமைத் தளபதியும் சற்றும் எண்ணிப் பார்த்திருக்கவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

ஏறக்குறைய ஒரு ஆக்கிரமிப்புப்படையாக, வல்லாதிக்கப் படையாக ஈழ மண்ணில் வலம் வந்த இந்திய அமைதிகாக்கும் படை, சிங்கள படையிடமிருந்து தமிழர்களைக் காக்கவென்று சொல்லி சிங்களப்படைகளுக்குச் சற்றும் குறைவில்லாமல் இன்னும் பல படிகள் மேலே சென்று தமிழர்களை அழித் தொழிக்கத் தயங்க வில்லை. எங்கள் கைகள் கட்டப்பட்டிருந்த நிலையிலேயே புலிகள் மீதான தாக்குதலை நடத்த வேண்டிய தாயிற்று என்று இந்திய அமைதிப்படை தெரிவித்ததைத்தான், மே 2009இல் தமிழர்கள் மீது பாரிய யுத்தமொன்றை நடத்தி தமிழர்களையும், போராளிகளையும் கொன்று குவித்தபோது ராஜபக்சே சொன்னார், ஒரு கையில் ஆயுதத் தையும், மறு கையில் அமைதியையும் கொண்டு சென்றோம் என்று.

இந்திய அமைதிப்படை இலகு ரக ஆயுதங்கள் முதல், கனரக ஆயுதங்கள் வரை பயன்படுத்தவே செய்தது. அதே போல யுத்தத் தடுப்புப் பிரதேசங்களில் வான்படை உதவியுடன் குண்டுகளை வீசவே செய்தது. மருத்துவமனைகள் தொடங்கிப் பொதுமக்கள் கூடுமிடங்கள் வரை அது கனரக ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தியது. தமிழர்கள் மீதான 2009 யுத்தத்தின் சகலவிதமான யுத்த நடவடிக்கைகளையும் சிங்களப் படைகள், இந்தியப்படைகளைப் பார்த்தே கற்றுக் கொண்டன என்றால் மிகையில்லை.

ஊடகங்களை வெளியேற்றிவிட்டு யுத்த நடவடிக்கைகளை

இந்தியப்படைகள், புலிகள் மோதலின் இறுதி ஆண்டுகளில் ஈழச்சிக்கலின் நடுவமாக கருணாநிதி இருந்தார். புலிகள், இலங்கை அரசு, கருணாநிதி இவர்களது ஒட்டு மொத்த விருப்பம் இந்தியப்படைகள் வெளியேற்றம் பற்றியதாகவே இருந்தது. எனவே புலிகளுடன் பேசுவதற்கும் அவர் களைப் புரிந்து கொள்வதன் வழி ஈழச் சிக்கலுக்கான, தீர்வாலோசனைகளை வழங்க, கருணாநிதி தனது பதவிக்காலத்தை பெரிதும் பயன்படுத்துபவராக இருந்தார். அதற்காக அவர் கொடுத்த விலை தமிழ்ச் சூழலில் ஆகப் பெரிய ஒன்றே.

மேற்கொள்ளுதல், எதுவித மான எச்சரிக்கையும் விடுக்காமல் விமானத் தாக்குதல்களை மேற்கொள்ளுதல், யுத்த வலயங்களை ஏற்படுத்தி பின்னர் தாக்குதல் என்று அது சிங்களப் படைகளுக்கு முன்னோடி யாகவே செயற்பட்டன.

இந்தியப் படைகளுக்கும், புலிகளுக்கு மான மோதல் 1986 அக்டோபர், 10 ஆம் திகதி தொடங்குகிறது. புலிகளை ஓர் அரசியல் தீர்வை எட்டவிடாமல் செய்யப்பட்ட அடுத்தடுத்த நடவடிக்கைகள் அவர்கள், இந்திய அமைதிப் படையிடம் கையளித்துவிட்டு பெரும்பகுதி ஆயுதங்களை தமது கழுக்க இடங்களிலிருந்து அவர்கள் எதிர்பார்த்தது போலவே மீள எடுத்துப் பயன்படுத்த வேண்டியவர்களா னார்கள்.

அக்டோபர் பத்தாம் திகதி அதிகாலையில், யாழ் ஈழமுரசு மற்றும் முரசொலி அலுவலகங்களுக்குள் நுழைந்த இந்திய அமைதிப்படையினர், அங்கிருந்த ஊழியர்களை சுற்றி வளைத்துக் கைது செய்து கொண்டு போனார்கள். பிறகு அந்த கட்டடங்களைக் குண்டு வீசித் தகர்த்தனர். இந்திய அமைதிப் படை நடவடிக்கைகளை கடுமையாக மதிப்புரைத்து வந்த அவ்வேடு மீது முதல் அமைதியுத்த நடவடிக்கைத் தொடங்கியது. இதனை யடுத்துப் புலிகள் அமைதிப்படை மீதுப் பாயத் தயாரானார்கள். முதல் தாக்குதலற்ற தாக்குதல் என்று எடுத்துக் கொண்டால், அதிகார பூர்வமான இரண்டாவது தாக்குதல் யாழ் கோட்டையிலிருந்து புறப்பட்டு வந்து ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்ட தாக்குதலையடுத்துப் புலிகள் அதற்கு தமது வரலாற்றுத் தாக்குதல்களிலிருந்து பதிலளித்தனர். இதற்கிடையே தெல்லிப்பளையிலும் அவ்வாறான மோதல்கள் சடங்கு பூர்வமாகத் தொடங்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன.

அமைதிப்படை என்பது ஓர் அரசியல் சொல் அதற்கான விளக்கத்தை படைத் தரப்பு இப்படித்தான் தர இயலும். எப்படி பசுமைப் புரட்சி, வீரிய விதைகள், வெண்மைப்புரட்சி போன்ற உழவு தொடர்பான அரசியல் சொற்கள் உருவாக்கப்படுகின்றனவோ அவ்வாறே அமைதிப் படை என்ற சமூக அரசியல் சொல் உருவாக்கப்படுகிறது. ஆக்கிரமிப்பு அல்லது வல்லாதிக்கம் என்ற சொற்களுக்குப் பின்னால் ஒளிந்து கொண்டிருக்கும் அமைதியற்ற சொற்கள் மிகவும் நவீனப்படுத்தப்பட்ட வகையில் பயன்படுத்தப்படுவதை அமைதிப்படையில் காணலாம். அமைதிக்கும் படைக்கும் உள்ள முரண் வேடிக்கையான நகை முரணாகும்.

யுத்தத்திற்கும், அமைதிக்கும் எப்படி தொடர்பு இருக்க முடியாதோ அவ்வாறே அமைதிப்படை என்பதற்கும் எதுவித பொருளுமிருப்பதில்லை. அமைதிசூலைவுப் படை என்று அதற்குள் மறை அரசியல் பொருள் இருப்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

இரசியாவிற்கு ஒரு அப்கானிசுதான் போல, அமெரிக்காவிற்கு ஒரு வியத்தாம் போல இந்தியாவிற்கு ஒரு இலங்கை என்று அரசியல் மதிப்புரைஞர்கள் குறிப்பிடுவது என்பது அதன் படைவகைப்பட்ட தோல்வியன்றி அரசியல் தோல்வி என்று சொல்லிவிட இயலாது. அமெரிக்கா ஆகட்டும், ரசியா ஆகட்டும் தமது அரசியல் நோக்கம் நிறைவேறிய பிறகே அவ்வம் மண்ணைவிட்டு கிளம்பிச் சென்றன. இந்தியாவும் தமது படைநடவடிக்கையை நிறுத்திக் கொண்டதேயன்றி அதன் அரசியல் நோக்கை எட்டவே செய்திருந்தது.

இலங்கையை தமது வல்லாதிக்கப் பிடிக்குள் இந்தியா கொண்டுவரவே செய்திருந்தது. இன்றைக்குப் பார்க்கப்போனால் இந்தியாவின் இலங்கை மீதான குறுக்கீடுகள் அந்நாட்டின் இரு தரப்பையுமே பலவீனப்படுத்தியதில் கணிசமான பங்கை கொண்டிருப்பதை அறிய முடியும்.

1986ஆம் ஆண்டு, இலங்கை அரசின் ஆபரேசன் லிபரேசன் தாக்குதலைக் கடுமையாகக் கண்டித்திருந்த இந்திய அரசு, பொது மக்கள் மீது ஷெல்தாக்குதல்களுக்கு கடுமையான வகையில் எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததுடன், தமிழ் பகுதிகளுக்குள் இலங்கை அரசின் வான் பகுதியை ஊடுருவி உணவு மற்றும் மருந்துப் பொதிகளை வீசிச் சென்றது. இலங்கை அரசின் படையணி வழியி லான தீர்வை இந்தியத் தூதுவரகம் கடுமையாக மதிப்புரைத்திருந்தது. ஆனால் அதே போன்ற தொரு ஷெல் தாக்குதல்களை இந்திய அமைதிப் படை செய்தபோது அது மவுனம் சாதிக்கவே செய்தது.

அன்புவழி, வெற்றிமாலை போன்ற அகில இந்திய வானொலி நிகழ்வுகளின் ஊடாக அது அமைதியையும், அன்பையும் ஈழத் தமிழர் நடுவில் தனக்கேயுரிய பாணியில் நிலைநாட்டத் தொடங்கியிருந்தது. ஆபரேசன் லிபரேசன் காலத்தில் எப்படி இலங்கை அரசின் ஈழ வானொலி அல்லது இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்ற பெயரிலான ஒலிபரப்புக்கள் செய்தனவோ அதையே இந்திய அரசு பின்பற்றியது. அமைதிப் படையின் நகை முரண் இந்த பெயர்களிலும் இருப்பதை அறியலாம்.

ஆக்கிரமிப்புப் படைகள், ஊடகங்களையும் ஓர் ஆயுதமாகக் கொண்டிருப்பதை இந்த வானொலி நிகழ்வுகளையும் அதன் தாக்கங் களின் வழி அறியக்கூடியதாக இருப்பதை மக்கள் அறிந்திருந்தனர்.

யாழ்குடாவை 4 நாட்களில் பிடித்தெடுப்பதாகச் சொன்ன அமைதிப்படைக்கு அந்நகரைக் கைப்பற்ற 24 நாட்கள் தேவைப்பட்டன. மக்களை வீடுகளுக்குள் முடக்கி வைத்துக் கொண்டு தேடுதல் வேட்டை என்ற பெயரில் கைது நடவடிக்கைகளிலும், படுகொலைகளிலும்

இறங்கியது.

பிரபாகரனை கைது செய்வது அல்லது சுட்டுக் கொல்வது என்ற இலக்குடன் அக்டோபர் 12 ஆம் திகதி இரவு யாழ். கொக்குவில் வீதி பிரம்படி ஒழுங்கையில் உள்ளடங்கிய யாழ். மருத்துவமனை வளாகத்தை, சேகர் குப்தா தலைமையிலான படைகள் சுற்றி வலைத்தன.

மெய்யாகவே பிரபாகரன் அங்கு இருக்கவே செய்தார். ஆனால் இந்தியப் படைகள் சுற்றி வளைத்துக் கைது செய்யக்கூடும் என்பதையும் கூடவே அறிந்திருக்கவும் செய்தார். எனவே உலங்கு வானூர்திகள் வழி மருத்துவமனை வளாகத்துக்குள் வந்து இறங்கிய இந்திய வீரர்களுக்கு அவர்கள் எதிர்பாக்காத வரவேற்புக் காத்திருந்தது. அதிரடிப் படை மற்றும் 13-வது சீக்கிய மெதுரகக் காலாட் படையைச் சேர்ந்த 30 வீரர்கள் அடங்கிய பிறிதொரு அணியும் தொடர்ந்து தரையிறக்கப் பட்டன.

அதிரடிப்படை பிரபாகரனை கைது செய்வதற்குத் துணையாக சீக்கிய அணி சுற்றி வளைப்பிற்காக இறங்க முயன்றது. ஆனால் இதை எதிர் பார்த்து மருத்துவக் கல்லூரி வளாகத்தில் அடர்ந்த மரங்களின் கீழ் காத்திருந்த புலிப் படையினர். வானூர்தியிலிருந்து இறங்க முயன்ற சீக்கிய அணியின் ஒவ்வொரு வீரரையும் தரையிறங்கும் முன்பாகவே சுட்டு வீழ்த்தினர். இதில் களமிரக்கப்பட்டவர்களில் 130 பேரில் ஒருவர் மட்டுமே உயிருடன் எஞ்சினார்.

உளவுத் தகவலை நம்பி களமிறக்கப்பட்ட இந்தியப் படைகளின் தேவையற்ற உயிரிழப்பு.

அதன் தலைவர் லெப்.ஜெனரல் அரிகரத்திங்கின் பொறுப்புக்கள் பறிக்கப்பட்டதாக சனவரி 1988 நடுவில் வந்த செய்திகள் கூறினாலும்..1987 செப்டம்பரில் அரிகரத் சிங்க், பிரபாகரனுடன் நடந்த சந்திப்பின் போது பிரபாகரனை சுட்டுக் கொல்லும்படி கட்டளையிட்ட தீட்சித்தின் உத்தரவை மறுத்ததே காரணம் என்று கூறப்பட்டது. "ஒருமுறை தீட்சித் என்னிடம், பிரபாகரனைச் சுடு, மாத்தையாவைச் சுடு என்றார். நான் முடியாது என்றேன். பிரபாகரனைக் கொலை செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கட்டளையாகப் பிறப்பித்தார் தீட்சித். ஒரு முறை இரவு 12 மணிக்கு தீட்சித் வேறொரு அலுவல் தொடர்பாகச் சந்தித்தபோது, அவர்களைச் சுடுங்கள் என்றார். மேலும் "ஜெனரல், இது என் கட்டளை என்றார்." உங்கள் கட்டளைகளை நான் ஏற்கவில்லை. வெள்ளைக் கொடியுடன் சமாதானம் பேசும் போது சுட்டுக் கொள்வது நியாயமில்லை" என்று உறுதியுடன் கூறி விட்டேன். அரிகரத்திங். www.readiff.com

இந்திய அரசு படைகளை நகர்த்தும் பயன்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் குறித்து தனது சிறிலங்காவில் குறுக்கீடு நூலிலும், தனது நேர்காணல்களிலும் விரிவாகக் குறிப்பிட்டார். குறிப்பாக புலிகளிடம் ஆயுதங்களைப் பறித்துக் கொண்டே மறுபக்கத்தில் கழுக்கமாக ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப் அமைப்புக்கு ஆயுதங்கள் வழங்கப்பட்டதையும் இது பற்றி தலைமைத் தளபதி ஜெனரல் சுந்தர்ஜி இடம் கேட்டபோது அதற்கு அவர் பதிலளிக்கவில்லை என்பதையும் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

யுத்தத்தின் தொடக்க. நிலையிலேயே இந்தியப் படைகள் பெரும் அதிர்ச்சியைச் சந்திக்க வேண்டியவர்களானார்கள். இவ்வாறான தோல்வியை சந்திக்கும் போதெல்லாம் சிங்களப் படைகள் போன்றே இந்தியப் படைகளும், பெரும் சிற்றத்ததுடன் பொதுமக்கள் வதியுமிடங்களில் புகுந்து துவக்குச்சூட்டில் ஈடுபட்டனர்.

கூர்க்கா கொமோண்டோக்கள், பொது மக்கள் 40,000 ஏதிலிகள் நிறைந்த நல்லூர் சுந்தசாமிக்கோவிலை 1987 அக்டோபர்-24 ஆம் திகதி அதிகாலை சுற்றி வளைத்தனர் இது குறித்து இந்தியப் படைத்தரப்பு இதழான சைனிக் சமாச்சார் எழுதுகிறது. தப்பிக்க வழியற்ற திவிரவாதிகள் வேறுவழியின்றி இக்கோவிலில் சரணடைந்திருந்த ஏராளமான அகதிகளுடன் கலந்துவிட்டனர். ஆனால் 5/1 கூர்க்கா துப்பாக்கி யாளர்கள் இதனால் ஏமாறவில்லை. அடுத்த சில நாட்களில் தீவிரமாக தேடி ஆராய்ந்து 24 தீவிரவாதிகளைக் கைது செய்தனர். வியப்பூட்டும் இந்த நடவடிக்கையின் போது நல் வாய்ப்பின்மையாக விடுதலைப்புலிகளின் தலைவன் பிரபாகரன் இப்படையினர் வருவதற்கு சில மணி நேரம் முன்பாக இவ்விடத்தைவிட்டுத் தப்பியோடி விட்டான். (சைனிக்சமாச்சார் தமிழ், திசம்பர்-31 1989)

ஆனால் அதே நாளன்று கொக்குவில் பிரதான வீதியிலுள்ள இந்துக் கல்லூரியில் தஞ்சமடைந்திருந்த பொதுமக்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. இதில் யாழ். கல்வியற் பீடத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் உட்பட 40 பேர் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இது குறித்து அமைதிப்படை எதுவித விளக்கமும் அளித்திருக்க வில்லை என்பது புரிந்து கொள்ளக்கூடியதே.

பிரபாகரனின் பிறப்பிடமான வல்வெட்டித்துறையில் இந்திய அமைதிப்படை நடத்திய தாக்குதல் அதன் கையாளாகாத தனத்திற்கும் வெறிச் செயலுக்கும் ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும் வியத்தநாமின் 'மைலாய்' படுகொலைக்கு நிகராக வைத்துப் பேசப்படும் அந்த படுகொலைகளைத்தான் அன்புவழி என்று அகில இந்திய வானொலி புதிய பொருளைத் தனது ஒலிபரப்பில் செய்து கொண்டிருந்து போலும். ஊர் மக்களை ஓரிடமாக நிறுத்தி கைகள் கட்டப்பட்ட நிலையில் பலரும் சுட்டுக் கொல்ல பட்டதைக் கண்டு உலகம் அதிர்ச்சி அடைந்திருந்தது.

1987 அக்டோபர் 21 ஆம் திகதி இந்தியப் படைகள் யாழ் நகரை பிடித்தெடுக்கும் நோக்கில், விமானப்படை மற்றும், பீரங்கிப்படையுடன் முன்னேறிச் சென்று யாழ். மருத்துவமனை மீது எரிகணை வீச்சை நடத்தியது. போராளிகள் சிகிச்சை பெறுவதாக காரணங்களைக் கூறிக் கொண்டு அது காயமுற்ற பொது மக்களை

கொன்றதுடன், மருத்துவ சிகிச்சையை தடுக்கும் விதமாக கடும் தாக்குதலை நடத்திய துடன் பிற்பகல் 4.30 மணிக்கு உள் நுழைந்தப் படையினர், அங்கே ஒளிக்கதிர் பிரிவுக்குள் எரிகணை வீச்சிலிருந்து பாதுகாப்பிற்காக புகுந்திருந்த நோயாளிகள், தாதிகள், மருத்துவர்கள் ஊழியர்கள் கண்ணில் பட்ட யாதொரு வரையும் சுட்டுக் கொன்றனர். 21, 22 இரண்டு நாட்களிலுமாக கடமையிலிருந்த மருத்துவர், ஊழியர் 21 பேர், நோயாளிகள் 47 பேருமாக மொத்தமாக 68 பேர் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.

"21 ஆம் திகதி மாலை வைத்தியசாலைக்குள் வந்த இந்திய அமைதிப்படையினர், மறுநாள் 10. மணிவரை முற்றுகைத் தாக்குதல் நடத்தினர். தாக்குதலில் காயமுற்றவர்கள் சத்தமிட்டபோது அவர்கள் மீது கையெறி குண்டுகளை வீசிக் கொன்றனர். பிறகு துவக் காலும் சுட்டனர். மறுநாள் நிகழ்விடத்திற்கு வந்த. வைத்தியர் சிவபாத சுந்தரமும், அவருடன் வந்த இரண்டு தாதியரும் இந்தியப்படையினரிடம் கதைத்து எஞ்சியிருக்கும் மக்களைக் காப்பாற்ற முயன்றனர். ஆனால் படையினர் ஓடிச் சென்று துவக்குகளை எடுத்து வைத்தியரையும், கூடச் சென்றவரையும் சுட்டுக் கொன்றார்கள். உயிரிழந்த அனைவரது உடல்களையும் வைத்தியசாலையின் பின் வாசற்பக்கமுள்ள பிணவறைக்கு எடுத்துச் சென்று இந்தியப்படையினர் எரியூட்டிச் சென்றனர்!" இது நேரில் பார்த்த ஒருவரின் அனுபவமாகும்.

1989 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட்டு 2 ஆம் திகதி வடமராட்சி ஊரிக்காடு இந்திய அமைதிப்படை முகாமிலிருந்தும், பொலிகண்டி முகாமி லிருந்தும் அமைதிப்படைத் தளபதி சங்கர் பிரசாத் தலைமையில், கப்டன் மேனோன், கப்டன் பசூர் இவர்கள் கட்டளைக்கு இணங்க, சீக்கியப் படையணி மற்றும் கூர்க்காப் படையணி குழுவினர் கறுப்புப்பூணைகள் சகிதம், ஊரடங்கு சட்டத்தினை அறிவித்துவிட்டு, மக்கள் குடியிருப்பிற்குள் முன்னேறிச் சென்று, படுகொலையில் ஈடுபட்டனர். வீடு வீடாகச் சென்று உறவினர் முன்னிலையில் சுட்டுக் கொன்றது போதாதென்று இளைஞர்களையும், யுவதிகளையும் கைது செய்து பொது வெளிக்கு இழுத்து வந்து சுட்டும், வெட்டியும் கொன்றனர். பலரை எரித்து சடலங்களை விட்டுச் சென்றனர். பலநூறுக்கு மேற்பட்ட கடைகள், வீடுகள் எரியூட்டப்பட்டன. ஆலயங்களில் தங்கியிருந்தவர்கள் கொல்லப்பட்டதுடன், இந்துக் கோவில்கள் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன.

15 மணமான பெண்கள் உட்பட 50க்கும் அதிகமான பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்கு ஆளானார்கள். அன்றைய தாக்குதலில் 66 அப்பாவி பொதுமக்களை இந்தியப்படையினர் கொன்றிருந்தனர். 'இந்தியாவின் மைலாய்' என்று

இந்திகழ்வினை ஈழ ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இந்தியப்படைகள் பாலியல் வல்லுறவில் ஈடுபடவேயில்லை என்று மறுக்கும் அரசியல் இந்தியாவிலும், தமிழகத்திலும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இந்திய அமைதிப்படையின் செயல்களை மதிப்புரைப்பவர்கள் தேசத்துரோகிகள் என்று காங்கிரசு அரசும், கட்சியும் அது குறித்த குற்றசாட்டுகளை, மலினப்படுத்தின.

நவம்பர் 1986 திங்களில் இந்திய அமைதிப் படை தமது போர் உத்தியில், உலகின் ஆக்கிரமிப்பு பகுதிகளில் களமிருக்கும் வல்லுறவுப் படைகளைப் போல ஈழ நிலத்தில் அவ்வாறான செயல்களை நிகழ்த்தத் தொடங்கியதுடன் அவற்றை மறுக்கவும், நீதிப்படுத்தவும் தொடங்கியிருந்தது. குறிப்பாக, ஆபரேசன் லிபரேசனுக்குப் பிறகு ஏதிலி முகாமிலிருந்து நவம்பர், திசம்பரில் தங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்த பெண்களே இவ்வாறான பாலியல் வல்லுறவை எதிர் கொள்பவர்களாக இருந்தனர். இந்தியப் படைகளிடம் பாலியல் வல்லுறவை எதிர் கொண்ட தமிழ் சமூகம் முன்னெப்போதையும் விட கடும் நெருக்கடிகளைச் சந்தித்தது.

தமிழ் சமூகம் என்று சொல்லும்போது அதன் மரபார்ந்த ஆண்மையவாதப் பார்வையிலிருந்து பாலியல் வல்லுறவை அணுகும் போக்கானது தமிழ் பெண்களை கடும் நெருக்கடியில் தள்ளுவதாக இருந்தது. குடும்பத்திலும், அதற்கு வெளியிலும் ஆண்களையும், சகப் பெண்களையும் எதிர்கொள்வதில் கடும் சவாலும் நெருக்கடியும் பெண்களுக்கு எழுந்தன. ஏற்கனவே விடுதலை இயக்கங்களில் இணைந்த பெண்களை சீரணிக்கவே தமிழ் சமூகத்திற்கு வெகுநாளெடுத்தது.

யுத்த நெருக்கடி மற்றும் இயக்கங்களில் இணைந்ததன் காரணமாக நெருக்கடிகளுக்கு ஆளாகியிருந்த ஆண்கள் வாழிடங்களை விட்டும், தமது குடும்பங்களைவிட்டும் வெளி யேறியிருந்தனர் அல்லது வெளியேற்றப்பட்டிருந்தனர். இந்த நிலையில் வீடுகளில் தனித்திருந்த பெண் சமூகம் வல்லுறவுப் படைகளை, சந்திக்க வேண்டி வந்தது.

நவம்பர்-12 ஆம் திகதி காலை 8 மணி யளவில் மூன்று இந்திய படையினர் எங்களுடைய வீட்டுக்கு வந்தார்கள், அப்போது எனது அம்மா சமயலறையில் இருந்தாள். நானும் என்னுடைய மகளுமே அவர்களைப் பார்த்தோம், 'செக்கிங்' என்று மட்டுமே சொல்லிவிட்டு எனது மகளை ஒரு அறைக்குள் தள்ளினார்கள். நான் அவளைப் பற்றி இழுத்துக் கொண்டு சுத்தினேன். அம்மா அம்மா தேடுகிறார்கள் என்று கத்தினேன். உடனே எங்கள் வீட்டிற்கு அருகிலிருந்த காவல் நிலையிலிருந்த படை வீரர்கள் வீட்டிற்குள் ஓடிவர ஆரம்பித்தார்கள். எனது வீட்டிற்குள் இருந்த படைவீரர்கள் அவர்களிடம் தாங்கள் சோதனையிட மட்டுமே வந்திருப்பதாகவும் உடனே போய்

விடுவோம் என்றும் சொன்னார்கள். எனது தங்கச்சங்கிலியை அவர்கள் திருடிக்கொண்டு போய் விட்டார்கள். நாங்கள் பயந்து போயிருந்தோம். பிறகு எனது மகளைப் பெட்டி போன்ற வீட்டின் பின்பக்கத்தில் இருந்த சிறு அறையில் ஒளித்து வைத்துக் கொண்டேன். 9.30 மணி அளவில் அதே மூன்று படை வீரர்கள் மீண்டும் வருவதைக் கண்டேன். இப்போது அவர்கள் இராணுவக் காவல் நிலையை நோக்கி வீட்டின் முன்வாசல் வழியாக வராமல் காலியாக இருந்த இன்னொரு வீட்டிற்குடாக வீடுகளுக்கிடையே இருந்த தடுப்புச்சுவர்களைத் தாண்டி வந்தனர். பிறகு அவர்கள் எனது பெற்றோரை ஒரு அறைக்குள் தள்ளிப் பூட்டினார்கள் என்னை ஒரு அறைக்குள் தள்ளிக் கொண்டு போய் துப்பாக்கி முனையில் ஒருவர் பின் ஒருவராக அந்த மூன்று பேரும் என் மீது பாலியல் வன்முறையினை மேற்கொண்டனர்.

நான் கூச்சல் போடவில்லை. கூச்சல் போட்டு அதனால் என் பெற்றோரைச் சுட்டு விட்டால் என்ன செய்வது? அந்தக் குழி விழுந்த கண்களை என்னால் இப்போதும் நினைவுக்கு கொண்டுவர முடிந்தது. என்னால் அதற்கு மேல் எப்படி அதைத் தாங்குவதென்று தெரியவில்லை.

முதல் நாளே நான் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு, எனது கிராமத்தை விட்டுப் போய் விட்டேன். பயங்கரக் கனவுகள் அடிக்கடி தோன்ற ஆரம்பித்தன. அவர்களுடைய முகங்கள் அடிக்கடி தோன்றின. அவர்களுடைய குரல்கள் அடிக்கடி கேட்பது போலத் தோன்றியது. எனது மகளைக் கூட்டிக் கொண்டு நான் பிறகு வெளிநாடு போய் விட்டேன். ஒரு மனவியலாளரைக்கூடச் சென்று சந்தித்தேன். அவர் முழுக்க ஒரு அந்நியராக இருந்ததால் அவரிடம் என்னால் எல்லாவற்றையும் கதைக்க முடிந்தது. அவர் எனக்கு மருந்துகள் தந்தார். அவை ஓரளவிற்கு என்னைச் சாந்தப் படுத்தினாலும் என்னுடைய மனநிலைப் பாதிப்பை அது முற்றாக நீக்கிவிடவில்லை. என் நிலைமையோ இன்னும் மோசமாகிக் கொண்டே போகிறது. என் மகளையாவது என்னால் காப்பாற்ற முடிந்ததே புண்ணியம்! (பக்-536, 537 முறிந்த பணை)

இந்தியப் படைகளின் இந்த பாலியல் அத்து மீறல் தொடர்பான எளிய மக்களின் அனுபவங்கள் பல முறிந்த பணை நூலில் இருக்கின்றன. பாதிக்கப்பட்ட பெண்களை நேர் கண்டு மருத்துவரும் சமூக செயற்பாட்டாளருமான ராஜனி திரானகம எழுதியுள்ளார். இந்திய அமைதிப்படையை, புலிகளை கடுமையாக மதிப்புரைத்து அவர் பங்கேற்று எழுதிய முறிந்த பணை. அதன் தீவிர மதிப்புரை காரணமாகவே ராஜனி கொல்லப்பட்டிருந்தார் என்பது முக்கியமானது.

இந்திய அமைதிப்படைத் தாக்குதல் நடவடிக்கை குறித்து இந்தியப் பத்திரிகைகளில்

பரவலாக செய்திகள் வரத்தொடங்கின. விடுதலைப் புலி இயக்கத்தினருக்கு அடைக்கலம் கொடுத்த தெல்லாம் பழங்கதையாகப் போய் ராஜீவ் ஜெயவர்த்தன அவசர ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டவுடன் எல்லாம் தலைகீழாக மாறியது. அமைதிப்படையாக ஈழம் சென்ற நமது ராணுவம் விடுதலைப் புலிகளுடன் பெரிய அளவில் யுத்தம் நடத்த வேண்டியதாயிற்று. இப்படி நிலைமைத் தலைகீழாக மாறியது எந்தவகையில் பார்த்தாலும் நமக்கு ஏற்பட்ட ஒரு ராஜதந்திரத் தோல்வியே.

விடுதலைப்புலிகள் ஒடுக்கப்பட்டுவிட்டதாக இந்திய அரசு என்னதான் மார்தட்டிக் கொண்டாலும், ஈழ மக்களிடையே அவர்களது செல்வாக்கு சரிந்துவிட்டதாகத் தெரியவில்லை. புலிகள் தவறு செய்திருந்தாலும், அவர்கள் தங்கள் மண்ணின் மைந்தர்கள் என்கிற உணர்வு இல்லாமலிருக்குமா? இப்படியாக ஓராண்டாக என்ன முயன்றும் இந்திய அரசு ஈழ மக்களைப் புலிகளுக்கு எதிராகத் திருப்பிவிட முடியவில்லை என்பது நமது ராஜதந்திரத்துக்கு ஏற்பட்ட இரண்டாவது தோல்வியே!-இன்னும் எத்தனை தோல்விகள் (ஆனந்த விகடன் தலையங்கம்).

இந்தியப்படைகள் ஈழ மண்ணிலிருந்து வெளியேற்றப்பட வேண்டிய அவசியம் குறித்து இலங்கையில் அதிபர் பிரேமதாசவும், இந்தியப் பிரதமர் வி.பி.சிங்கும் பேச்சு நடத்தியதன் விளைவாக கருணாநிதி புலிப் பிரதிகளைச் சந்திக்க விருப்பம் தெரிவித்திருந்தார். இதற்காக புலிகளின் கழுக்கப் பிரதிநிதிகளுடன் தொடர் பாடல் ஒன்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அதற்குச் சற்று பிறகாக முதல்வர் கருணாநிதி, இந்திய அமைதிப் படை குறித்து மதிப்புரைத்தும், புலிகளின் நிலைப் பாட்டை நீதிப்படுத்தியும் செவ்வியளித்திருந்தார்.

இந்திய அமைதிப்படை வெளியேறிவிட்ட பிறகு இலங்கையின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும் என்று நினைக்கிறீர்கள்?

எதையும் உறுதியாகச் சொல்லும் நிலையில் நான் இல்லை. நடந்த சம்பவங்களில் இருந்து சனாதிபதி பிரேமதாச ஏதாவது படிப்பினை கற்றுக் கொண்டு இருப்பாரானால் தமிழர்களோடு நட்புக் கொள்ளக்கூடிய எந்த வாய்ப்பையும் தவற விடக்கூடாது. அதே நேரத்தில் விடுதலைப் புலிகள் சனநாயகப் பாதைக்குத் திரும்பியிருக்கிறார்கள் என்பதே வரலாறு படைக்கும் நிகழ்ச்சி. சனாதிபதி பிரேமதாசவிற்கும் விடுதலைப்புலிகளுக்குமிடையே இனிமேல் பிளவு ஏற்படாது என்றே நம்புகிறேன்.

விடுதலைப்புலிகள் என்ற ராணுவ அமைப்பால் அவர்கள் கேட்கும் தனிநாட்டை சனநாயக ரீதியில் ஆள முடியுமா?

அமைதிப்படை அங்கே செல்வதற்கு முன்னால் தமிழ்ப்பகுதிகளின் மொத்த நிர்வாகமும் விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில்தான்

இருந்தது. அமைதிப்படை விலகியதற்குப் பிறகு அது மறுபடியும் அவர்கள் கையில் வந்திருக்கிறது. அவர்கள் கேட்கும் ஈழம் கிடைக்குமா இல்லையா என்பது வேறு விடயம் விடுதலைப் புலிகள் சனநாயகப்பாதையை ஏற்றுக்கொள்வ தாக அறிவித்திருக்கிறார்கள் மக்களும் அவர் களை ஆதரிக்கிறார்கள் வேறு என்ன வேண்டும்?

அமைதிப்படைத் திரும்பிவந்த போது நீங்கள் ஏன் அதை வரவேற்கச் செல்லவில்லை என்பது பற்றி வெளியிடையாகப் பேசியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் வரவேற்பில் கலந்து கொண்டபிறகு உங்கள் கருத்தை வெளியிட்டு இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று நீங்கள் நினைக்க வில்லையா?

யாரையும் தர்மசங்கடத்திற்கு ஆளாக்க வேண்டாம் என்ற எண்ணத்திலேயே நான் வரவேற்பில் கலந்து கொள்ளவில்லை. எங்கள் கருத்து என்ன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அமைதிப்படை தமிழர்களைக் கால்வதற்காகப் பயன்படத் துவங்கியதிலிருந்தே அது தேச நலனுக்காக நடத்தப்படும் யுத்தம் இல்லை என்பதையும், இது இந்தியாவிற்கு ஒரு வியத்தநாம் என்றும் நான் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். இதே கருத்தை நமது எம்.பிக்கள் பாராளுமன்றத்தில் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நமது இராணுவ வீரர்கள் மக்களைக் காப்பதற்காகச் சென்றார்கள். அந்த மக்களிடையே 5,000 பேரைக் கொன்று, இலங்கையின் வடகிழக்குப் பகுதிகளில் பெரும்பகுதியை இடித்துப் பாழ்ப்படுத்தினார்கள் இவற்றில் ஈடுபடும் போது 1,800 வீரர்கள் உயிரிழந்தார்கள் என்பதையெல்லாம் கேள்விப்பட்டபோது இதயத்தை முறுக்கிப் பிழிவது போல் இருந்தது. ராணுவத்தை மதிப்பது என்பது ஒன்று. நான் ராணுவத்தை மதிக்கிறேன். ஆனால், சொல்வதற்குக் கசப்பான அதேசமயம் உண்மைக்குப் புறம்பானதென்று நிராகரிக்க முடியாத விடயங்களை மறந்து நாம் அவர்களைத் தொழத் தொடங்குவோமானால், அது சனநாயகத்திற்கு நல்லதல்ல. நாஜிகளின் ஜெர்மனியில்தான் அதுபோல் நடக்கும். (இந்தியா டுடே தமிழ், ஏப்ரல்-21- மே-5, 1990)

இந்தியப்படைகள், புலிகள் மோதலின் இறுதி ஆண்டுகளில் ஈழச்சிக்கலின் நடுவமாக கருணாநிதி இருந்தார். புலிகள், இலங்கை அரசு, கருணாநிதி இவர்களது ஒட்டு மொத்த விருப்பம் இந்தியப்படைகள் வெளியேற்றம் பற்றியதாகவே இருந்தது.

எனவே புலிகளுடன் பேசுவதற்கும் அவர்களைப் புரிந்து கொள்வதன் வழி ஈழச் சிக்கலுக்கான, தீர்வாலோசனைகளை வழங்க, கருணாநிதி தனது பதவிக்காலத்தை பெரிதும் பயன்படுத்துபவராக இருந்தார். அதற்காக அவர் கொடுத்த விலை தமிழ்ச் சூழலில் ஆகப் பெரிய ஒன்றே.

(நிறைந்தது)

கிட

எண்பதுகளின் தொடக்கத்தில் இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து பிரான்சில் புகலிடமாகிய ஓர் ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளர். பத்திரிகையாளர் கவிஞர் ஓவியர் பிரஞ்சு மொழி ஆற்றலாளர் எனப் பன்முகத்திறனுடையவர். இவர் இலங்கையில் ஒரு பத்திரிகையாளராக இருந்த அனுபவமும் பிரான்சில் புகலிட வாழ்வில் பெற்ற பிரஞ்சுப் புலமையும் இவரது வாழ்வோடு இணைந்த கவித்துவமும் ஓவியக் கலை ஆர்வமும் இவரது படைப்புகள் புதிய உறவாடலை வாசகர்களிடம் எடுத்துச் செல்லும். பேசாப் பொருளைப் இலாவகமாகப் பேசும். இவரது படைப்புகள் பல இதழ்கள் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. நூல்களாகவும் தமிழ் மற்றும் பிரஞ்சு மொழிகளில் வெளிவந்துவதுள்ளன. கிபி அரவிந்தன் தொகுத்து வெளியிட்ட 'பாரீஸ் கதைகள்' தொகுப்பிலும் இவரது கதையொன்று இடம்பெற்றிருந்தது. காக்கையில் இடம்பெறும் இவரது முதலாவது சிறுகதை 'கிட' 2020 'கொரோனா' தாக்கத்தில் சுருண்டு போய் பாரீசு மாபெரும் நகரின் இரவு பகல் எனத் தொடரும் அத்த பரபரப்பு வாழ்வு முற்றிலும் முடங்கிக் கிடக்கிறது. பாரீஸ் கனவுக் கலைநகரில் சாதாரணமாகக் காணக் கிடைக்காத முகங்கள் பரவலாக வெளிப்படும். இவற்றில் அத்த தனிமனித வரம்பற்ற காம போதை வேட்கையாளர்களும் அடங்குவர். இவர்கள் தமக்குள் கட்டற்ற போதையிலும் முறைசாராக் காமக் கலவியிலும் மூழ்கியவர்களாகவே பயணிப்பர். இவர்கள் அவர்களது வீடுகளில் வசித்தவாறு தமது வருமானத்திற்கான பணிகளையும் செய்வார்கள். பொதுப் பார்வையில் இவர்களை வேறுபடுத்திக் காண முடியாது. தனது கூர்மதியால் மனத்திரையில் படமாக்கிய கலாமோகன் இவர்களது வாழ்வுத் தடத்தை ஒரு கீலமாக 'கிட' சிறுகதையில் எழுத்துச் சித்திரமாக்கி யிருக்கிறார். தற்போது முடங்கிக் கிடக்கும் பாரீஸ் பெருநகரில் இந்த 'கிட' வாழ்வும் ஒடுக்கப்பட்டே இருக்கும் என்பது ஒரு முரண்கதைதான்.

“பியர் போத்தல்களை வாங்கி வா!” என அவள் முன் கத்தினேன். அவளது முகத்தில் இப்போதும் இரத்தம் காய்ந்துள்ளது... எனது முகத்திலும் அது காய்வதும் வற்றுவதும் தொடர்கதை... அவளது தொடர்கதையைப் போல. மீண்டும் நான் அவளது முகத்தில் அடித்தேன். எனது முகத்திலும் அடித்தாள்.

“காசு?”

காசில்லாமல் எப்படி பியர் வாங்குவது?

“கேள்!” என மீண்டும் பலமாகக் கத்தி, அந்தத் தெரு வாங்கின் கீழ் எனது விழிகளைத் தேடிச் கொண்டு உள்ளேன்.

“பசிக்கின்றது...” அவள் கைகளை நீட்டுகின்றாள் என்பது மக்கராக எனக்குத் தெரிகின்றது.

நான் தூங்குகின்றேன்.

இரவு. எனது வாங்கிலின் கீழ் சில புத்தகங்கள். வாசிப்பதில் என்ன உள்ளதாம்? நான் முன்பு வாசித்தேனா? புத்தகங்களைத் தூக்கி எறிகின்றேன். ஆம்! எறிவது எனக்குப் பழக்கமானது.

“எழு!”

“ஏன்?”

“ஏன் புத்தகத்தை எறிந்தாய்?”

“நான் எறிவதில் தப்பு உள்ளதா?”

“எனது நாயின் முகத்தில் விழுந்து...”

“ஏன் உங்களது முகத்தில் விழவில்லை?”

அவளது கரம் எனது முகத்தை அக்கிரமமாக முத்தமிட்டது. எனது முகத்தின் இரத்தத் துளிகள் தூசி படிந்த வீதி ஓரத்தைத் துடைத்தன. ஆம்! பல தடவைகளில் இவை. அடித்தல், ஒரு கலாசாரமாகவே எமக்குள். சமயங்கள் அடிக்கவில்லையா? தத்துவங்கள் அடிக்கவில்லையா? அரசியல்கள் அடிக்கவில்லையா? இனங்கள் அடிக்கவில்லையா? மிருகங்கள் அடிக்கவில்லையா? அட! நாம் ஓர் அடித்தல் உலகில்.

என்னிடம் பெண் இல்லை. பெண்கள் உள்ளனர். இந்தப் பெண்கள் எனது பெண்கள் இல்லை. இவர்கள் வேறு ஆண்களின் பெண்களாகவும் இருப்பார்கள். தவறு எதிலும் இல்லை என்கின்றது எனது வெறித்த மூளை.

சில தினங்களின் முன்னர் நான் ஓர் வெள்ளைக் கிழவியின் தொடையத் தட்டினேன்.

“நன்றி! நீ அழகியவன்...”

“சில பியர்களை வாங்கி வா!..”

“எனது வீடு வா! யாவும் குடிக்கலாம்...”

அவளது தொடையை தடவியபடி அவள் வீட்டுக்குப் போனேன்.

உள்ளே நுழைந்தோம்.

அவள் என்னை நிர்வாணமாக்கினாள்.

“பியர்!”

“கிட... அதன் பின்பே...”

அவளது சிறிய வெள்ளை முலைகள் களைத்துப் போய் இருந்தன. சுவைத்தேன். அவள் கொஞ்சம் கத்தினாள்... பின்பு கிடந்தேன்... சுவையாக இருந்ததா? கிடந்தேன். கிடத்தலில் என்ன உள்ளதாம்? கிடந்தேன். நிறைய பியர் போத்தல்கள் காலியாகின. அவள் வேறு போத்தல்களை எடுத்து மேசையில் வைத்தாள். அந்த மேசையில் நான் துப்பினேன். பின்பு அவள் என் மீது. மீண்டும் கத்தினாள். அவளது வெள்ளை மயிரை ஆவேசத்தில் இழுத்தேன். மீண்டும் கத்தினாள். அவளை நான்கு கால்களில் நிற்க வைத்தேன். பின் நான் இரு காலில். அட! செக்ஸ் என்பது எதுவாம்?

நான் வெளியே போகுமுன் அவள் ஓர் பிளாஸ்ட்டிக் பையில் நிறைய பியர்களை எனக்குத் தந்தாள். “நன்றி” சொல்லாமல் வெளியேறினேன். சரி! அவளது பெயரும் எனக்குத் தெரியாது. தெரிவதில் விருப்பம் இல்லை.

பியரைக் குடித்துக் கொண்டும் புகைத்துக் கொண்டும் நொண்டிபோல நடந்துகொண்டிருந்த என்னை இரு சிறுவர்கள் அடித்தனர். முகம் இரத்தமாகியது.

“கிழவன் புகைப்பது எது?” ஒரு சிறுவன்.

“அவன் கிழவனா? இளையவன்...” எனச் சொல்லிய மற்றவனின் உடல் வளைந்தது.

“அவன் புகைப்பது சிகரெட் அல்ல...”

“உனக்கு அவன் எதனைப் புகைப்பது என்று தெரியும்.. ஏன் கேட்டாய்?”

“நானும் புகைக்க வேண்டும்...”

“போய் அப்துல்லுடன் கிட...”

“நீயும் கிடக்கவில்லையா?”

“இப்போது நான் அவனுடன் இல்லை...”

“அவன் விற்குமாறு தந்த போதை வஸ்துகளை ஏன் களவெடுக்கப்பட்டதாகச் சொன்னாய்?”

“களவில்லை... நானும் இசாபேலும் புகைத்துவிட்டோம்...”

“ஆ! அப்படியா? இப்போது அவன் இசாபேலுடன்...”

“அவள் எனது மனைவியல்ல... அவள், அவள்தான்... கிடப்பதற்கான அவள்... ருசியான வள்... விடிய விடியக் கத்துவாள்... காலையில் எனது வீட்டின் அருகில் இருப்போரை எழுப்புவது அவளது கத்தல்களே...”

இருவரும் எனக்கு முன் அடிபட்டனர். ஒருவன் கீழே விழுந்தான். முகங்களில் இரத்தங்கள் வழிந்தன. பின்பு என்னிடம் இருந்த கட்டையைப் (போதை வஸ்து) பறித்து தாம் பத்தியபடி ஆடி ஆடி நடந்தனர்.

நான் ஓர் ஆபிரிக்கன் ஒருவனுடன் சில மாதங்களின் முன் கிடந்தேன். ஓர் அறையில் அல்ல. வீதிக் கரையில். பகலில் அல்ல. மாலையில்.

அன்றைய தினம் ஒரு கடையின் முன் ஒரு சாப்பாடு வாங்கும் பாய்க் (bag) கிடந்தது. மிகவும் ரகசியமாக இழுத்து வேறு வீதிக்குள் அதனைக் கொண்டு வந்தேன். அந்தப் பாய்க்கினுள் எனக்கு விருப்பமானவைகள் இருந்தன.

நிறைய பியர்கள், இரு போத்தல் விஸ்கி, வைன் போத்தல்கள், சமைக்கப்பட்ட சாப்பாடுகள்... மேலும் பல சாப்பாட்டுப் பொருள்கள். முதலில் விஸ்கியில்தான் தொடங்கினேன். 15 நிமிடங்களில் ஒரு போத்தல் எனக்குள் போயிற்று. அந்தக் காலையில் என்முன் சென்ற எல்லோருக்கும் வணக்கம் என்பதைப் பல மொழிகளில் சொன்னேன். ஆம்! வாகனங்களுக்கும்... சயிக்கிற்களுக்கும்... சில பூனைகளுக்கும், நாய்களுக்கும்... பலர் எனக்கு கொஞ்ச ஈரோக்களைத் தந்தனர். அந்தத் தினத்தில் நான் பல இடங்களில் கிடந்தேன்.

நான் ஒரு பஸ் தரிப்பின் வாங்கிலில் தூங்கியபோது எவரும் என்னைக் கடிக்கவும் இல்லை அடிக்கவும் இல்லை. விஸ்கி முடிந்து நான் வைனை எனக்குள் விட்டேன். சமைக்கப்பட்ட கோழிக் கறியைச் சிரமத்துடன் பெட்டியில் இருந்து எடுத்தது எனது கை. நிரம்பியது வயிறு.

உண்மையே நான் நினைவுகளில் வாழ்பவன் அல்லன். பல நினைவுகளை விழுங்கினால் நாம் எப்படி வாழ்வோம்? அழிவின் சிசுவாகவே. கேள்விகளையும் நான் அதிகம் புசிப்பதில்லை.

அழிவு! அழிவு! அழிவு!

நான் உள்ளில் கிடந்தாலென்ன அல்லது வெளியில் கிடந்தால் என்ன அழிவுதான் எம்மை நக்கும்.

எனக்கு ஒரு போத்தலைத் தந்தான் ஆபிரிக்கன்.

“நீ இந்தியனா?”

தலைத் தந்தான். அது சிவப்புப் போத்தலாக இருந்தது.

“இது ரஷியாவில் இருந்து வந்ததா?”

“அது எது?”

இரண்டு மிடறுகளை இழுத்துவிட்டு “அது கம்யூனிச நாடாக இருந்தது” என்கின்றேன்.

ஒரு சிவப்புப் போத்தலைத் தனக்குள் நிரப்பியபின்... அவனது விழிகள் கொஞ்சம் மூடின. பின் “கம்யூனிசம் ஒரு பெண்ணா?” எனக் கேட்டான்.

“அது தத்துவம்... அரசியல்... புரட்சி...”

அவன் கத்தியபடி தனது தலையை அருகில் இருந்த ஓர் பொதுக் கழிப்பறையில் அடித்தான். தலை வெடித்து இரத்தம் கசிந்தது. அவன் மீது கசிந்த இரத்தத்தை நான் எனது கைகளால் துடைத்தேன்.

“வெறியர்கள்!” எனத் தூற்றியபடி சில பெண்கள் எங்களைக் கடந்து சென்றனர். அழகிய பெண்கள். அவர்களது தொடைகளை நான் ரசித்தேன். அவர்கள் எம்மைத் திரும்பிப் பார்த்துவிட்டு வேகமாக நடந்தனர்.

“என்னிடம் போத்தல்கள் இல்லை.” என ஆபிரிக்கன் சொன்னான்.

“என்னிடம் காசுகள் இல்லை” என்ற போது Anca முன் வீதியில் தெரிந்தாள். அவள் ரூமானியப் பெண். அழகிய சின்னவள். பலவேளைகளில் நான் அவளுடன் குடித்ததும் உண்டு கிடந்ததும் உண்டு. அவளது வெண் கூந்தல் சுவர்ச்சியானது.

“அங்கா (Anca ஒரு பெயர்!)” என்று கத்தினேன்.

“இன்றும் நீ இங்கேயா?” என்று உரத்துக் கத்தியபடி வீதியைக் கடந்து என் முன் வந்தாள்.

அவளது வெள்ளைத் தொடைகளைத் தடவினேன். ஆபிரிக்கன் அவளைத் தொட வந்தபோது அவள் தடுத்தாள்.

“வேசை!” என்று கத்தினான்.

“உன்னை எனக்குத் தெரியும்...” அவள்.

“உன்னோடு நான் படுத்தவனா?”

“2 வருடங்கள் என்னோடு கிடந்தது உனக்குத் தெரியாதா?”

நான் ஆபிரிக்கனுக்கு அடித்தேன். விழுந்தான் மயக்கத்தில்.

அங்கா (Anca) ஒரு விஸ்கிப் போத்தலைத் தனது பாய்க் (bag) குள் இருந்து எடுத்தாள். அது ஒரு பெரிய போத்தல். போத்தலுடன் ஓர் அழகிய கிளாஸ் கூட இருந்தது.

“ஆம்!”

“தவறு, நீ ஆபிரிக்கனே...”

“ஏன்?”

“நீ என்னைப் போல கறுவல்.”

“சரி, நான் ஆபிரிக்கனே...” போத்தில் காலியாகியது.

“நீ இந்தியன்...”

“அட! நான் இந்தியனா?” என அவன் கேட்டான்.

“நீயும் தமிழர்கள் போல கறுப்பாக உள்ளாய்?”

“யார் தமிழர்கள்?”

“இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் வேறு தீவுகளிலும் அதிகமாக வாழும் இனங்களில் ஒன்று...”

“எனக்கு ஒரு தமிழ்ப் பெண் வேண்டும்...”

“ஏன்? திருமணம் செய்யவா?”

“இல்லை, சுவைப்பதற்கு...”

“உனக்கு தமிழ் தெரியுமா?”

“தெரியாது.”

“உனக்குத் தமிழ்ப் பெண் கிடைக்காது.”

“ஏன்?”

“நீ தமிழ்ப் பண்டிதனாக இருந்தாலும் உனக்குத் தமிழ்ப் பெண் கிடைக்காது?”

“ஏன்?”

“நீ ஒரு கறுவல்..”

மீண்டும் அவன் எனக்கு ஒரு போத்

“வில்லை கூடிய விஸ்கி.” என்றேன்.

“Auchan எனும் பெரிய super marketருக்குள் பல போத்தல்களைச் சுவைமமாகத் திருடினேன். குடி!”

நான் குடித்தேன். ஆம்! அதில் ஒரு வாழ்வின் சுவை. அதில் ஓர் உடலை மயக்கும் சுவையும் கூட.

“கிட!” நான் அவளது பொங்கும் முலைகளைக் கண்டு கத்தினேன்.

“இது பகல்!”

“பகல் என்றால் என்னவாம்?”

“வீதிகளில் பலர்!”

“கிட!” என்று கத்தினேன்.

அவள் பொதுக் கழிப்பறையைக் காட்டினாள்.

அது திறப்பட்டது. நாம் ஆணுறைகள் மீது நடந்தோம். ஆம்! காலமடைந்த விந்துகள் தரையில். நான் வழக்கி விழுந்தேன். சிரமப்பட்டு எழுந்தபின்னர் நாம் அங்கு கிடந்தோம். என்னை அவள் கடித்தாள். உருகினாள் என்பது அவளது விழிகளின் மீது. நான் அவளுள் போயிருந்த போது குடித்தேன். எனது போத்தலை அவள் பறித்தாள், குடித்தாள். நாம் பொதுக் கழிப்பறைக்குள் இருக்கவேண்டிய நேரத்தையும் மறந்து அங்கு கூத்தாடினோம். சதவு தட்டப்பட்டது. “Connard ! Va chez toi ! Je baisse Anca” (மோசமானவனே! ஓடு! நான் Ancaவைச் சுவைத்துக்கொண்டுள்ளேன்) என்று கத்தினேன். மீண்டும் தட்டப்பட்டது.

“சறுவல்தான் தட்டுகின்றான். திற! அவனை அடி” எனக் கத்தினாள் அங்கா.

நான் எனது நிர்வாண நிலையை மறந்து திறந்தேன்.

என் முன் ஒரு கிழவி.

“அங்கா, அது ஆபிரிக்கன் அல்லன். ஒரு கிழவி!”

“ஒரு கிழவியா? நீ அவளுடனும் கிடந்தாயா?”

வெறியில் உண்மைகள் புலப்படுமா? மீண்டும் கிழவியைப் பார்த்தேன். அவள் “வா!” என்ற பின்தான் நான் அவளுடன் எப்போதோ கிடந்தது எனது நினைவுக்கு வந்தது.

“நீ அவளுடனும் கிடந்தாயா?” அங்கா கத்தினாள்.

“ஆம்!” எனச் சொல்லிக் குடித்தேன்.

எனது போத்தலைப் பறித்து எனது தலையில் அடித்தாள்... எனது நினைவு உலகம் சலைந்தது... மயங்கி விழுந்தேன்...

நான் ஓர் பொதுப் பூங்காவனத்துள். அரை மயக்க நிலையில் விழித்தேன். பச்சை மரங்கள் என்னை நோக்கிச் சிரித்தன. என்னைக் கிள்ளாடின பூக்கள். எனக்கு அருகில் எவருமே இல்லை.

நான் ஒரு சிறையிலா? பூங்கா சிறை ஆகுமா?

கத்தல்கள் கேட்டன. ஆம்! மிகவும் அமைதியாக. பின் கூடிய சத்தத்துடனும். தலையைத் திருப்பினேன். எவரது முகமும் இல்லை. மீண்டும் கத்தல்கள் கேட்டன. சுவைமமாகக் கேட்டேன். அது ஒரு கிழவிச் சத்தமாக இருந்தது. பின் தூரத்தில் ஒரு வாங்கில் நடுங்கியதைக் கண்டேன்.

எழுதல் சிரமமாக இருந்தது. எழுந்து வாங்கிலின் பின் சென்றேன். கிழவியும் ஆபிரிக்கனும் நிர்வாணமாக. அவள் என்னை நோக்கி “ஆ! நீ நல்ல அழகியவன்!” என்றாள். “நான் அருவருப்பானவனா?” என்று கத்தினான் ஆபிரிக்கன். அவளின் வெள்ளைக் கூந்தல் அவனால் இழுக்கப்பட்டது. கத்தினாள்.

எனது வெறி நிலையில் அவர்கள் இருவரும் பயங்கரப் பாத்திரங்கள் போல பட்டனர்.

நான் வாங்கினில் இருந்தேன். கிழவி அரை நிர்வாணத்தில் வீதியைக் கடப்பது தெரிந்தது.

எனக்கு அருகில் ஓர் அரைப் போத்தல் விஸ்கியோடு ஆபிரிக்கன் வந்து அமர்ந்தான். போத்தல் மூடி கிளாஸ் ஆகியது. எமது விழிகள் சிவப்பாக இருந்தபோதும் அவன் ஒரு மூடி நான் ஒரு மூடி என விழுங்கிக் காலியாகியது போத்தல்.

“அங்கா எப்படி இருந்தாள்?”

“எப்படி இருக்க வேண்டும்? நாம் குடித்தோம், விளையாடினோம், பின் எனக்கு அவள் அடித்தாள்... நான் இப்போது உன்னோடு.. சரி! கிழவி எப்படி இருந்தாள்?”

“கிழவியா? அவள் குமரி போல... நான் நிறையக் குடித்தேன். அவள் நிறையக் கத்தினாள்.

“அவளுடன் நான் கிடக்கலாமா?”

“எனக்கு அவளைத் தெரியாது... இதுதான் முதல் தடவை” என்றபின் அவன் தள்ளாடி நடந்து வீதியைக் கடந்தான். அவன் மீண்டும் குடிக்க வாங்குவான் என நினைத்துக் கொண்டேன்.

நான் தூங்குவதற்குச் சரியான நினைத்த போது எனது மூக்கில் ஓர் பச்சை இலை வந்து விழுந்தது. தூக்கி மூக்கின் முன் கொண்டு சென்றேன். அதனை மணந்து பார்த்தபோது

போதை மணப்பாக இல்லை. இப்போது எனக்குப் போதை இலைகள் தேவையா? தூங்கினேன். நிறையக் கனவுகள் வந்தன. பல காய்ந்த, மணம் தரும், போதையை ஊட்டும் இலைகள் அவைகளில் தெரிந்தன. நான் அவைகளைப் பாய்ந்து பாய்ந்து பறித்தேன். பின் கசக்கினேன் அவைகள் தூள்களாகப் பிறக்க. பின் இந்தத் தூள்களை ஓர் சிகரெட்டைப் பிரித்துக் எடுத்த தூள்களுடன் கலந்தேன். பின் ஒரு வெள்ளைத் தாளினுள் அவை ஒரு புதிய சிகரெட் ஆகின. சுவைத்தேன். சொர்க்கக் கதவுகள் திறப்பட்டன. நான் எனது விழியைத் திறந்தேன். நிறைய ஆண்கள் நிர்வாணமாக.

பல ஆண்கள் என்னை இழுத்தனர்.

“மன்னிக்கவும்! எனது செக்ஸ் விருப்பம் பெண்களோடுதான் உள்ளது”.

“நீ தவறான கதவைத் திறந்து விட்டாய். என்னோடு வா உனக்கு உனது கதவைக் காட்டுவேன்” என ஒரு சிறுவன் என்னை அழைத்தான்.

“தூரமா?” எனது கேள்வி.

“10 நிடங்கள் நடை!”

“பத்து நிமிடங்களா?” என ஆச்சரியத் தோடு கேட்டேன்.

“இது பெரிய தூரமில்லை... நிறையப் பெண்களைச் சந்திக்க...” என்ற பின் “உங்களுக்கு ஆண்கள் மீது வெறுப்பா? அவர்கள் இன்பம் தரமாட்டார்களா?” எனக் கேட்டான் .

“எனக்கு ஹோமோசெக்ஸுவல் உறவுகளின் மீது எதிர்ப்பு இல்லை. பல ஹோமோசெக்ஸுவல் குடும்பங்கள் எனது நட்புக்குள் உள்ளனர். ஆனால் ஆண்கள் நிச்சயமாக அழகியவர்களாக உள்ளபோதும் அவர்கள் எனக்குள் செக்ஸ் விருப்பத்தைத் தருவதில்லை...”

“உங்கள் தெரிவு விளங்குகின்றது. எனக்கு எத்தகைய வயது எனச் சொல்ல முடியுமா?”

“நீ சிறியவன். உனக்கு 18 வயது எனச் சொல்வேன்.”

“19, எனது காதலர்களில் ஒருவருக்கு எவ்வளவு வயது என்பது தெரியுமா?”

“40 வயதாக இருக்கும் என்பது எனது நினைப்பு.”

“உங்கள் நினைப்புப் பொய்”.

“பரவாயில்லை, நீ மெய்யைச் சொல்!”

“80 வயது. அவர் மிகவும் அழகியவர்.”

“இந்த வயதிலும் அவர் உன்னுடன் செக்ஸ் உறவு செய்வாரா?”

“இது சொர்க்கம். இங்கு எதுவும்

செய்யலாமெனிலும், அவர் என்னுடன் செக்ஸ் உறவு செய்வதில்லை. எனக்குப் பல காதலர்கள் இருப்பினும், அவருடனேயே பல மணித் தியாலங்களைக் கழிக்கின்றேன். என்னை நிறைய நேரம் பார்ப்பதும், பின் தன் முன் உள்ள தாளில் எழுதுவதுமாக இருப்பார்... அவரது பார்வைக்குள் அவர் என் மேல் உள்ள காதலையும் விருப்பையும் ரசிப்பேன்...”

“தனது தாள்களில் அவர் என்ன எழுதுகின்றார்?”

“என் மீதான கவிதைகளை... அவைகள் எப்போதும் என்னை முத்தமிடுகின்றன...”

“எனக்குக் கவிதைகளில் பெரிதாக விருப்பம் இல்லை... உனக்கு அவர் எழுதிய கவிதைகளில் ஒன்றை எனக்குச் சொல்வாயா?”

அவன் அமைதியாகத் தனது தலையைச் சுருட்டுகின்றான். பின்...

“உனது சிறிய உதடுகள்

எனது பேனாவைப் பறிக்கட்டும்...

எனது கவித்துவத்தை அழிக்கட்டும்...

வாழ்வு நேற்றும் இல்லை

அது இன்றும் இல்லை

நாளையும் அது இருக்காது...

உனது சிறிய உதடுகள்தாம்

எனது இதயத்துக்குள்

எப்போதும் இருக்கும்...

என்னை உனது சிறிய உதடுகளால்

அழி...”

“எனக்குக் கவிதைகளில் பெரிதாக விருப்பம் இல்லை எனச் சொல்லியுள்ளேன். ஆனால் இந்தக் கவிதை அழகியது. இது ஒரு காதல் வெறியின் கவிதை...”

“நன்றி! சரி உங்கள் கதவு வந்துவிட்டது. நீங்கள் நிறையப் பெண்களோடு சந்தோசமாக வாழ்வதற்கு எனது வாழ்த்துகள்...” என்றபின் மறைந்து விட்டான்.

கதவு பூட்டப்படாமல் கிடந்தது. திறந்தேன்.

என் முன் ஓர் நிர்வாணத் தேவதை.

“வா!” என்றாள்.

சென்றேன்... ஒரு கவர்ச்சிகரமான கட்டிலின் முன்.

அவள் கட்டிலில்.

“கிட!” என்றாள்.

அவளின் தங்க உடலில் நான் கிடந்தேன்.

பின், விழித்தபோது நானும் ஆபிரிக்கனும் நிர்வாணமாக, எமது உடல்களது அணைப்பு

ஓர் ஊத்தைத் (அசுத்தமான) தரையில்.

■ கே.எம்.வேணுகோபால்
drvenugopalkm@gmail.com

ஒரு மொழிபெயர்ப்பும் முற்றுப்புள்ளியும்

இன்றைக்கு மலையாளத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்ப்புபார் பலர் களத்தில் உள்ளனர். ஆனால் அந்தப் பாதை ஒற்றையடிப்பாதையாக இருந்தபோதே, நடைபயின்று தடம் பதித்த முன்னோடிகளில் வி.கே.பாலகிருஷ்ணன் முக்கியமானவர். அவர் தமிழ் நாடறிந்த இடதுசாரி மொழிபெயர்ப்பாளர். காம்ரேடு, சூறாவளி வீசிய நாட்கள், சரணாகதிப் பொருளாதாரம், பகற்கணா, பறக்கப் பயின்ற கதை, இந்தியாவில் தொழிற்சங்கம், இந்துமதக் கொடுங்கோன்மையின் வரலாறு முதலிய இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களைத் தமிழாக்கித் தந்துள்ளார்.

கடந்த மார்ச், ஏழாம் நாள் காலை ‘காக்கைச் சிறகினிலே’ ஆசிரியர் தோழர் முத்தையா கைபேசியில் அழைத்தார். “சேதி கேள்விப்பட்டீர்களா?” என்று கேட்டார்; அந்தத் தொனியிலிருந்தே ஏதோ ஒரு மரணச் செய்தியைச் சொல்லப் போகிறார் என்று தோன்றிற்று. ‘அவரா? இவரா?’ என்று மூளையின் அடுக்குகளில் மின்னல்கள் பட்டுத் தெறித்தன. “நம்ம பாலகிருஷ்ணன் இறந்துவிட்டார் என்று முகநூலில் ஒரு பதிவைப் பார்த்தேன். செய்தி உண்மைதானா என்று அறியவே உங்களைக் கூப்பிட்டேன்” என்றார் தோழர்.

“அப்படியா!” என்பதற்குள் என் மனம் அதிர்ந்து ஓய்ந்தது.

செய்தி உண்மைதான். தோழர் சிராஜுதீன் தனது முகநூலில் பாலகிருஷ்ணன் குறித்துச் சிறு குறிப்பு எழுதி, மறைந்த தோழருக்குச் செவ்வணக்கம் செலுத்தியிருந்தார். சிராஜுதீனைத் தொடர்பு கொண்டபோது, ‘முத்தைய நாள் இரவில் தோழர் பாலகிருஷ்ணன் யாரிடமும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் விடைபெற்றுச் சென்றுவிட்டார் என்பதையும், அன்றே பிற்பகலில் அவரது தம்பியின் வீட்டிலிருந்து உடல் எடுத்துச் செல்லப்படும்’ என்பதையும் அறிந்தேன்.

முத்தையாவும் நானும் திரு.வி.க. நகரிலுள்ள அந்த வீட்டிற்குச் சென்றோம். வீட்டின் கூடத்தில் எங்களால் ‘வீக்கேபீக்கே’ என்று அன்பாக அழைக்கப்பட்ட பாலகிருஷ்ணன் கண்ணாடிப் பேழையில் கிடத்தப்பட்டிருந்தார். உடலருகே கேரள சமாஜத்தினரின் மலர்வளையம் சாத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள் சிலர் வந்திருந்தனர். உன்னிக்கிருஷ்ணன், இரா.தெ.முத்து, விஜய் ஆனந்த் போன்ற சில தெரிந்த முகங்கள். அவர்களிடமும் பாலகிருஷ்ணனின் தம்பி, அவரது மகன் ஆகியோரிடமும் பேசினேன். “நேற்று வரையிலும் கூட நன்றாகத்தான் இருந்தார். நேற்று மாலையில் டியும் பன்னும் கேட்டு வாங்கிச் சாப்பிட்டுவிட்டுப் படுத்தவர்தான், அப்புறம் எழுந்திருக்கவேயில்லை. அசந்து தூங்குகிறார் என்று அப்படியே விட்டுவிட்டோம். இரவில் அவரை எழுப்பியபோது அசை

வில்லை. டாக்டரை அழைத்து வந்தோம். அவர் இறப்பை உறுதிசெய்துவிட்டார்” என்றனர்.

நானும் முத்தையாவும் வருவதற்காகவே காத்திருந்தவர் போல, பாலகிருஷ்ணன் புறப்பட்டுவிட்டார். நாங்களும் அவருக்குப் பிரியாவிடை கொடுத்து அனுப்பிவிட்டுத் திரும்பி வந்தோம்” சரியான நேரத்திற்கு வந்தோம். அதனால் கடைசியாக அவர் முகத்தைப் பார்க்க முடிந்தது” என்றார் முத்தையா.

பாலகிருஷ்ணனை நான் எப்போது முதலில் பார்த்தேன்? 48 ஆண்டுகளுக்கு முன் சிந்தாதரிப் பேட்டை, ‘மல்லி அச்சகத்தில்’ அவரைச் சந்தித்தது முதல் ஏறத்தாழ இந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலமும் அவர் ஏதோ ஒரு வகையில் என்னுடனேயே இருந்து வந்திருக்கிறார். என்னைவிட இருபது வயது மூத்த தோழர் அவர். ஆயினும், அவரைப் பெயரிட்டு விளிக்கும் உரிமையை அவர் எனக்குத் தந்திருந்தார்.

‘வானம்பாடி’ விலையில்லாக் கவிமட லாகக் கோவையிலிருந்து வெளிவந்து அனைவரையும் கவர்ந்து கொண்டிருந்த நேரம். அதனால் உத்வேகம் பெற்று நானும் நண்பர் பொற்செல்வனும் ‘சிவந்த சிந்தனை’ என்ற பெயரில் அதுபோல் ஒரு கவிதை இதழைக் கொண்டு வந்தோம். இளமைக்காலத் திமிர்ப்பில், புதுமை புரியும் மதர்ப்பில் உள்நாட்டுக் கடிதத்தில் அச்சிட்டு வாசகர்களுக்கு அனுப்பிவைத்தோம். ‘மல்லிகை’ இலங்கை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா போன்றோரின் பாராட்டை அம்முயற்சி பெற்றது. எனினும், அஞ்சல்செலவு கையைக் கடித்தது. வானம்பாடி போன்று புத்தக வடிவில் இதழைக் கொண்டு வந்தால் நிறையப் பேருக்கு அனுப்பலாமே என்று யோசித்தோம். அப்போது நாங்கள் வசித்துவந்த தங்கசாலைப் பகுதியில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டம் ஒன்றில் திண்டுக்கல் தேர்தல் தொடர்பாக மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் விநியோகித்த பிரசுரம் நாங்கள் நினைத்த வடிவில் இருந்தது. அதில் அச்சிடப்பட்டிருந்த முகவரியை நூல்பிடித்துக் கொண்டுதான், சிந்தாதரிப் பேட்டை, சிங்கண்ணைச் செட்டித் தெருவில்லிருந்த மல்லி அச்சகம் சென்றோம். கிருபானந்தவாரியார் வீட்டிற்கு எதிரில், ‘பிடிஐ’ செய்தி நிறுவனத்திற்கு அருகில் அந்த அச்சகம் இருந்தது.

அச்சகத்தின் உரிமையாளர் பாண்டு ரங்கன் அங்கு இல்லை. பத்திரிகை ஒன்றின் அச்சப் படிவங்களை ஒருவர் மடித்துக்

கொண்டிருந்தார். அவர்தான் பாலகிருஷ்ணன் எனப் பிற்பாடு அறிந்தேன். அது மதிய நேரம் என்பதால் உரிமையாளர் வருவதற்குள் உணவருந்தி வரலாம் என நினைத்து நாங்கள் இருவரும் கிளம்பும்போது “வாங்க, ‘பைண்டர்’ சாப்பிடலாம்” என்று அழைத்தோம். “நான் ஒன்னும் ‘பைண்டர்’ இல்லை. நீங்கள் வந்த வேலையைப் பாருங்கள்” என்றார் அவர் சற்றுக் கோபமாக. அவரிடம் “ஐயா, நீங்கள் யார் என்று தெரியாததால் அப்படிக் கூப்பிட்டோம். மன்னித்து விடுங்கள், சாப்பிட வாருங்கள்” என்று கூப்பிட்டதும், எங்களுடன் வந்து விட்டார்.

சாப்பிடும்போதே, அவர் பொது வுடைமை இயக்கப் பின்புலம் உள்ள எழுத்தாளர் என்பதை ஒருவாறு எங்களுக்கு உணர்த்திவிட்டார்.

அந்த மல்லி அச்சகத்தான் இளவேனிலை ஆசிரியராகக் கொண்ட ‘கார்க்கி’, கோவை ஈஸ்வரனை ஆசிரியராகக் கொண்ட ‘மனிதன்’ ஆகிய இதழ்களை அச்சிட்டு வந்தது. அவற்றில் வி.கே.பாலகிருஷ்ணன் மலையாளத்திலிருந்து பல படைப்புகளைத் தமிழாக்கம் செய்து தந்திருந்தார். மலையாள இலக்கியங்களோடு ஓரளவு பரிச்சயம் கொண்டிருந்த நான், அவருடன் நெருங்கிப் பழக, அவருடைய இடதுசாரிச் சிந்தனைப் போக்கு, மலையாளம், தமிழ் என இரு மொழிகளிலும் வாசிப்பதிலும் மொழிபெயர்ப்பதிலும் அவர் காட்டிய பேரார்வம் ஆகியவை காரணங்களாக அமைந்தன. அவரது மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளுக்கு இளவேனில் மிகுந்த ஊக்கமளித்தார். அதற்கு முன் இராம.அரங்கண்ணலின் ‘அறப்போர்’, ஆறுமுகச் சாமியின் ‘அம்பலம்’, சேத்தூர் கூத்தனின் ‘பரணி’ ஆகியவை அவரது மலையாள வழியிலான தமிழாக்கங்களுக்கு ஆதரவு அளித்தன எனப் பாலகிருஷ்ணன் அடிக்கடி என்னிடம் சொன்னதுண்டு. சேத்தூர் கூத்தனிடம் அவர் தனது இறுதிக்காலம் வரை தொடர்பிலிருந்தார் என்பதை நான் அறிவேன். அவரைப் போல, ‘நீண்ட பயணம்’ சுந்தரத்தைப் போல, அவருக்கென்று ஒரு தனித்த தோழமை வட்டம் இருந்தது. நேரம் வாய்த்த போதெல்லாம் அவர்களைச் சென்று சந்தித்து வந்தார். 1975ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் நான் ‘விடியல்’ இதழைக் கொண்டு வந்தபோது, முதல் இதழில் ‘நெல்லு’ படத்தின் விமர்சனத்தை அட்டையிலேயே பிரசுரித்தேன். அண்ணா திரையரங்கில் அந்தப் படத்தை நானும் பாலகிருஷ்ணனும் தான் சென்று பார்த்து விவாதித்தோம். இப்போது இருப்பதைப்போல

“புரட்சித் தலைவர்கள் லெனின், ஸ்டாலின், காஸ்ட்ரோ போன்று தோற்றுப் போலிவுடன் இருப்பது முக்கியமில்லை. ஹோசியின் எண்ணப் போல் ஒரு ஒல்லியான உடலுடன் தலைவராக உயரவில்லையா? உடல் உறுதியைக் கூட நெடுகறுத்தான் தீர்மானிக்கிறது” என்று அவர் கூறியது என் மனதில் ஆழப் பதிந்துவிட்டது.

இணையப் பதிவிறக்கம் செய்யும் வசதிகள் இல்லாததால், ‘நெல்லு’ பட ஸ்டில் சித்ரா திரையரங்கின் மேலாளர் வசம் இருப்பதாக அறிந்து, திரையரங்கிற்கும் அவர் வீட்டிற்கும் அலைந்து திரிந்து, வாங்கிப் பிரசுரித்தோம். அப்போது பாலகிருஷ்ணன் காட்டிய உற்சாகம் என் நினைவிலிருந்து அழியாதது.

பாலகிருஷ்ணன் ஒரு தகவல் களஞ்சியம். எதைப் பற்றி அல்லது யாரைப் பற்றி, எதைக் கேட்டாலும் தகவல்களைக் கொட்டுவார். மலையாளம், தமிழ் என இரு மொழிகளிலும் இடையறாது அவர் மேற்கொண்ட வாசிப்பின் பலன் அது. வாசிப்பதும் வாசித்ததை விவரிப்பதும் அவருடைய இரத்தத்தில் ஊறிய பண்புகள். 1௨ குடித்துவிட்டு பீடி புகைத்தபடி, எங்கிருந்தாலும் நடந்தே பல நாட்கள் பட்டினியாய் இருப்பதையும் பொருட் படுத்தாமல் கன்னிமாரா நூலகத்திற்குச் சென்று காலை முதல் மாலை வரை அங்கேயே பழியாய்க் கிடந்திருக்கிறார். அந்த நூலகத்தின் பணியாளர்கள் பலரும் அவரிடம் மிகுந்த நட்பும் மரியாதையும் பாராட்டி வந்ததை நான் அறிவேன். ஆறு இலக்க ஊதியம் பெறும் பேராசிரியர்கள் பலரிடமும் இல்லாத தணியாத தாகம் அவரிடம் இருந்தது. ஹூம்; என்ன செய்வது, ‘திருவேறு, தெள்ளியராதலும் வேறு’ என்றெண்ணி அமைதிகாண வேண்டியதுதான் போல.

விடியல் இதழில் ‘அரசியலும் இலக்கிய மும் பிரிக்க முடியாதவை என்ற தலைப்பில் பாலகிருஷ்ணனின் மொழிபெயர்ப்பில் வெளியான பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத் தலைவர் யாசர் அராபத்தின் நேர்காணல் மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றது. பின்னர் அவர் உஷாதரன், கோகுலன், ‘வீக்கேபீக்கே’ எனப் பல புனைப்பெயர்களில் மொழி பெயர்ப்புகளைச் செய்திருக்கிறார்.

இன்றைக்கு மலையாளத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்ப்போர் பலர் களத்தில் உள்ளனர். ஆனால் அந்தப் பாதை ஒற்றையடிப் பாதையாக இருந்தபோதே, நடைபயின்று தடம் பதித்த முன்னோடிகளில் வி.கே.பாலகிருஷ்ணன்

முக்கியமானவர். அவர் தமிழ் நாடறிந்த இடதுசாரி மொழிபெயர்ப்பாளர். காமரேடு, குறாவளி வீசிய நாட்கள், சரணாகதிப் பொருளாதாரம், பகற்கனா, பறக்கப் பயின்ற கதை, இந்தியாவில் தொழிற்சங்கம், இந்துமதக் கொடுங்கோன்மையின் வரலாறு முதலிய இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களைத் தமிழாக்கித் தந்துள்ளார். இவற்றுள் பல நூல்கள், பற்பல பதிப்புகளைக் கண்டவை. உரிய ‘ராயல்டி’ தொகையைத் தனக்கு யாரும் தருவதில்லை என அவரது பதிப்பாளர்கள் அனைவர்மீதும் அவர் ஒரு நிரந்தரமான குற்றச்சாட்டைக் கூறிவந்தார். ‘கொட்டும் மழையிலும் கொளுத்தும் வெயிலிலும் தன்னை அலைய விடுவதாக’ அவர் குறைசொல்லிக் கொண்டேயிருந்தார். இத்தனைக்கும் அந்தப் பதிப்பாளர்கள் அனைவருமே இடதுசாரிகள், இலக்கியவாதிகள் என்பதுதான் வேடிக்கை. அவர்கள், அவர் வாழ்ந்த நாட்களில் அவரை வறுமையில் உழலவிட்டு, தீயிலும் வெயிலிலும் துள்ளத்துடிக்கச் சுருளவிட்டு, அவர் இறந்தபின் அவருக்கு ‘வறுமைவணக்கம்’ செலுத்துவது இன்னும் வேடிக்கை. ஊரார் பணத்தில் மஞ்சள் குளிக்காமல், ஊரை அடித்து உலையில் போடாமல் சொந்தச் சகோதரர்கள் துன்பத்தில் சாதல் கண்டும் இரங்காமல் அவர்களின் கண்ணீரிலும் செந்நீரிலும் வசதிகளைத் தேடிக் கொண்டவராக அவர் இல்லாமல் போனது தான் அவர் செய்த குற்றமா? அவருக்காக இரங்கும் ‘உழைப்பால் உயர்ந்த சாமர்த்திய சாலிகள், சற்றுத் திரும்பிப் பார்ப்பது உத்தமம்.

அப்பொழுதுதான் ‘எளிமை’ அவரது தேர்வல்ல, அவர்களும் உள்ளிட்ட தமிழ்ச் சமூகத்தால் திணிக்கப்பட்டது என்பது மனச்சான்று இருந்தால் அவர்களுக்குப் புரியும். அதுபோலவே, திருமணம் செய்யாமல் அவர் வாழ்ந்ததும். அவர்களின் சாமர்த்தியம் அவருக்கு இருந்திருந்தால் ஜரிகைக் கரை வேட்டியும், மஸ்லின் ஜிப்பாவும் அணிந்து கொண்டு பேரன் பேத்திகளுடன் அவர் சுகவாழ்வு வாழ்ந்திருப்பார். அவர்தான் ‘பிழைக்கத் தெரியாதவராய் போய்விட்டாரே!’

பாலகிருஷ்ணனுக்கு நல்ல குரல்வளம்

உண்டு என்பது பலருக்கும் தெரியாது. ஓய்வான மனநிலையில் இருந்தால் கண்டசாலா போன்று அடித்தொண்டையில் பழைய மலையாள நாடக, திரைப்படங்களை அவர் அனுபவித்துப் பாடக் கேட்டிருக்கிறேன். அதுபோல், துலாபாரம் என்னும் மலையாளப் படம், அதே பெயரில் தமிழில் வந்தபோதும், அதன் 'ரோஜாலு மாறாயி' என்னும் தெலுங்கு மொழிப்படம் மற்றும் 'சமாஸ்கோ பதல் டாலோ' என்னும் ஹிந்திப் படம் வந்தபோதும் அனைத்து மொழிகளிலும் நாங்கள் பார்த்தோம். 'அல்லாரி சீதராமராஜு' என்னும் தெலுங்குப் படத்தைப் பார்க்க அவர் பெரிதும் விரும்பினார். 'நம்ம ஊர் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் போல' என்று முன்னுரை வேறு கொடுத்தார். அந்தப் படம் பார்த்துவிட்டு வரும்போது, "புரட்சித் தலைவர்கள் லெனின், ஸ்டாலின், காஸ்ட்ரோ போன்று தோற்றப் பொலிவுடன் இருப்பது முக்கியமில்லை. ஹோசியின் என்னைப் போல ஒரு ஒல்லியான உடலுடன் தலைவராக உயரவில்லையா? உடல் உறுதியைக் கூட நெஞ்சுறுதிதான் தீர்மானிக்கிறது" என்று அவர் கூறியது என் மனதில் ஆழப் பதிந்துவிட்டது. அவருடைய நெருங்கிய தோழரான உசிலை சோமநாதன் தீக்கதிரில் எழுதிய கியூபா பற்றிய கட்டுரையை "கரீபியன் கடலிலே ஓர் இரத்தவாள், அதற்குப் பெயர் கியூபா" என்று உரத்த குரலில் பாலகிருஷ்ணன் பேசிக் காட்டுவார். உசிலை சோமநாதன் பின்னாட்களில் 'மதறாஸ் டூ பாண்டிச்சேரி', 'சோப்பு சீப்பு கண்ணாடி' போன்ற வணிகத் திரைப்படங்களைச் செய்ததில் பாலகிருஷ்ணனுக்கு மிகுந்த வருத்தம் இருந்தது. 'தூரத்து இடிமுழக்கம்' என்ற பெயரில் தலைப்பு பாலகிருஷ்ணன் தந்தது, உசிலை ஒரு புரட்சிப் படம் எடுத்தார். அந்தப் படம் அவர் நினைத்தபடி வந்திருந்தால் நாம் வேறொரு உசிலையைப் பார்த்திருந்திருக்கலாம் என்பார் பாலகிருஷ்ணன். "பாலகிருஷ்ணன் 'சோமனதுடி' வாசுதேவ ராவைப் போல, 'நிர்மால்யம்' பி.ஜே.ஆன்ட்ரணியைப் போல உணர்ச்சிகளை வெளிக்காட்டும் முகம் கொண்டவர்" என்று ஒருமுறை உசிலை என்னிடம் சொன்னார். அவர் மனதில் என்ன இருந்ததோ நான் அறியேன். உசிலை சோமநாதனைப் போன்று இயக்குநர் கே.விஜயன், வசனகர்த்தாவும் நடிகருமான வீரப்பன் ஆகியோரிடமும் பாலகிருஷ்ணன் பழகியிருக்கிறார். இவையெல்லாம் பலரும் அறியாத அவரது திரைப்படத் தொடர்புகள்.

தீக்கதிரின் தொடக்கக் காலங்களில்

தோழர்கள் அப்பு, ராவுண்ணி போன்றோருடன் தோள் கொடுத்த வரலாறு கொண்டவர் பாலகிருஷ்ணன். நானறிந்தவரை, அவர் புகழ்க் கூச்சம் மிகுந்தவர். அவராக வலுவில் போய் யாரிடமும் பேசிப் பழகமாட்டார். அவர் எந்தப் பகுதியில் வசித்தாலும் அங்குள்ள பத்திரிகைக் கடை, டீக்கடையில் மட்டும் மணிக்கணக்கில் உட்கார்ந்திருப்பார் நெருக்கடி நிலைக் காலத்தில் காவல்துறையின் கடுமையான கண்காணிப்பில் நான் இருந்தபோது, என் ஒவ்வொரு அசைவையும் அவர்கள் ஒற்றறிந்த தருணங்களில், நான் இப்போது பெயர் சொல்ல விரும்பாத என் நெருங்கிய சகாக்கள் கூட கை உதறிச் சென்றபோது, பாலகிருஷ்ணன் எனக்கும் சில தோழர்களுக்கும் இடையில் உறவுப் பாலமாகச் செயல்பட்டார் என்பது வரலாறு. அவ்வாறு அறத்திற்கும் மறத்திற்கும் அன்பைத் துணையிருத்திய தோழமை அவருடையது. அது காரணம் பற்றியே என் வீட்டில் ஓர் உறவினரைப் போலவே, உண்டும் உறங்கியும் பல சின்னஞ்சிறு கதைகள் பேசியும் பல்லாண்டுகள் அவர் தங்கிருந்தார்.

த.மு.எ.ச. சார்பில் திருவல்லிக்கேணியில் பாலகிருஷ்ணனுக்கும் எனக்கும் ஒருமுறை பாராட்டு விழா நடந்தது. தோழர் பிரளயன் எங்களைப் பாராட்டிப் பேசினார். அன்று அகமகிழ்ந்தார் பாலகிருஷ்ணன். அதுபோல, த.மு.எ.ச. பாராட்டுவிழா நடத்தி பணமும் கொடுத்தார்கள். எனக்குத் தெரிய அவர் பெற்ற பணப்பயன் அதுதான்.

கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாக அவர் கண்பார்வை பாதிக்கப்பட்டு, சற்றுச் செயலிழந்து போய்விட்டார். தினமும் மலையாள, தமிழ் நாளிதழ்களை வாசித்துப் பழகியவருக்கு, அது முடியாமல் போனதில், கை ஒடிந்து போனது போல் ஆயிற்று. அவரது நிலையறிந்து, இறுதிக்காலத்தில் தோழர்கள் அமரந்தார், முத்தையா போன்றோர் அவரைப் பேணினர். தோழர்கள் பாரதிவிஜயன், வசந்த் போன்றோரும் அவ்வப்போது அவருக்குப் பொருளுதவி புரிந்தனர். ஆனால், ஒரு கட்டத்தில் அந்த உதவிகளைக் கூடப் பெற முடியாத தூரத்திலும், துயரத்திலும் அவர் இருந்தார்.

இறுதியாக, நான் பாலகிருஷ்ணனை நினைத்து பெருமிதம் கொள்ளும் விஷயம் ஒன்றுண்டு. அவர் தனது இறுதி மூச்சுவரை ஓர் ஊசலாட்டமற்ற நாத்திகராகவும், சற்றும் வழுவாத ஓர் இடதுசாரித் தோழராகவும் வாழ்ந்த மறைந்தார் என்பதே. அவ்வகையில் அவர் பலருக்கும் பாடம்.

மடல் திரட்டி

மார்ச் 2020 'காக்கை' இதழில், காந்தியைத் துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொலைசெய்த கோட்சே பற்றியும், அதன் தொடர் நிகழ்வுகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டு, இப்போது சி.ஏ.ஏ வுக்கு எதிராக டெல்லியில் சிறுபான்மையினரால் நடத்தப்பெற்ற அமைதிப் போராட்டத்தை சீர்குலைக்க அரசு ஆதரவுபெற்ற குண்டர்கள், காவல்துறையினர் முன்னிலையில் துப்பாக்கியால் சுட்டதைச் சுட்டிக்காட்டி எழுதியிருக்கும் இரா.எட்வினின் 'நவீனப்படுத்தப்பட்ட கோட்சேவின் துப்பாக்கியும் அவனது வாரிசுகளும்' கட்டுரை சரியான திசையில் எழுதப்பட்ட ஒன்றாகும்.

என்றாலும் "தேசத்தந்தை இப்போது உயிரோடு இல்லை. அவரை ஒரு இந்து-பார்ப்பனன் சுட்டுக்கொன்றான்" என்று காந்திகொலைபற்றி வானொலியில் செய்தி வாசித்ததாகச் சொல்லப்படும் பதிவில் தகவல்பிழை இருப்பதாகவே நான் கருதுகிறேன். காரணம், இஸ்லாமிய சிறுபான்மையினருக்கு எதிராக ஒரு தாக்குதல், காந்தி கொலையை முன்வைத்து ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது (அதுதானே கோட்சேவின் நோக்கம்) என்பதில் கவனமாக இருந்த அரசு, மாலை 5.20-க்கு ஏற்பட்ட காந்தி மரணத்தை 6 மணிக்கு, அகில இந்திய வானொலியில் சுருக்கமாகவும், மிகவும் கவனமாகவும் தயாரிக்கப்பட்ட சொற்களில் அறிவித்தது. " மகாத்மாகாந்தி, புதுடில்லியில் இன்று பிற்பகல் 5.20 மணிக்குக் கொலை செய்யப்பட்டார். கொலை செய்தவன் ஒரு இந்து" என்ற அளவில் மட்டுமே அந்தச் செய்தி இருந்தது. (At 6.00 PM that evening, the Government announced over All India Radio, in a carefully worded statement that "Mahatma Gandhi was assassinated in New Delhi at twenty minutes past five this afternoon. His assassin was a Hindu."

மோகன்ராஜனின் 'நீர் எழுத்து' நூல் மதிப்புரைக் கட்டுரையில், "உலக நாடுகளிடையே தண்ணீருக்கான யுத்தமே 'நான்காம்' உலக யுத்தத்தைத் தொடங்கி வைக்கும்" என்னும் வரிகளில், மூன்றாம் உலக யுத்தம் என்று இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

- க.இராமசுப்பிரமணியன்,
தோவாளை

அன்பின் காக்கை ஆசிரியர் குழுவிற்கு, கடந்த 6 மாதங்களாகத்தான் காக்கைச் சிறகினிலே வாசகியாக இருக்கிறேன். ஒவ்வொரு மாத அட்டைப் படமும் மிக ஈர்ப்பாக இருக்கும், ஆகவே அங்கிருந்தே இந்த இதழைப் படிப்பதற்கான ஆர்வம் எனக்குள் வந்து விடும்.

இந்த மாத இதழில் அட்டைப் படமும் எப்போதும் போல தனித்துவமாகவும் வானத்தின் நிறமும் பழமையான கல் குடைவு சிற்பமும் ஒருங்கே அமைந்து அழகானதொரு ஈர்ப்பைத் தந்தது.

குடி உயரத்தான் கோன் உயரும் தலையங்கம் நடப்பு அரசியல் களத்தின் அத்தனை பிரச்சனைகளையும் ஒற்றைக் கோட்டில் குறிப்பிட்டு பள்ளிக் கல்லியில் 5.8 வகுப்புகளுக்கான பொதுத் தேர்வு ரத்து செய்தியை மையமாக்கியது சிறப்பு.

அரசியல் தலைப்பில் இரா.எட்வின் அவர்கள் எழுதியுள்ள நவீனப் படுத்தப்பட்ட கோட்சேவின் துப்பாக்கியும் அவனது வாரிசுகளும் குறித்த வரலாற்று அரசியல் பகுதி இன்றைய சிக்கல் குறித்தான நமது பார்வையை வேறு கோணத்தில் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது.

அடுத்து, பேச்சு மொழி தலைப்பில் வண்டல் தஞ்சை வட்டாரப் பேச்சு வழக்கு பற்றிய பகுதி வாசிக்க மிகவும் சுவாரஸ்யம். இதில் கொடுக்கப்பட்ட பெரும்பாலான சொற்கள் ஈரோடு, சேலம் பகுதியிலும் வழக்கில் உள்ளவை, எம்ப்ளது, நறுவிசு, ரவைக்கு வருதல், ரோசனை, நடுவுலவன், மட்டு மருவாதி, மத்துசம், மொண்டுக்க, முகரக்கட்டை, பாதான சொம்பு இப்படி சில.

இலக்கியம் பகுதியில் காய்கறி உணவு வாதிகளும் அப்பர் பெருமானும் பகுதியில், கடவுளின் பெயரால் எல்லாச் சமூகங்களிலும் ஏற்படுத்தி வைக்கப் பட்டுள்ள பழக்க வழக்கங்களும் சால்திரங்களும் மனிதனை அடிமை களாகவே மாற்றியுள்ளதைத் தெளிவாக்குகிறது. மதத்தின் பெயரால் நிகழும் உணவு அரசியல் குறித்து சிந்திக்கவும் இக்கட்டுரை வழி சொல்கிறது.

மறு ஆக்கத்தில் சிலப்பதிகாரம் குறித்த பாரதி புத்திரனின் திறனாய்வு உள்ளபடியே சிறப்பு. என்.சரவணன் தந்துள்ள சிங்களப் பெயர்களின் சாதிய, நிலப்பிரபுத்துவ, காலனித்துவ பின்புலம் குறித்த வரலாறு குறித்த கட்டுரை மிகவும் தாக்கத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. இலங்கையை ஆண்டவர் களால் இப்படியான கலாச்சார மாறுபாட்டுத் தாக்குதலை ஏற்படுத்தி இருக்க முடியுமானால் தமிழகத்தில் இப்படியான நிகழ்வு நடக்காமல் இருக்குமா என சிந்திக்க வைக்கிறது.

தெருவில் நாய் வளர்ப்போர் குறித்த சமூகம் சார்ந்த பதிவு உண்மையிலும் உண்மை, இந்தியா அழைக்கிறது என்ற நூல் அறிமுகம் ரிலையன்ஸ் பற்றிய ஐதகத்தைத் தருவதுடன், அந்தத் தாய்ப்பால் குறித்த நிகழ்வு மனதை ஏதோ செய்கிறது. எப்படி எல்லாம் கொடுமைகள் நிகழ்கின்றன?

எண்ணம் ஆராய்தல் கவிதை படிக்கப் படிக்க நம்ம கையறு நிலையை அப்பட்டமாகக் காட்டுகிறது வேட்டை சிறுகதையில் அருச்சுனன் தனது நாய்களின் மீது வைத்திருந்த பாசம் கண் முன்னே காட்சிகளாக விரிய விரிய படிப்பதற்கு நெகிழ்ச்சி.

தகிப்பின் வாழ்வு உள்ளபடியே அனலடிக்கிறது. அகதிகள் வாழ்க்கை யாருக்கு அக்கறை உள்ளதாகிறது? இடம் பெயரும் அத்தனை மக்களும் நம் முன் நின்று கேள்வி கேட்பதாகத் தோன்றுகிறது.

நீர் எழுத்து பேசும் அரசியல் சூழலியல் செயல்பாடுகளில் நாம் செலுத்தும் கவனம் போதவில்லை எனக் காட்டுகிறது.

கடைசிப் பக்கம் உலகத் தாய் மொழி தின வரலாறும், ராஜாஜி கடிதமும் மிக அற்புதமான பகிர்வு. மொத்தத்தில் காக்கைச் சிறகினிலே மனதுக்கு இதமும் அறிவுக்கு பளுவும் தரும் அருமையான இதழ் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

- உமா மகேஸ்வரி.சு
கோயம்புத்தூர்

காங்கை ஆடிவென்... காவிரி ஆடிவென்...

சென்னிமலைதண்டபாணி

“ஆசானே! சட்டென நிறுத்தினார் ஆசான்.
இப்போது ஏன் “அப்பனே!
எந்தப் பயலும் கடவுளைச் சொல்லிக்
“யாகம் செய்வோம் காசை அள்ளலாம்
லோக ஷேமத்துக்கு” கற்பைப் பறிக்கலாம்.
என்று பூசை,பரிகாரம் என்று
அறிக்கைவிட்டு எவரையும் பிழைப்பை ஓட்டலாம்.
அழைக்கவில்லை? “இனோவா”க் கார்களை
பள்ளிக்குழந்தைகள் இரண்டு அமாவாசைக்
தேர்வுக்குப் காணிக்கைகளிலேயே
பேனாக்களை எடுத்து வரலாம்.
மந்திரித்துக் கொடுக்கும் கோடிகளில் வீட்டைக் கட்டிப்
மகான்களெல்லாம் எங்கே போனார்கள்? “பகவான்” அருளியது என்று
“மந்தி”ரிமார்கள் பல்லைக் காட்டலாம்..
கோயில் கோயிலாக எல்லாம் சரிதான்.
யாகசாலை முன் “கொரோனா”
பவ்யமாகக் எல்லாவற்றையும்
குந்திக்கொண்டிருப்பதையும் எப்படி அள்ளிக்கொண்டு போகும்
காணமுடியவில்லையே! என்று எவனுக்குத் தெரியும்?
நாள்,வார,மாத,ஆண்டுப் பக்தி, முக்தி எல்லாம்
பலன்களைக் அப்புறம் தானப்பா”
கிரகப்பெயர்ச்சிக்கேற்ப என்றார் ஆசான்.
அளந்துவிடும் விடாத சீடன் தொடர்ந்தான்.
சோதிடப் பெருச்சாளிகள் அப்படியென்றால்
ஏன் கோயில்,தேவாலயம்,
எல்லாவற்றையும் பள்ளிவாசல் எல்லாம்ஞ்..”
இறுக்க மூடிக்கிடக்கின்றன? என்று இழுத்தான் சீடன்.
மருத்துவர்களையெல்லாம் “எல்லாம் உள்ளே உள்ளே
கொள்ளைக்காரர்களைப்போல் உனக்குள்ளே”
சித்தரித்து “இனிக்கும்” என்றார் ஆசான்.
சினிமாக்காரப் பயல்கள் “அப்படியானால்
படப்பிடிப்புகளை ரத்துசெய்துவிட்டு கொரோனா என்பதுஞ்?
ஏன் என்றான் சீடன்.
பம்மிக்கிடக்கிறார்கள்? “இப்போதைக்கு
இன்ன ராசிக்கு அதுவே இறைவன்
இன்ன பரிகாரம் அதுவே சாத்தான்”
என்று என்றார் ஆசான்.
துட்டை அள்ளும் “கங்கை ஆடிவென் காவிரி ஆடிவென்
பரிகாரத்தலங்கள் பொங்கு தண்குமரித் துறை ஆடிவென்
ஏன் தலைசொறிந்து கிடக்கின்றன? ஓங்கு மாகடல் ஓதநீர் ஆடிவென்
“நாத்திகம் பேசினால் எங்கும் ஈசன்னொ தவர்க்கு இல்லையே”
நாத்தமும்பேறும்” பாடிக்கொண்டே
என்று நடந்தான் சீடன்.
சபித்துத் திரியும் ஆசானோ
ஆத்திகப் பசுக்கள் “நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி-அவன்
ஏன் நாளாறு மாதங்கள் வேண்டி
ஆண்டவன் கோயிலுக்குப் கொண்டுவந்தான் ஒருதோண்டி-அதைக்
பால்குடிக்கப் போகவில்லை?” கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத்தாண்டி.”
வரிசையாய்த் தொடர்ந்த உச்ச இசையில்
சீடனின் கேள்விகளைச் பாடத் தொடங்கினார்.

பொழுதுபோக்கிகளின் காலத்தில் தேசமாகத் திரள்வது

அண்மையில் 'நிமிர்வு ஊடகத்தால்' வெளியிடப்பட்ட ஒரு காணொளியைப் பார்த்தேன். அது யாழ்ப்பாணத்தில், சுந்தர்மடம் பழம் வீதியில் அமைந்திருக்கும் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சிக் கூடத்தைப் பற்றிய ஒரு காணொளி. பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி கூடத்தின் நிறுவனர் கலாநிதி க. சிதம்பரநாதனுடன் கதைக்கும் போது ஒருவிடயத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

“நாங்கள் கிராமங்களுக்குள் இறங்கியபொழுது அங்கே தெருக்களில் மக்களைக் காணவில்லை. முன்னைய காலங்களில் நமது கிராமத்துத் தெருக்களில் எப்பொழுதும் சனங்களைக் காணலாம். ஆனால் இப்பொழுதோ சனங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குள் முடங்கி இருக்கிறார்கள்”.

காணொளியைப் பார்த்தபின் அவரிடம் நான் கேட்டேன் “சனங்கள் வீடுகளுக்குள் முடங்கக் காரணம் என்ன? வீடுகளுக்குள் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்?”

அவர் சொன்னார் “தொலைக்காட்சி பார்க்கிறார்கள் என்பது பொதுவாக எல்லாரும் சொல்லும் காரணம்; எனினும் அதற்கும் அப்பால் சனங்கள் நித்திரை கொள்கிறார்கள்; சோம்பேறித்தனமாக எதையாவது செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்”.

யுத்தகாலங்களில் தெருக்களில் திரிவது ஆபத்தானதாக மாறியபொழுது சனங்கள் வீடுகளுக்குள் முடங்கினார்கள். அந்தப் பழக்கமே இப்பொழுதும் நீள்கிறதா? அல்லது ஜனங்கள் வீடுகளுக்குள் முடங்குவதற்கு வேறுகாரணங்கள் உண்டா? வீடுகளில் சனங்கள் என்னசெய்கிறார்கள்? பெருமளவிற்குத் திரைத் தொடர்களைப் பார்க்கிறார்கள். குறிப்பாக நடுத்தர வயதுக்கு மேலானவர்கள் தொலைக்காட்சியைச் சுற்றி இருக்கிறார்கள். அவர்களைவிட வயதுகுறைந்தவர்கள் 'கணினி,ரப், ஸ்மார்ட் போன்' போன்ற மின்னணுக் கருவிகளோடு (இலத்திரனியல் உபகரணங்கள்) இருக்கிறார்கள். ஸ்மார்ட் போனின் வருகையோடு மனிதர்கள் பொழுதுபோக்கிகளாக மாறிவிட்டார்கள். பொழுதுபோக்குவதில் தவறில்லை. ஆனால் உழைக்கும் நேரத்தில், வாசிக்கும் நேரத்தில், யோசிக்கும் நேரத்தில், ஒன்று கூடும் நேரத்தில் பொழுதை வீணேபோக்குவது என்பது சரியா?

குடும்பத்தைப் போலவே சமூகத்திலும் மின்னணு இன்பம் நுகர்வது என்பது மனிதர் களைத் தனித்திருக்கச் செய்கிறது. அவர்கள் சமூகமயமாவதற்குப் பதிலாக தனித்திருக்க விரும்புகிறார்கள். இத்தனிமையாக்கம் சமூக மயமாதலுக்கு எதிரானது. இதனால் சமூகச் சந்திப்புக்கள், சமூகஒன்று கூடல்கள் குறைந்து செல்கின்றன.

தகவல் தொழில்நுட்பப் புரட்சியானது மனிதரை மின்னணு (இலத்திரனியல்) இன்ப நுகரிகளாக மாற்றியிருக்கிறது. இதனால் மனிதர்கள் தனித்தனியே குந்தியிருந்து மின்னணு இன்பத்தை நுகரத் தொடங்கி விட்டார்கள். சிலதசாப்தங்களுக்கு முன்பு எந்த ஒரு பன்னாட்டு விமானநிலையத்திலும் விமானத்துக்குக் காத்திருக்கும் பயணிகள் அனேகமாக எதையாவது வாசித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். விமானப் பயணத்தின்போதும் வாசித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் இப்பொழுது விமான நிலையங்களில் மின்னணுக் கருவிகளில் மூழ்கி இருப்பவர்களே அதிகம். இவர்களில் ஒருபகுதியினர் வாசிக்கிறார்கள் என்பதும் உண்மை. ஆனால் பெரும் பகுதியினர் பொழுது போக்குகிறார்கள் என்பதே உண்மை.

இவ்வாறு மின்னணு இன்பம் நுகரும் பொழுதுபோக்கிகளாக மனிதர்கள் மாறியதால் அவர்கள் மனதாலும் கெட்டுப் போகிறார்கள்; உடலாலும் கெட்டுப் போகிறார்கள்.

மனதால் அவர்கள் மேலும் தனியின்கள் ஆகிறார்கள். தனியின்கள் 'மின்னணு இன்பம்' நுகர்ந்து சமூகமாக வாழ்வதாக மாயையில் உழல்கிறார்கள். இதனால் சமூகஊடாட்டம் குறைகிறது. அதேசமயம் மின்னணு இன்பம் நுகர்வோர் அனேகமாக ஆழமான வாசிப்புக்கோ யோசிப்புக்கோ போவதில்லை. அவர்கள் கோட்பாடுகளை நாடிச்செல்வதில்லை. மாறாக அப்ளிசேஷன்களின் கைதிகள் ஆகிவிடுகிறார்கள். இது நாளடைவில் அவர்களைப் பலவீனமடையச் செய்கிறது. இவ்வாறு பொழுதுபோக்கிகளாக இருப்பவர்கள் செயற்பாட்டாளராக இருக்கமுடியாது. மிகநல்ல உதாரணம் முகநூல் தேசியர்களும் எதிர் தேசியர்களும்! இவர்களுக்குத் தேசியமும் ஒருபொழுதுபோக்கு.

இவ்வாறு தனியின்களாவதால் சமூக இடைஊடாட்டம் மட்டும் குறைவதில்லை. அதோடு சேர்த்து ஒன்று கூடி உடலை அசைத்து விளையாடுவது போன்ற உடலியக்க விளையாட்டுக்கள் குறைந்துவிடுகின்றன. இதனால் உடல் ஆரோக்கியம் கெடுகிறது. தொப்பை வளர்கிறது. கெட்டகொழுப்பு வளர்கிறது.

பொழுதுபோக்குக்காக மின்னணுக் கருவிகளை நுகர்வோர்கள் ஆழமான வாசிப்புகளிலோ, ஆழமான உரையாடல்களிலோ, ஆழமான கிரகிப்புகளிலோ இறங்குவதில்லை. அவர்கள் எல்லாவற்றையும் மேலோட்டமாக நுகர்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் "ஸ்குரோல்" பண்ணிக் கடந்துபோய் விடுகிறார்கள்.

இதனால் ஆழமானவாசிப்பு குறைகிறது. ஆழமான யோசிப்பு குறைகிறது. அதைவிட முக்கியமாக மனிதர்கள் ஒன்று கூடக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் குறைகின்றன. சமூக இடையூடாட்டம் குறைகிறது. குடும்ப இடையூடாட்டம் குறைகிறது. குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு மின்னணுக் கருவியோடு மெனக்கெடும் பொழுது அங்கு குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு இடையிலான ஊடாட்டம் குறைந்து விடுகிறது.

குடும்பத்தைப் போலவே சமூகத்திலும் மின்னணு இன்பம் நுகர்வது என்பது மனிதர்களைத் தனித்திருக்கச் செய்கிறது. அவர்கள் சமூகமயமாவதற்குப் பதிலாக தனித்திருக்க விரும்புகிறார்கள். இத்தனிமையாக்கம் சமூகமயமாதலுக்கு எதிரானது. இதனால் சமூகச் சந்திப்புக்கள், சமூகஒன்று கூடல்கள் குறைந்து செல்கின்றன. இதைத்தான் சிதம்பரநாதன் கிராமத்தின் தெருக்களில் சனங்களைக் காணவில்லை என்று கூறுகிறாரா?

முன்னொருகாலம் கிராமங்களில் எங்காவது ஒரு சந்தியில் ஏதாவது ஒருநிழலில் அல்லது மதகில் அல்லது திண்ணையில் அல்லது தேர் முட்டியில் அல்லது சனசமூக நிலையத்தில் அல்லது விளையாட்டு மைதானத்

தில் அல்லது குறைந்தபட்சம் தாழ்வாரத்தில் சனங்கள் கூடுவார்கள். கூடியிருந்து எதையாவது கதைப்பார்கள். தாயம் விளையாடுவார்கள். கேரம் விளையாடுவார்கள். சீட்டுக்கட்டு விளையாடுவார்கள்.

ஆனால் இப்படிப்பட்ட காட்சிகளை இப்பொழுது நமதுகிராமங்களில் காணமுடிவ தில்லை. சிதம்பரநாதன் கூறியதுபோல மக்கள் வீடுகளுக்குள் முடங்கிக் கிடக்கிறார்கள். சோம்பி இருக்கிறார்கள். அல்லது மின்னணு இன்பம் நுகர்கிறார்கள். அதாவது பொழுது போக்கிகளாக மாறிவிட்டார்கள்.

என்னுடைய வீட்டிலிருந்து சற்றுத்தள்ளி ஒரு கடைக்குமுன் இளைஞர்கள் கூடி இருப்பார்கள். குறிப்பாக மாலைவேளைகளிலும் இரவுவேளைகளிலும் கூடியிருந்து பம்பல்(அரட்டை) அடிப்பார்கள். ஆனால் சிலசமயங் களில் ஆளுக்காள் தனியே குந்தியிருந்து கைபேசியை நோண்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். அண்மையில் அவதானித்தேன்; அவர்கள் ஒருவீட்டின் முன் விறாந்தையில் ஒன்றுகூடி இருந்தனர். ஆனால் ஒவ்வொருவரும் தனித் தனியாக ஸ்மார்ட் போன்களில் எதையோ செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னவென்று விசாரித்தேன். 'பெரடி' என்றழைக்கப்படும் ஒரு ஒன்லைன் விளையாட்டில் அவர்கள் மூழ்கி இருக்கிறார்கள். ஒருவரை ஒருவர் தொட்டுக் கொண்டு நெருக்கமாக அமர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 'இன்டர்நெட்' மூலம் இணைந்து விளையாடுகிறார்கள். இதையே தொடமுடியாத தூரத்தில் வேறுநாடுகளில் இருந்துகொண்டும் விளையாடலாம் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் நான் கூற வருவது என்னவென்றால் ஒருவரை மற்றவர்தொடும் தூரத்தில் இருந்தபடி 'இன்டர் நெட்' மூலம் இணைகிறார்கள் என்பதைத்தான். அப்படி என்றால் அவர்கள் தூரமாக இருக் கிறார்களா? அல்லது கிட்டவாக இருக்கிறார் களா? ஒருவிதத்தில் அவர்கள் மின்னணு ரீதியாக ஒருவர் மற்றவரோடு இணைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் பௌதீக அர்த்தத்தில் இணைக்கப் படாதிருக்கிறார்கள்.

மின்னணு இன்பநுகரிகளாய்க் காணப் படும் குடும்ப உறுப்பினர்களின் நிலையும் இப்படித்தான். இதனால் குடும்பங்களில் உறுப்பினர்களுக்கு இடையே இடையூடாட்டம் குறைகிறது. சமூகத்தில் ஒருவருக்கும் மற்றவருக் கும் இடையிலான இடையூடாட்டம் குறை கிறது. இதனால் சமூகச்சந்திப்புக்கள் பெறுமதி

இழக்கின்றன. சந்திகளில், மதகுகளில், மரநிழல் களில், விளையாட்டுத் திடலில், இன்னபிற இடங்களில் கூடியிருந்து குதூகலிப் பதில் காணும் இன்பத்தைவிடவும் மின்னணுக் கருவிகள் தரும் இன்பத்தை நாடுபவர்களாக மாறிவிட்டார்கள்.

இது ஓர் உலகப் பொதுப் போக்கு. அல்லது பொது நோய். ஆனால் ஈழத் தமிழர் களைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் இன்ப படுகொலைக்கு எதிராகத் திரட்சியுற வேண்டும் என்றெல்லாம் கூறுகிறோம். அதனால் ஒரு தேசமாகத் திரளவேண்டும் என்று கூறுகிறோம். ஆனால் நடைமுறையில் ஒரு கிராமமாக வேணும் திரண்டிருக்கிறோமா? அல்லது குறைந்தது ஒருகுடும்பமாகவாவது திரண்டிருக் கிறோமா?

ஒருகுடும்பமாகத் திரண்டு இருந்திருந் தால் அங்கு பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இடையே போதைப்பொருள் நுழைய இடம் இருக்காது. பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இடையே வாளேந்திய நபர்கள் நுழைய இடமிருக்காது. அதாவது பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இடையே எங்கேயோ இடைவெளி உருவாகும் போதுதான், அந்த இடைவெளிக்குள் போதைப்பொருள் நுழை கிறது. வாளேந்திகள் நுழைகிறார்கள்.

இப்படித்தான் கிராமங்களிலும். கிராமங் கள் கிராமங்களாக இருந்தால் அங்கு "நுண் கடன் நிதிநிறுவனங்கள்" உள் நுழையமுடியாது. பிளாஸ்டிக் வியாபாரிகள் உள் நுழையமுடியாது. தீயநோக்கோடு உள் நுழையும் பிறத்தியார் வரமுடியாது. யாழ்ப்பாணத்தில் "பன்னாலைக் கிராமம்" நுண்கடன் நிதிநிறுவனங்கள் நுழைவதை எப்படித் தடுத்தது என்பதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

எனவே தேசமாகத் திரள்வது, தேசமாக வாழ்வது, தேசமாகச் சிந்திப்பது என்பவையெல் லாம் கிராமமாக வாழ்வதிலும் குடும்பமாக வாழ்வதிலும் இருந்தே தொடங்குகிறது. குடும்ப மாக, கிராமமாக, வாழ்வது என்பது குடும்பத் திலும் கிராமத்துக்கும் உள்ள சமத்துவமின்மை களோடு வாழ்வது அல்ல. தேசியத்தின் அடிச் சட்டம் ஜனநாயகம் என்பதன் அடிப்படையில் திரளாகுவதுதான். மின்னணு இன்ப நாடிகளாய் - வீண் பொழுதுபோக்கிகளாய் சிதறிப்போகும் ஒருசமூகத்தை முதலில் ஒரு குடும்பம் ஆகவும் ஒரு கிராமம் ஆகவும் திரட்டுவதில் இருந்தே தேசமாக வாழ்வது தொடங்குகிறது.

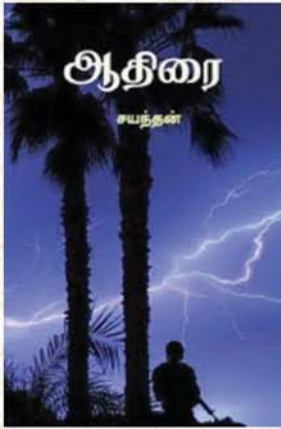

காக்கைச் சிறகினிலே
இதழ்க் குழுமம் முன்னேடுக்கும்
கவிஞர் கி.பி.அரவிந்தன்
ஐந்தாவது ஆண்டு நினைவு

தமிழ் இலக்கியப் பரிசு 2020

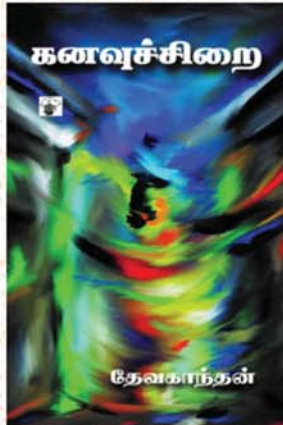
தமிழினத்தின் ஆறாத் துயராய் முடிந்த முள்ளிவாய்க்கால் போரின் இலக்கிய சாட்சியங்களாக
கடந்த 10 ஆண்டுகளில் வெளிவந்த சிறந்த புதினத்துக்கான பரிசுப் போட்டி

கடந்த 10 ஆண்டுகளில் (2009-2019) வெளிவந்த ஈழப் புதினங்கள்

பரிசு பெறும் சிறந்த புதினங்கள்

சான்றிதழ்
காக்கை ஓராண்டு சந்தா

நன்றி : நினைவுப் பரிசுத் தொகையை வழங்கும் கிபி அரவிந்தனின் துணைவி சுமதி - சகோதரர் குடும்பத்தினர். சிறப்பு ஜூரி மற்றும் ஆறுதல் பரிசுத் தொகையை வழங்கும் துளர் (இலண்டன்).

ஈழ மண் சுமக்கும் பெரும் அனுபவங்களை தமது படைப்புகளால் பதிவு செய்யும் படைப்பாளிகளையும் - இத்தகைய படைப்புகளை வெளியிடும் வெளியீட்டாளர்களையும் - இவர்களை ஊக்கமளிக்கும் வாசகர்களையும் - சமூகக் கர்ச்சனையாளர்களையும் - விமர்சகர்களையும் நன்றியுடன் நினைவில் கொள்கிறது காக்கை இதழ்க் குழுமம். 10.03.2020

காக்கை கரவாக் கரைந்துண்டும

**காக்கைச் சிறகினிலே இதழ்க் குழுமம்
முன்னெடுக்கும்**

கவிஞர் கி. பி அரவிந்தன்

ஐந்தாவது ஆண்டு

நினைவு

தமிழ் இலக்கியப் பரிசு 2020

வள்ளுவராண்டு 2021

சிறந்த இலங்கைத் தமிழ் நாவல் - தெரிவுப் போட்டி

கடந்த 10 ஆண்டுகளில் (2009-2019) வெளிவந்த ஈழத்துப் புதினங்கள்

முடிவுகள்

* 25000 ₹ பணப் பரிசு பெறும் சிறந்த புதினம் சான்றிதழ்

• அப்பால் ஒரு நிலம் - தமிழினி (2016)

குணா கவியழகன் (நெதர்லாந்து)

ஆறுதல் பரிசு பெறும் சிறந்த புதினங்கள் சான்றிதழ்
காக்கை ஓராண்டு சந்தா

• ஆதிரை சயந்தன் (சுவீஸ்தலாந்து) - தமிழினி (2015)

• ஊழிக்காலம் தமிழ்க்கவி (இலங்கை) - தமிழினி (2014)

• பார்த்தீனியம் தமிழ்நதி (கனடா) - நற்றிணை (2016)

**• பொக்ஸ் - கதைப் புத்தகம் ஷோபா சக்தி (யிரான்ஸ்)
- கருப்புப் பிரதிகள் (2015)**

• கனவுச் சிறை தேவகாந்தன் (கனடா) - காலச்சுவடு (2014)

• உம்மத் சய்யத் ஷர்மிளா (இலங்கை) - காலச்சுவடு (2012)

* 25000 ₹ பரிசுபெறும் மிகச் சிறந்த நாவலுக்கான தொகை எழுத்தாளருக்கு 20000 இந்திய ரூபாய் ஆகவும் பதிப்பதற்கு 5000 இந்திய ரூபாய் ஆகவும் பகிர்ந்தளிக்கப்படும்.

நன்றி : நனைவுப் பரிசுத் தொகையை வழங்கும் கி.பி அரவிந்தனின் துணைவி சுமதி - சகோதரர் குடும்பத்தினர். சிறப்பு ஆறுதல் பரிசை ஊக்குவிக்கும் துளிர் (இலண்டன்).

ஈழ மண் சுமக்கும் பெரும் அனுபவங்களை தமது படைப்புகளால் பதிவு செய்யும் படைப்பாளிகளையும் - இத்தகைய படைப்புகளை வெளியிடும் வெளியீட்டாளர்களையும் - இவர்களை ஊக்கமளிக்கும் வாசகர்களையும் - சமூகக் கரிசனையாளர்களையும் - விமர்சகர்களையும் நன்றியுடன் நனைவில் கொள்கிறது காக்கை இதழ்க் குழுமம். 10.03.2020

தொடர்பு : காக்கை, 288 லாக்டர் நடேசன் சாலை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை 600 005.

மின்னஞ்சல் : kaakkaiCirakinile@gmail.com / செல்பேசி : 00919841457503 / தொலைபேசி : 00914428471890

நெறியாளர் : மதிப்புக்குரிய பத்மநாப ஐயர் (இங்கிலாந்து)

நடுவர் குழு : காக்கை ஆசிரியர் குழு